

കുടിമത്ത് കനിയും സാമിത്രസമാച്ചയം നല്കു 4.

ശ്രീരാമാവതാരം

അരുട്ടക്കമ്പം

സഹാര്യാ
കുടിമത്ത് കനിയും തച്ചവിജ്ഞാമക്കരം

Printed at the Sri Narayana Press, Tellicherry and
Published by K. Narayana Kurup, Tellicherry.

കൂട്ടമത്ത് കനായുറ് സാമ്പാദ്യം ശൈത്യം നന്നാ 4.

ആരാധനയ്ക്കാരം.

അരുളുക്കിട്ടം.

(വ്യാപ്പാനസഹിതം)

പ്രഥമനാം:

പ്രഭേദതനായ കൂട്ടമത്ത് കനായുറ് ചെറിയരാമക്കുട്ട്.

പ്രസാധകൻ:

ചക്ര നാരായണക്കുട്ട്.

മഹമർ ഇടവം, മിറ്റുനം.

1939.

കോട്ടി 1000.

ഫോളി 12 സെ.

ആനന്ദാധികാരി അസ്സ്, തലവുള്ളി.

പക്ഷപ്പെട്ടവകരണം പ്രസാധകനാം മാത്രം.

സൗഖ്യമുണ്ടാക്കുന്നതു വിജയാര്ഥിയാൽ പുന്നുകും വ്രാജനിക്കിത്തമാക്കാം

“ആരിയുവവക്കം” കമകളി. അവതാരിക.

“കട്ടമൾ” കനിയും സാഹിത്യസമച്ചയ്” തി നെറ പാംന്റു ഗമമായി പ്രസിലിനീതുമാകാൻ പോ കന “ആരിമാവതാരം”—കമകളി— ഗമമതിനം എ ചെറു ഒരു അവതാരിക സമന്വയയാകമെന്ന എനിക്ക ഉ രപ്പുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ അവതാരിക എഴു നാൻ ഞാൻ ദേഹപ്പെട്ടുന്നു.

മഹാകവി കട്ടമതിനെറ സാഹിതി ഭ്രംജണങ്ങളിൽ മഹിയങ്ങളായ രണ്ടുണ്ടാം മഹാജന സമക്ഷം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാകവി കട്ട മത്ത് കനിയും കത്തിളിപ്പും കൂന മുഴവൻ പേ റാട്ടക്രടി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കാലം മതല്ലുതന്നെ അ ദ്രോഹത്തിനെറ ഉച്ഛ്വസവലമായ വാസനയേയും അഗാ ധമായ ചാണ്ഡിത്രത്തേയും ശിശുകിപ്പിശ്രേഷ്ഠമായ നിജു ഉക്തതയേയും അനുന്നമധുരമായ രാസിക്കുരത്തേയും അക്കു തവമായ ക്രൈസ്തവയും ഞാൻ സാദരം സമാരാധിച്ച വനിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ മഹാകവിത്ര വിജയപ താക ആ വടക്കൻ കാറ്റാമതിൽ നിന്നമാണു അയുനി കകാലത്ര ഒന്നാമതായുധൻ ചരക്കവാൻ തുടങ്ങിച്ചിരുത്തു. ആ വിജയവെജയന്തി നമക്ക അഭിമാനവും ആശ്രപാസ വും ആശയും അത്യല്ലിക്കൊണ്ടു തന്നെ ലാലസിക്കുന്നു.

മഹാകവി കട്ടമത്തിന്റെ മാതൃലന്നാൻ” ശ്രീരാമാ
വത്താത്തരിന്റെ പ്രഭാതാവ. “കട്ടമത്ത് കന്നിയുർ
സാമിത്രു സദിച്ചയ്” ത്തിന്റെ പ്രമാഖ്യമായ “ഭവി
മാധാത്മം” എഴുതിയ പണ്ണുവരിതന്നായ ക്രാന്തുണ്ണിക്കുറ
പ്പിന്റെ ഭാഗിക്കേന്നുമാണെത്തു. കാത്തുണ്ണിക്കുറപ്പി
ന്റെ കനിയുസാമിയായിരുന്ന ലക്ഷ്മിയമ്മ ഏന്നാവരി
ൽ പാച്ച ഇപ്പിള്ള വിപ്പിള്ളന്നുതിരി എന്ന ഒരു യജൂദ്ധലി
ക്കണ്ണായ സന്നാനമാണ് പ്രസ്തുതന്ത്രമത്തിന്റെ കർത്താ
വായിരുന്ന ചെറിയ രാമക്കുറപ്പ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്ന്
നം കൊല്ലുവും 1022കർട്ടക്കരതിൽ കർട്ടക്കലഗ്നം ഉത്താ
ം നക്ഷത്രത്തിലായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധവിഭ്രാന്തായിരുന്ന അ
മാമാൻ കാത്തുണ്ണിക്കുറപ്പിന്റെ സന്നിഭിയിൽ വെച്ചു
തന്നെ കാറ്റുനാടകാലങ്കാരാഭികളിൽ അഞ്ചാസംചെയ്തു.
ക്രാന്തുണ്ണിക്കുറപ്പിന്റെയും അമാമന്നായിരുന്ന ഭിഷഗ്രഹ
ൻ കുപ്പിക്കുറപ്പിന്റെ കീഴിൽ വെവള്ളാസ്ത്രാസനം സാ
ധിച്ചു. വയ്യുവാക്കായ തന്ത്രമക്കവിയും മന്ത്രങ്ങന്നായ ഒ
രു വൃത്തപ്രാന്നമായിരുന്നവുകിലും ചെറിയ രാമക്കുറപ്പ്
സംശ്രാപി പ്രണാഭിച്ചുയാതു വെവള്ളാസ്ത്ര നേരു
സ്ത്രാന്തിലായിരുന്നു. രാജ്യാനികളിൽ രാജോച്ചിതാധിബാ
രജപ്രേരാച്ച കുടിയും എഴുകളിടുന്ന പുലക്കടിലുകളിൽ ഉള്ള
ചീനത്തെ അഭാക്കവയോച്ച കുടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചീകി
താപാടവത്താ പ്രഥാജനപ്പെട്ടുന്നിയിരുന്നു. ഗ്രഹങ്ങൾ

என் குடி கருணாஷ்ணவாகாலத்தோலும் வெறிப் பாரங், விழுப்புலாங், ஈஸ்ரீய.வினாகங், ஸாஹித்யவி நோல் முதலாயவயிற் தான் அஞ்சேஷங் மிகவூடும் ஸ மயவுங் செழூபோன். ஶிஷ்யரளைக்கிற ஏழூங் கொள்ளும் பூமமங்கமாங அலக்கிடு வாறு “வெங்கில் வாஸுதேவங்” “உஜாநிதிலும்” முதலாக உங்குத்துஞ்சும் அங்கிட நிம்மாதாவாய ஓயிடங்களுக்குத்தானு கடைப்பாடி தன்.

ராமச்சந்திரன் துதிகளுடையி ஸங்கூதத்திலும் கேரள தொய்யிலும் டெயிகங் ருமாஷ்சரி உள்ள. ஸங்கூத ஈடிக் (1) ஸுப்ராம்ரளை காவுட (2) ஶோவாங்கேளி ஸ்ரூது (3) ஶோவின்ஶதகம் (4) ஈநினீஸ்தயம் வ சங்யநக்காவும் (5), ஸஃஶநநாமோஹநம் (ஏநா வி ஷவெற்றுமை) ஏநாவிவகண்டகிடுக்கீட்டுஉள்ள. ஸிதாஸ்தயம் வரம் ஏநாஸங்கூதமக்காருங்குடி உள்ளாயிரங்கவரை. அதுநிட்டாருவாக்கு ஹப்பூரம் காளாநிலை. ஓஹாகவி தகரி பூஷை மனிபுவாக்கவிதகரி, புதுத ரு நமத்தினங்குருமே, கேளிவயங். காஸவயா ஏநா ஸங்கமக்கு? புவையச்சை குடி உடலபூட்டுத்து. குழுவாவதா சங், பூதாமோக்கிங், அமலூரமோக்கிங் ஏநாவிஜிகை மு ஸ வாடுங்குத்திலக்குங் ராமச்சந்து “ஏஷதீட்டுஉள்ள. ஹவரை எங் ஹனியும் முடித்தைக்கிலை.

ഓഗിനേയനായ ക്ഷേത്രപ്പക്ഷരൂപിന്റെ വൈദിക്കി
വാസ്തവത്തിൽ:-

“വാൺിഡാഗ്രാക്ലക്ഷം തലമുടിയതിൽനി-
ന്നചുലിക്കന്നാണു-
ത്രേണിശ്രൂജം തിഞ്ചിസ്പരഹസ്യികം
പോങ്ങിനിന്നിനീട് കൊണ്ടം.
വാൺിക്കാത്മീയവിണാവൈസ്വവമധികം
നൽകവോൻ വൈപ്പച്ചുഡാ-
മാണിക്രൂഡോ ത്രണയ്ക്കിയ ഗ്രാവരനെൻ-
മാതുലൻ രാമനാമാ”

എന്നും, ഉഷാനിതിലഭാതിയിൽ:-

ശ്രമിക്കോണ്ടഭാവിളിക്കുമുത്താസ്പാമി-
കേണാഴിഞ്ഞന്നരാം
കേമനാക്കി തലയ്ക്കാപ്പെട്ടായവച-
സ്സാമത്തുമേറം തീരി;
നാഥം കേരംക്കുകിലും ഗണങ്ങളുകും
യീമാൻ ദിശക്കെന്നംന്
രാമാവൃംഖ കനിയേണമെന്നാിലമിത-
പ്രേമാതുലൻ മാതുലൻ.”

എന്നും ക്ഷേത്രപ്പക്ഷരൂപം,

അവയാനീ ചരിത്രത്തിൽ:-

പുഞ്ജിക്കും വാഗ്രപിലാസപ്രകാരമധുസൂഡാ-
രാമമുരാദിനാമം

രജിക്കം വൈപ്പച്ചയാമനിയെപദവ

തമാസ്തിന്നാഗിനേയൻ”

എന്നു

“ഗണമഹിമാതുല സുമത്രേ-

ഞാഴിതുകം രാമനായ മാതുല! സുമത്രേ!

എന്ന കാളിയമട്ടനംയമക കാവുത്തിലം

മഹാകവി കട്ടമര്ത്തം

ആദേശപ്പറ്റം അനന്ത്യുരിച്ചാരാധിക്കന്നതു ത്രീരാമാവതാര
കത്താവായ രാമക്കുദ്ധട്ടിനെ തന്നെയാക്കാ.

ഈ ഗ്രന്ഥകത്താവുതനൊ തന്നെ അച്ചുന്നംമുഖ
വരക്കരിച്ച “ഗോപാലകേളി എന്ന സംസ്കാര ശ്രൂത
അനീതി:

“ലക്ഷ്മീന്മാനേക ത്രാണാവമാതാ

വിജ്ഞഃ പിതാവേദവിദാം നിശ്ചവ്യ;

ആണ്ണേച, രക്ഷാംതീപയാസ്യലക്ഷ്മീ—

വിജ്ഞു ത്രിയാസ്യാം നക്ഷാംസദാമെ.” എന്നിങ്ങി

ഒക്കു സ്വരിക്കുന്നതായി കാണരുണ്ടെ.

ഈപ്പേരം 1081 വിഞ്ഞാസം 21-ാം- രേവതി
ക്കാസത്തം രാത്രി പുഞ്ചതയാമത്തിൽ ഇഹലോകവാസം
ചാവടിത്തു. ഭാഗിനേയൻ ക്ഷേത്രത്തു കൂട്ടു തക്കസമയം
ഉണ്ടാക്കിയ ചരമദ്ദ്രോകമാണ്:-

“പുജേതനാത്യംസമാ”ജാപ്പി കവിതിഷ്ഠാം

“മാനമാദേശ”ദിവാന്തഃ

ആജന്താനാം വെള്ളുവാനാം ഇയൽ “ഹാമിയോ”

തേതികം ഫ്രാദ്യുപിണ്ഡം

“ഗോത്രാഗാരാസ്സീ” ഒസാമഃ മുതയമിപ്പകവീ

“മുല്ലയീഴുരക്കിപ്പ് പൂ”

“കല്ലു” നബ്രൈകയാമാ വിശ്വദന്ത്രമം

ധാമഹാരാമിനാമാ!; ഒഴുന്നതു.

ഈ കമകളി ത്രിന്മാർക്കിലെ സ്ഥാവീഭാവം കരി
ണമസ്യം ഉപസ്ഥായീഭാവം വിനിരസ്യം രണ്ടുപോ
ഷകങ്ങൾ ഗ്രൂപ്പാഗാരാചികളായ ഇതരരസങ്ങളിലാണ്.
രസങ്ങളും, ചുമരുക്കാരക്കാരക്കുള്ളാക്കണക്കാവിയം, അവ
സരോച്ചിതം, ഭാഗിച്ചു നിന്തിക്കൊണ്ടാണ് റംഗങ്ങളുടെ
പ്രടന ചെയ്തിട്ടിളിത്തു. പദ്മാം ആയേന മനിപ്രവാള
ങ്ങളാണുകുലു കിഫീരവധതിലെന്ന പ്രോഭ ചിലേട
ങ്ങളിൽ തനിസംസ്കൃതപദങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ക
മകളി നീതിക്കന്നായോള്മായ വിധത്തിൽ പലപ്രോക്കങ്ങ
ളിലും അതി മധുരങ്ങളായ ശ്വേതപ്രവാഹങ്ങൾ കാണാം.

4-ഓ ദ്രോകം (1)

ഉള്ളാനേ നിതരാം മരദലഹരി!

പീതപാമുസദോധാത്രോ

മാപ്രതിമ്മവരീതിതേപരഭ്രതേ-

മംഡപ്പീകരജേതുസ്ത്രരേ;

സൈപ്രം മന്യരഗന്യവാഹവിസര-

സുന്ദരമാവണ്ണയചരണ്
നാരീവാരമൺിൻ കഭാപികമൺി
ത്രുംണിമണി:രുപ:

6-ാം ഭ്രാഹം (2)

സപ്തര്യസപ്തര്യശ്വരാവൃഥമിതജഗദ്ധ
ശ്രോകനിപാത്രജാതീ
മല്ലീമല്ലീയമാന്ത്രമരവികകള
പദ്മതിക്ക്രൂ: കഭാഷിയ
ചക്രാലക്ഷാരന്ത്രം ലളിതമുപവനം
ജായയാസാഖ്യമുഠ്ടം
പ്രീലാലിലാലസിതാം അയദാജസ്താ —
മഞ്ചവീൽക്കല്ലുരേണു:

24-ാം ഭ്രാഹം (3).

ഭാജപ്രതാക്രിടികണ്ണയലകടാ
ക്ഷേഷാഭ്രാഷ്ടുമിരിതം
ബിഭ്രാജാം കബ്യരീഡം കരലസ
ചുക്രാഡി തിപ്പായുധം
കൈഞ്ചല്ലുംകടക്കാഡി ഭ്രഷണഗാണം—
ങതടാസ്യമാനംമെരിം
അക്കത്രുാദ്രിക്ഷ്യപുരഃകളായപടലീ—
കമ്മരപ്രാണാന്ത്രാസ്യവീൽ.
എന്നാണീഞ്ചിന പജാധിതേതരമാക്കിപ്പോലും ആസപാലുക

രജപ്പായ ദ്രോക്കണ്ഠം പദജാളം പുത്രഗമനിൽ
ധാരാളമായിട്ടണം.

ഈ ഗമം രാമക്ഷേത്രത്തിൽ അവസ്ഥാന്തരത
കവിതയാണ്. ഈതിനു മനുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി മേലെ ച
റയപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും നട്ടാകാലം അച്ചടിച്ചു പ്രസി
ഡം ചെയ്താൻ വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ “നാമച്ചരയ പ്രവർത്ത
കനാർ” ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ചിലതിൽ തിനും
എതാം ഉല്ലാരണങ്ങൾ ഇവിടെ അനുഭവാന്തരിലാകയി
ല്ലെന്ന വിശ്രദിക്കണം.

“ലജ്ജമാനാംവിദ്യതഃ കംക്ഷമുളികാം,
ധവളീഥിപ്രഭാവേന, ഏന്തുസ്യാഖ്യഭാസിരെ.

(സുഭ്രാഹ്മരണം 1ാംസ്ത്രൂം 3ിംഡ്രോകം)

“കളകണ്റപ്രാഗ്രഹാരം ലിംബകലനകൈതവാർ
അമശ്ചാവദനാഭാസനാത്മിസ്ത്രം:

(1ാംസ്ത്രൂം 3ിംഡ്രോകം)

എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സുഭ്രായുടെ വർന്നനയും

നാനാക്രമജാലമിത്രസ്യ സാധപ്രാസാവിമഹിയസ:

ഇഗാദേ രസനാതരൂ പാരംവില്ലാസരസ്ത:

(1ാംസ്ത്രൂം 12ാംഡ്രോകം)

എന്നിങ്ങിനെ വില്ലാത്രാസ വർന്നനയും

ശിരീരാംഗ്രൂഢവാ മരീചയ:

പ്രസരന്ത: ശിശേഷവ്യവായവ:

അഭിവാസന്നംപീഡിതാത്മക:

സുതമാമസ്യ വിഭാഗമേതവഃ

(ശാംസർ്യ്യം 11ാംപ്ലോക്കം)

എന്നിവിധം അഭിഷ്ടനവിരഹമവർന്നനയും

“രംഭോദ്ധമംഭോദ്ധമാദ്ദോമണി ഭി-

ന്നിരാജിനി, രാജീരാജാദശനാനാം

യാനാഗയാനാ, ഗക്കചേതനമാപൽ

സാളി, ഹിസാളിഹിത കന്തള ശ്രീ:”

(ശാംസർ്യ്യം 13ാംപ്ലോക്കം).

എന്നിവിധം പാദാദിയമകങ്ങളം മറ്റൊ സുഭ്രാഹ്മണ
കാവ്യത്രൈയും,

“ഹിഹരൻ രൂപാവനതഃ:

കപടരിഗ്രിയോ മനിഷിരൂപാവനതഃ:

യമനാതോദ്യനാഗ:

പുട്ടേംമമിത്രവിരം യുതോദ്യനാഗ:”

“സമപാത്രതമാലയം

വിരഹാത്താദ്വിഷ്ടപത്രമതൃതമാലയം

ഭീതാഗിഗ്രിഗ്രിമാനതത—

സ്ന്യാഹികാനാം ചക്രഭതാമാനതതഃ:”

എന്നിത്തരം അഴിത്തിമവും അഭിഗ്രഹസൂന്ധരവുമായ തമക
ങങ്ങളം മറ്റൊ “അഗ്രിണി സ്വയംവര” കാവ്യത്രൈയും വളി
സസ്യരമധുരഗംഭീരഞ്ജിത്തിട്ടിട്ടിഞ്ചെണ്ണന തിന്നും

അം പറയാവുന്നതാണ്.

ഇതുകൂം ഉൽക്കുള്ളസഹാദരിാവാങ്ങളാട്ട ആടിയ
ഈ വിശിഷ്ടഗുനമം കൈകരളിക്കുന്ന ഭ്രംകളിൽ ഒരു നട
നായകമായി പരിപസിക്കുമെന്നതനെ തൊൻ ആരിക്കകൾ
യും അതിനാലും ചെയ്യുന്നവെന്ന മാത്രമല്ല അതി
നീരു ഉത്തരവസ്ഥാനവും അതിനീരു പാരമ്പര്യവും അതി
നീരു ഒസവനസമിതിയും തന്നെ അതിനീരു പത്രാള്ളത
യെ സാധിക്കുമെന്ന തൊൻ ദ്രോംമായി വിശ്രദിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.

മഹിക്കയിരം, അവന്റോൾ

10—7—1939.

}

കെ. ടി. മഹുനന്ദ്യാർ.

ഞങ്ങളുടെ സഹിതുസമച്ചയം.

(ഒക്ക.)

മാഹിതുമേരിട്ടുമെന്ന് മാതൃലന്നാർന്തിമിച്ച —
സാഹിത്യക്കാളിയിൽ കൂടുതെകട്ടി നോന്നേരേ;
ദേഹവും മനസ്സുമാ വാദ്യേവി നിരന്തര —
സ്നേഹധാരയിലിട്ട് നന്നായിത്തുകിയും;
മാതൃലഭേദവയെന്ന “ചവിട്ടിന്തകവിനാൽ”
ചാത്രസ്ഥമതാനം നോൺപയററിൽ ദ്രോഹിക്കയും;
ചെയ്തുവന്നതിനാരങ്ങേററജാജാവിയം
ചെവതന്നും പാതാതുഡിയാമെൻ കൈരളീഭേദവി! നിംബൻ —
കുത്തമജാക്കൽ പലവട്ടവും സമപ്പിച്ചേരുന്ന് —
മുല്ലാവിൽ തുളസിപോൽ ചുടിനേൻ നിന്നാശിസ്സും.

നാളിത്രവരേ പോന്നോൺവയസ്സാം ഹംസം പാറി —
മേളിപ്പാൻ നോക്കയെതു പുരഞ്ചായുഞ്ചാല്ലത്തിൽ,
കത്തവുകന്തം ആളിൽപ്പലതും ബാക്കിയാ ദയൻ —
സുത്തവുപന്മാവികലിങ്ങളിൽ കിടക്കയാം.
ഇഴശ്ചരാന്നഗ്രഹമാം കൈവിളിക്കണാകിലേ —
ശാശ്ചതമാ “നേർവഴി” കണ്ടകിട്ടുകയുള്ളി.
കേളികേട്ടേജീബന്ധനേൻറുട്ടികർത്തൻജിമ്പയിൽ —
കേളിവെയ്യുള്ളി, ചായാമാധിതീരുന്നമാവലി
ലാളിത്തചണ്ഡാരാലു, മെക്കിലുമിന്നപ്പുഴം —
താളിയോലയിൽപ്പുറിച്ചിതറിക്കിടക്കയാം.

അംഗിംഹായുള്ളിനം കുറയ്ക്കാമാക്കായെ -
മഞ്ചിമഞ്ചിയുംംഗരൂപംമേചിലേടത്തിൽ
ഷട്ട്‌പണാസപ്രാബ്ലേങ്കളാം മധ്യക്കൾവുമാജിൻ -
പുഞ്ജത്തിൽവുഴക്കടിങ്ങരപോൾ നശിക്കും.

അംബികേ! വാദ്യവി! നിന്മന്ത്രിയിൽവാത്രവാനേ -
നാമാമനാർച്ചമുള്ളാവക്കപ്പോൾനുജകൾ;
തപ്പംകേതിതീക്കർത്തിക്കൽ കഴകിന്തു ലഭമാക്കി
നിംബം മനിമംഗിൽ പുഞ്ജമാലയോടൊപ്പം;
നിംബത്തിൽവാദന്തിക്കൽ കാഴ്ത്തയായാവക്കുന്നാൻ
മന്ത്രത്രംമെമ്പാമേരക്കുനിലെന്നതു പോലെ

എത്താരപുഞ്ജപാദകല്പക്കഞ്ചണൽപരി -
പ്രീതരായുള്ളിശ്വരക്സപ്പൂണ്ഡ്രമലക്കുളാൽ
എത്താരപരമാനായുദ്ധേലമാ മുത്തതാ -
ഭാതുരരക്ഷചെയ്തിരാജിവിതാനം മുംബാ;
എത്താര മഹാത്മാവിൽപാദപുഞ്ജവാടികക്കുളം -
വേതസ്ത്രിയ വിളങ്കുന്നുശാമിത്രവീജങ്ങുളായു';
പുതമാരമാമനാമം കൊണ്ടവിശ്വാതൻ, മഹ-
മാതുലൻ മഹാകാവ്യരചനാ വിചക്ഷണൻ
അമുമഹാതുരകവിശൻറ സത്കൃതിനുന്നമക്കുളിയ
നാഭംകൊണ്ടഭയമാ കർണ്ണത്തിനുന്നതമാം
“ആരിമാവതാര”മാമീയാടക്കമെ, കേര—
ഉഠാമത്തിക്കലോര പുവല്ലിയാക്കുന്നേ!

ക്രമക്കണ്ണാവിന്റെ-
മംഗളാചാരണങ്ങൾ.

സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും, സാന്നക്കാം മരയേ,
അഭിഭ്രവനകയേ, ദിശിന്തുപാരവിയേ,
വിനമമെരുപ്പേ, വക്രമ്പുഞ്ചാനിയേ,
വിഘ്നതിമിച്ചിതനയേ, വോസ്തുക്കേതിന്തുകയേ

2.

“കല്യാണി”മധുസൂദനസ്യക്കയണാവീജ്ഞാഷ സിസ്യുദയങ്ക-
കള്ളാലായിതചില്ലിവല്ലി, തമിത് “ആരിഗ്”-

വൈഹാക്കാ

വിഖാഭിന്നയന്ത്രപ്രയീഖവതഃ ഹാപാത്മനാം “ബൈഡവീ”
യാതാഫവാമധുരാക്ഷിയാ “നലഹരി” ഭാവംപ്രഭാവാധിഃ

3.

സുത്രത്തിക്കതനിവേശം, സോമകോടി, പ്രകാശം
വിഹിതഭരിതനാശം, വിഷ്ണുപാനാമധ്യിശം;
പ്രധിതത്തഭാരം, വ്യാളിഭ്രത്കല്ലോദ്ധേശം
ചരണനതമവാശം, ചിന്തയേദ്യവ്യാമകേശം.

4.

ദാഡിത്തളവനണ്ണം. എഴുചിപ്പീഡ്രൂഢവണ്ണം,
പ്രദിപ്ലസിതരുണ്ണം, പാർത്തിപ്രേമഭാണ്ണം;

വിഹ്രതിമദ്ധിഗണ്യം, വിച്ചെലക്ഷ്മീകരണം,
അമഭിതിശഷ്ണം, നന്തമിമാതംഗത്രണം.

5.

ചുത്തമധുരവവ്യിണിഭാപ തോ, രമ്പചാണി—
മണിത്തമധുപവേഗനിരാജമാനാ, ചുരാണി;
ചിശതുകശലംമണിപ്പള്ളി, രോദ്യു, സുമോണി;
ആദയമിഹരിണിക്കൃ, ഇഡ്യാനിവാണി.

6.

ലോകനീയത്രണശാലിനി ബഹുല
ദേവ ദൈവരിക്കലശാസിനി
ദേവാഞ്ചവിത്ര, ദിവികായ, ദാദവന
പാപസജ്ജയനിരാസിനി,
ജിജ്ഞാജവ്യവിശ്വയാളിസേവിത.
പാരഹിന്ദപരിജ്ഞാസിനി,
“കുഞ്ഞമംഗളി”നിവാസിനി,
മുഴലധാസിനിത്രഘാവിലാസിനി.

7.

നാനാത്രിപ്പളിത്തമഹത്തരശാന്തസിന്ധ—
ഗംഭീരതാവഗമമന്നമഹീയമാന്മാ;
“കുഞ്ഞി”കുരച്ചാംഗയിതനോത്രുരുങ്ങകവിത്ര—
കീത്തിപ്പടാത്രടിതശങ്കരശശൈലദ്ധം.

8.

അതിനാരസപ്രതിസാരനിൽവരുന്നത്
 സാരന്പ്രവൃത്താദയോ
 വിദ്യമണിയലമെഴുവിലേഖിനവിധി
 ശൈഖണ്ഡിയത്പരമ്യാദകഃ;
 മഹാതിരുപ്പാലൂസമുദ്ധാരണതയീ
 സ്ഥിരക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്ഷാസ്ത്രമേ
 “അനീമക്ഷുകരവന്മ,,ഒന്നേമീധരണി
 പ്രാലഭാതമജോയംന്റുങ്കഃ.”
 ——————

ശ്രീരാമാവത്താരം.

കുമക്കളിയിലെ റംഗസ്ത്രം പാതുസ്ത്രം.

<u>റംഗസ്ത്രം.</u>	<u>പാതുസ്ത്രം.</u>
1. പുരുഷ.	<u>പുത്രങ്ങൾക്കുള്ളം.</u>
2. ഉദ്യോഗപദങ്ങൾക്കുള്ളം	1. ഭരണമന്ത്രി
3. ദഹകണ്ണിവിനേങ്ങം	2. രാഖണം
4. രാഖണംജന്മാവനം	3. ചിത്രയാധി (ശരാടി)
5. രാക്ഷശസംഘടനം	4. ദൈവസ്ത്രം
6. ദഹമുഖവരാക്രമം	5. മുഹമാദ്
7. സത്രയോഗകം	6. കിവൻ
8. ശ്രീക്കേരളംസം	7. അണവിസ്ത്രം
9. ശ്രീഭവകണ്ണം	8. സുമത്രം
10. അഡയംലൂപ്രഥമി	9. വസിസ്ത്രം
11. സന്നാനചീന്തനം	10. ഔഷ്ട്രൂപ്രഥം
12. ഔഷ്ട്രൂപ്രഥാവനങ്ങൾക്കുള്ളം	11. ശ്രീരാമൻ
13. പുത്രകാഡകളും	12. മഹതൻ
14. അവതാരം	13. പക്ഷ്യണം
15. പുത്രവാളനം	14. ശരൂപ്പിനം

ഒന്നാം കൂട്ട്

ഗ്രീരാമാവതാരം.

അട്ടക്കമെ

സവ്യാവൃഥം.

വദനദ്രോക്തം.

വദനധസിതദ്ദോഷം, വദിനാം ദയകാമം,
യുത്സുഗ്രം, മസിം, ധന്യസ്പൂഷപ്രണാമം,
കലിതമലവിമാമം, കാളമേധാഭിരാമം,
ജേത, വിമതലീം, ഓക്തിയോഗ്രന്ത്, രാമം.

കന്നാം റംഗം.

(ഘറപ്പാട്.)

(ഒക്കം ഒക്കം—ചെയ്യട—)

ദ്രോക്തം 2. അത്രതാകരമേഖിനീരമണ്ണതാമാസേ-
ഡിവാനാമവാ—

ദേപ്രദൈസ്യദനപലതി: സ്ത്രായത: സ്ത്രാ-
യിതോവജ്ഞിണി:

ആമാൻ, ഭാസ്യരവംശമഹക്കികമണിഞ്ചോട്ടി
ക്രമംദലുക—

തസ്മാരിഞ്ഞദ്ദോഢത്തുദ്ദേശ്യരമോ രാജാ
വിരാജത്തമഃ.

ദ്രോ. 3. കൈ സഖ്യാപിചകൈകയക്ഷിതിപ്പദ്ധതഃപ്രതി
സ്ഥിതാസ്യഃ:

പ്രയസ്യാഹല്ലനായകസ്യ മഹിതാ സ്ത്രീസ്യോ
 വഭ്രവർത്തനാഃ;
 താഴിദ്ധ്വനിപ്പട്ടംസ്യവച്ചക്ഷി:
 പുരീമാവസ —
 ദൈപലക്ഷ്മിജ മഹിയസ്യരച്ചരാധ്യാശ്വാ
 ഉദ്യാല്പ്യാമസൗ.

ചാം. 1. പദ്മവി:—

ഭരംടൻ നിവസിച്ച സുവംചുരേ—
 അമുമിത ഭജന ദപ്തൻ

എ. ട.

അത്രഭവിച്ചരഗ നാജലധിക്ഷിണി—

പാലനകമ്മവിഭജൻ =ഭര=

ചരണഞ്ചാം.

1. കശലനിക്കേതനഹരിപദ്ധതാവന-

ഭരതാപ്പത്ര സദമതൻ

അശ്രാണജനകങ്ങാഭരവാഹിപര—

വരമതിരാജകലേപ്രാൻ- =ഭര=

2. മിത്രകലോത്തബ നിസ്രനാപ്യം

മിത്രതപ്പശ്രായ വീണൻ.

ശാസ്ത്രാവഗമവിരാരംഭനാരം

കീത്തിത്തിരസ്യതസ്വാമൻ =ഭര=

- എ. അപ്പോക്കല്ലൂരുളതുനിൽ
വിശ്രൂതരായ സുരന്മാർ
ലജ്ജിതരായുമൊമ്പൊട്ടതാണ്-
സപ്ത്വ്യതരഘ്യവിഭ്രംപൻ. =B70=
- ഈ. കേരളവരാജസുതാച, സുമിത്ര,
കേക്കയ്ക്കപ്പതിപ്പാനീ.
ഭാസുരമാരായിങ്ങിനെന്നും വി-
ഖാസിനിമാശരാച്ചയുക്കൻ. =E70=

ക്ലാം

ക്ലാം റംഗം.

(ഉള്ളാനദിരമം)

അദ്ദോ. 4 ഏകാം—ചവയട,
ഉള്ളാനേ നിതരാം മരങ്ങവഹരീം ധീത്രാ
അ ഗഞ്ചോധന്തോ
മാല്യതിമംഡവരീളുതേ പരാളാത്തമംബൾ ദി
ക്കജേജതു സ്ത്രീരൈ
ഒസ്പരം മന്യരഹസ്യവാഹ വിസര
തസ്തു നെയ്യുഗ്രംസ്യവരൻ
കാരീവാരമണിനു കഭാപി രമണി
ദ്വാണിമഭാണിഗ്രഹഃ

പദം 2. ഒഴുവ്:—

പണ്ഡവി സരസിജദളാക്ഷിമാരാക്കം നിങ്ങൾ
സരസമസ്യമെ വാഴു കേരിപ്പിൻ!

ഓ. പ.

സുരനാരിക്കൈ ഇന്ന സെറുവത്തുംകൊണ്ടാവന്ന
മയ്യുന്ന സാമോദം നിങ്ങൾ =സറ=
പ്രതിജ്ഞയും.

1. ഉള്ളാനമിം ധ്രോഡിതനുനും കാണുമെൻ!

ഉചിതം കേളിയതിനായുംനുനും.

എല്ലുമമരാരാമാഭിമാനം

തരസം മരിക്കനിയു ലക്ഷ്മീനിധിയാനും

മധുപാനാൽ സമദാദം നദിച്ചുട്ടിട്ടും പിക്കാദം

മൃദവാതാടനമത്രമുണ്ടേ!

=സറ=

2. മനസിജനലസതാം വിച്ച - മാനീ

മമ എലി ബാണരാജിന്ത്യ - ഭത്ര.

മാനസം പാരം ചട്ട - മഹാ

ഞാനിഞ്ഞ വലച്ചുവിൽപ്പെട്ട-

വണ്ണാർവ്വേണിമാരെ! വന്നാലും സമീപെ

വിള്ളാനാനാമിയ ക്ഷുഖ്യാപെ.

=സറ=

3. ഇവതോ മൃഗതിനാണിക്കം - വാഞ്ചാ-

സുവമില്ല മുക്കുന്നേണിക്കം.

അക്കമതില്ലിൽ ഒച്ചേര്ത്താണിക്കം - ദിഷ്ട്രാ

അവശ്യതയെ സ്വീഹ കാണിക്കം.

ഇങ്ങിനെ തുണമാഴിംനിങ്ങളിനാംഗജിന്റെ

മംഗലാധ്യരംഗങ്ങൾ!

=സര=

പാഠ. 3. പതിമാർ:- പുഞ്ചക്ലിപ്രാണി—ചെമ്പട.

പല്ലവി. മല്ലിശരോപ്പസന്ധിന്റെ! മത്രുലോകേരു!

ക്ലിപ്പ്! ഇഗദാതതകിത്തെ!

സഹ. പ. സപ്രേക്ഷാകപതിങ്ങാട് തുല്യനാംതവഹിതം

വല്ലു! ചെപ്പാൻമടി തെല്ലുഭണ്ണോ തങ്ങുംക്ക?

=മല്ലി=

വരണങ്ങൾ 1.

വണ്ണക്കരം പുഞ്ചപംക്തിയിൽ നെണ്ണിമധുവെ

ഉണ്ടി മദ്ദകലന്നേറ്ററം

കണ്ണാദേയാദലാഷിക്കന്നതണ്ണലപ്പബാണൻകൊപം

പുണ്ണതാണൊലിചെയ്യുന്നണ്ണത്തന്നെയിതു. =മല്ലി=

2. ശ്രോകം വള്ളത്തിട്ടനാല്ലോ — മാനസത്തില—

ശ്രോകം നിന്നപ്പാലാശ്വര്യും!!

എകംസ്ന്ദരാന്ത്രജാംഗി അലകാന്തവീംമിതു

രാകാശശ്രാക്കസദ്ഗാകാരചായമുഖം!—

=മല്ലി=

3. മുഖൻ ധനംല്ലംനും പുമാനുരിൽ

ചെങ്കവാൽത്താർവ്വാണന്നല്ലായോ?

പവൻചൃതാഭികളാ മനുകരം തുക്കി എണ്ണി.

കന്യംതങ്ങുംക്കമതിയംമോൻ ചെയ്യുന്ന. =മല്ലി=

ദ്രോ 5. ഇതിനിരമതിരാഗ മുചിവത്തിഃ:

ക്ഷിതിരമണ്ണാമദനോസവാദ്രതാത്മാ
സഹനിജമഹിഷീജനെന്നിരായാം
ക്ഷഹചന കേളിവനേ, സപത്രംസിൽ.

രൂനാം ശംഗം.

(ഭരകബൃഹിനോദം)

പാടി—ചെയ്യട.

ദ്രോ 6. സപ്ത്വം സപ്ത്വം ചേപ്പാഡ്യാമിത ജഗദ്മാ—
ശോകനീപാമ്രജാതി
മല്ലീമ സ്ഥിരമാനാദ്ധരപികകലാ
രാഞ്ഞികബ്രഹ്മകലാചിൽ
ലക്ഷാലങ്കാരഭ്രതം ലളിതമുപവനം
ജായയാസാബ്ദ്രം ദ്രും
ലീലാലീ ലാലസറ്റാംമയദനജസ്താ
മഹുവിൽകർം ദ്രും രേഖാഃ

പഭം 4. രാവണന്ത്:—

പല്ലവി! അയി! വനിതമാർമണാ! അരവിന്ദലോചനാ!
മഹാതിജനാദാന! മമ മഹിഷി! മഹിത!

സാ. പ.

അക്ഷിവേണി! നിന്നാധരലഭിത ത ചികാങ്കാക്കായ
തളിഞ്ഞകളിലോനിനാതെളിവുനമ്പിന്നും. =അയി=

മരണങ്ങൾ.

1. കളക്കന്തിൽമദം കളയുമിഹനിൽസ്പനം.
കളവല്ലത്രഗതം കളിജയതല്ലരം. =അയി=
 2. ശരദിന്ദ്വാംബുരം പോതിനു നീക്കവാൻ
ഉത്തരമുഖത്തിയാ പേരു തവപട്ടത. =അയി=
 3. സരസിയമകോരകം പരിഹസിതമല്ലി! നിന്ന-
സുഞ്ചിതക്കച്ചാളായ;? നിയപമസുരദനെ! =അയി=
 4. കലകളിടുന്നായകൾ വിലസതെനിട്ടരം.
മലർവീതിവസാരമിം കലയാമി ചേനം =അയി=
 5. ജലയുഖരേൻ മയാകലധാതനായ് റഫം.
മലയപവനാത്മകം നബമൊടയിത്രുഡൻ =അയി=
 6. കനബെട്ടർ ചെള്ളിട്ടു കണകൾ ചോരിയുന്ന;
നിന്ന—
തനസൂഷമമുലമായ്ക്കിവുമയി ചെള്ളനീ =അയി=
 7. അഡാപമക്കുശോഭരി! അയിരിക്ക മധുമാഭനം
മനസിജജയായനെ മനസിനമിഡെയന്തും. =അയി=
- പദം 5. മദ്ദേശാഭരി:— കാമോഭരി—ചെന്നട.
- പല്ലവി. കവലാരത്തൈ ദയാഗ്രും കമലാസ്ത്രനിതുസത്താഗ്രും
ഐ. പ. കാന്തി! നിര്യിച്ചരമെന്തലിമണം!
- കാന്തിജാലപദി! ബന്ധപത്മതരണം!
- =കാലം=

പരണാഞ്ചൽ.

1. യശസാ വിശേഷതുദ്ദേശവിഷ്ടവി!
ഭയോവ! ഗ്രൗണ്ടിനു-കേളിവനം
സുമരാജിതംപികകുജിതം.
രണ്ടിനാളി, വൈത്തുമ്പട്ടജിതം ഇയതി

=കാലം=

2. മനപ്രാകിന പരമശറൻ ബത!
മനപ്രാകിനമതിന്നയികരണൻ
മതിമദ്ധ്യന്മമനിദ്ധ്യന്മ
യുവലോകഗർംമതിമർദ്ദ്യന്നവിരാൺ.

=കാലം=

- 3 കാമതൃതാത്തിയകറഡവതിനിഹ
കാലവിളംബമയുക്തമലം
ഉപഗ്രഹനങ്കരിമോഹനം;
പ്രണയാനന്ത്രപസ്വവദോഹനം സുഖവി! =കാലം=

നാല്ലാം റംഗം.

(രാവണാജന്താപനം)

ഓസംഭവരി—ചവയട—

4. ഇത്തൊപ്പത്ര്യാസമേതസ്സരാശമഭിരമൻ
രക്ഷസാംചക്രവർഗ്ഗി

എന്ന് പാരതാനിരക്കുണ്ടുമരവരച്ചു-
 പ്രക്ഷൃതനാനിമഹസ്ത,
 മുക്കിനാനുപുമലും ഗിവത്തുവലക്കി-
 യീരംബനാദത്തമാവരയത്രും
 ഭര്യാനിശ്ചംഭിരോള്ളുനവഭരതിഖവ-
 ത്വിത്രയോധിപ്പയാനാണ്.

പദം. 6. താവുണ്ട്:—

പാലുവി. കേരളക്ക് നിയമവരുത്തെ! എൻ്റെച്ചോ—
സ്വകാര്യവർഗ്ഗ!

അ: പ: ഭർമ്മരാജിക്കുനിങ്ങൾക്ക്
 നിന്ത്രമിക്ക വുതാരാരിപ്പര
 അവിടെ ത്രസ്സാരത്താവിത്തികൾ
 ആയരിക്കേ നില്ലതമിങ്ങണക്ക.

- ५४० -

ପ୍ରକାଶକୁ

1. സൈനംനട്ടുമിജാഹം എത്തസന്താപം ലഭ്യതാം
ഉന്നിയുലരിച്ചുവെയ്യാട്ടട്ടം തിഹ
ചന്ദമേരഒമിൻ നിഷ്ടകസീമനി
കതു കുറൈതാഴം കൊണ്ടുവന്നടക്ക
നട്ടിടേണമിംഗ്രൂകരമിതുന്നുക. മുകൾക്ക്
2. നാകവയ്യുകളിൽ ഒരു ധർണ്ണം
ചെയ്യുപണിക്കിവിട.

അതക്കമിതല്ലോ, അവനാരിമാർ
 പാകവെരവിതാനോത്താൽവിശ്വലാൻ
 പ്രമനംയങ്കുന്ന് ചെയ്തിലേതുമെ
 ഭിത്തിയില്ല, ജിതനാം സഹാസ്യരഹതി =കേരംക്ക=

പദം. 7. പല്ലവി. പിത്രദയായി:-

(മുൻമട്ട്) കണ്ണുവബംഗപതൈ! കയണാം
 കയ്യപയ! ഭ്രമതെ!

അ: പ: അത്തുതവിയ്യും പുണ്ണനിന്നുട
 അത്തജ്ഞാഗമിക്കനോന്തുറിദിവം
 മനിസംഘജ്ഞം; ശാഖാമനികൾ
 മാനിനിമനികളിലും കൈകലാക്കിടാം =കണ്ണുര=

പരണം:-

1. ക്രൂരച്ചെന്തതാനീം ഹരി യുദ്ധംചെയ്തിട്ടിൽ
 സ്വല്പിയാമവൻതുസ്തപ്പുണ്ഡല-
 മതലോട്ടടൻ വിഭ്രതനാംഘ്യലു.
 ഇതരനാരാമിസ്ത്രിക്കൈകൾ
 ഹനപിന്നനാശയത്തുചെയ്തിണ്ണുവൻ =കണ്ണുര=

അരവിംശം റംഗം.

രാക്ഷസാച്ചാടനം

ദ്രോ. 8. ഘുനംഗവരംഗി=അടന്ത.

ഇതുകത്പാരജനിചരാസ്യമുമിം
 ഗതപാവലിപ്പാരണേ
 ജിതപാതേ പുരപർലകാൻ മനിവരാൻ
 എതപാട്ടുരാന്നുവി,
 ഉല്ലയുംതക്കരുധവംമുഗദുശോ
 ജഹാദശ്വരംഭാദികാ
 ബിഞ്ചതുസ്സുമഹസാളിംവിധുരതാ
 പ്രാപ്തവീഡേപ്പത്രഃ:

പദം. 8. ദേവസ്തുവിലാപം
 പദ്മവി. ഹാവുതുമെന! മഹാവാഹാ!

കരയസ്യം ക്രയതജ്ഞാഖിൽ തരസാ!

അ. പ] ഹാഹാ!! ഹരിഷ്വാർ നിശാടനാർത്ഥത്തജ്ഞക്കു

ഹര! ഹര! സുരപ്പതെ! ശ്രോകമുംഗ്രും =ഹാ, വുത്ര-
 ചരണങ്ങൾ.

1. ദേവസംഹമെ! ചെറുരക്ഷണംഡയയാ
 ഭരാശയനിംഗ്നിതാൽവ്യസനാൽക്ഷണം
 എന്തുചൊൽവതിഹവിവരണം കിമന-
 ചിന്തയാഫലം കിമിതിന്കാരണം? =ഹാവീതി=

3. യാത്ര സഖയം ഞങ്ങളിടെ വധം ഹനം!

ചെറുതിനിന്ന് മുഖം ദേഹം ക്ഷയിയം

എല്ല! നാമ! മഹർ! ഇവർമതംപാത്രം

എവമിതിചൊല്ലുവത്രകമാ!

=മാറ്റ=

വേക്ക—ചെയ്ത-

ദ്രോ. 9. ഇത്മം നിശ്ചയിതിനംതുംബിവാംഗനാനാം

യുദ്ധഭ്രതോനിജീവനാത ഒരുാദായാലം,

പ്രത്യേകിനോജഗഢപ്പുവകാരിലീലാൽ

ക്രാഡാജഗാദ സഖച സ്ഥാവലപ്പുമാമീ.

പദം. 9. ദേവേന്ദ്രൻ:-

പല്ലവി. വിശ്വപോക്കുരേ

ധാർഖപ്രഹിതമംഗനമാരെ.

അഃ പഃ] കാഴ്ചമേഹ! നിശിചരമാരെ!

ചേഷ്ടിതമോത്താലീവകയേരെ

=വിശ്വ=

ചുരണംഡി:-

1. എന്തിനന്തിങ്ങൾഹനം! പരിച്ച

കാന്തത്തപ്പുവരാൻ?

കാന്തിപ്പുപോന്തിനനന്നി-

സഖയ്വും കിരുവഖനയാളുതം?

=വിശ്വ=

ചിത്രയോഗി:-

കുമഞ്ച. പല്ലവി-

ചോക ചോക! മുരേ

ചൈകയ്തിഹനുംവലാരെ!

അ: പ:] സുനികലത്തെ വിച്ചമെന്നാളുണ്ട്

മാക്കച്ചിന്താം പാകവിമാമിൻ!

=പോക=

വാണിജ്യം:-

1. ഉന്നതകാസ്ത്രാമാസ്യത്തേട്ടം

നിന്നടെരതാശതം

തന്നീടുകയെന്നാളുള്ളതെനവു

വുക്കുവരാരുപികാംക്കുതദായകാൻ

=പോക=

2. ദേവദ്രുതം:-

നിങ്ങൾഹരിച്ചിംഗനമാർ, മണി,

മംഗലശാഖിഗണാൻ

ഇങ്ങോക്ക; മണ്ണാതവ ഇതിന

ഒടിക്കിലധമുടനൊട്ടക്കമിഹിസമര

=വിച്ച=

ചിത്രഭായായി:- ।

ച. 2. വൻകരശക്ത്യാസക്തമംറ വി-

രക്കടക്കിത്തിയെഴും

ലക്ഷ്യം കൈക്കുന്നുകമിയവ

മമിത്രവിഭ്യനസമത്വമതികരിവയം

=പോക=

ദേവദ്രുതം:-

യുത്തദാനന്ത്രിതുതകാണ്ടിഹ

ചീതെന്താഞ്ച നിങ്ങൾമദം

തിത്തിച്ചവനോത്തിച്ചക! ലഘുഞ്ഞാ—

സജ്ജപ്രഭവലയുത വള്ളമിതാൽയുഡി.

=വിച്ച=

ക്ഷു. 10. ഇതുകതവാൻസഃ പ്രമാണവിതനപാണ്
രാത്രിവേരേണ്ണാൻ ജിതവാൻകമണ്ണിൽ,
ലേഖാധിനാമഃ കിലവതെന്റുഹിതാണ്
ജലദ്വൈഗാക്ഷീതദ്വരതാസംഘാൻ

ക്രമാം സംഗ്രഹം.

ക്രമാംവചനങ്ങൾ

ക്ഷു. 11. ഒക്കുടിക്കുടിക്കുടി—ചുവയട.

വകാമേത്യുദ്ദേശന്നുന്മുതിദ്ദേശ—
ആദ്യത്വാലിതാഞ്ചേരിമാ—
വാത്സാംഗോഷകഷായിത്രുവികസയ—
ദിഷ്ടിക്ഷുദ്ദോധ്യാദരഃ.
അക്ഷുലുത്തര വിഷ്ണവാട്ടുക്കാഡാ—
ഈഘജ്ഞഃ പ്രവിജ്ഞാദിവം
ശ്ലജ്ഞഃ പ്രജ്ഞവമുഖവത ത്രിശ്രദ്ധവോ
വ്യാചയജ്ഞഭജ്ഞാഹർബ�ം.

പദം 10. രാവണാഃ:-

പണ്ഡി. പോരിനവതികകട! ധീരനതെക്കി—
ലസാരമതെ! മധവൻ!

ഈ. ച. തവ—മിച്ചക്കത്തുക്ക, മൊട്ടക്കുമരരെ
മടിക്കുമോ സമര

=പ്രധാരി—

വരണ്ണങ്ങൾ:-

- 1 വന്നു തോന്തിമുഖം സകലം ടി-
ലിവനാക്കിതിനേ
ജനിതഭസ്തുമനയ്പ, മമപ്പനഹമിമ
തക്കപ്പനാളു ചുറം =പോരി=
 - 2 ഉടക്കപംകുടിയന്നുതവുരഞ്ഞേ
നീക്കാനാളാണോ - ഇതു
നിനക്ക! നിന്നുക്ക കനകെവിവശ്രാ
ജനിക്ക മുഖ്യപത്രെ! =പോരി=
 - 3 ഉള്ളാനംതവ, ഫ്ലോൺസുരഹനി-
താല്പര്യാളിയയുണാ - അപ
ഹരിക്കമരക്കർ; മരിക്കമരികളി-
നോരിക്കണ്ണയറിക! =പോരി=
- അവലുക്ക്:- വലവരി— ഏവു.

പദം. 11 പല്ലവി.

മുഖ്യരിലധിചനാംരാവന! നിന്റെതാഴീ-
ലോക്കിലെത്തുക്കാഞ്ഞം!

അ. പ.] സാധ്യജനത്തിനുദ്ദേതസിസന്ത-

മാധിക്കാരവഴി ഒം! തൊഴിലിലിള്ളതെ =എവ്=

വരണ്ണങ്ങൾ:—

- 1 കിമപിച്ചയമ്മായമ്മവിവേകം
കിമപിതേനയമിക്കനിതു നീ!

ചുഡാപ്പേര് തന്നുണ്ടാടബുദ്ധി!

കുടീട്ടിങ്ങിനെ മെഴുത്തുചിത്രം!

=മുഖ് =

രാവണൻ:—

ഇന്മട്ട് പല്ലവി.

മുഖ്യരിലധികനാം വാസവി! നിന്റെതാഴെ-

ലോക്കിലെത്തുചിത്രം!

ഈ: ഏ: സാധുജനം പുനരേതുമചിയ ഹി—

താതികുമമതിലഭിന്നക്കമ്പിയോ?

=മുഖ് =

ചരണങ്ങൾ

1 മുത്തുബജ്യനാട് വാസന്ധമഹാം

പുത്രപീഡിയവരമുന്നന്തമയികം

ക്രാനിയെച്ചത്രു കളിച്ചുകരാവലി—

ശക്തിയതോക്കെട! മമ, ക്രമതന്നി

ദേവേന്ദ്രൻ:—

=മുഖ് =

2 പരഞ്ഞയഹിവ വരഖലമാശഞ്ചായ

ശക്തിയമെന്നു ലോകമംഗലേഷം

സക്കജലധിയിലുള്ളൂ നിന്നൊന്നു—

ഹിന്ദാരക്ഷയകാലമട്ടത്ര.

=മുഖ് =

രാവണൻ

എ. 2. അനുജനാകിനക്കിന്നവന്തിയെ

വിറുഹമല്ലെന്നോൻ വിജയിച്ചു.

ഇർഗ്ഗഹദ്ദോഹ്യാഞ്ച പുഷ്പകമരണാം

വുറ്റത്തെന്നു മെഴുത്തുകേൾന്നീ

=മുഖ് =

ദേവദ്രോഹം

ച. 3. മാധാരകാണ്ടകന്നമ്പത്തേടി
ദ്രോഹമനേകംചവയ്യുത്തപാത്തായ
ദേഹം തവതുലിതാജ്ഞപബ്ര്ത്ത-
മാഹവമിതിൽവിശാഗ്രന്ധിക്കം
രാവണാം.

=ഉവ്=

3 കിന്നട കരഖലമെത്തിതെനം
മുന്നോക്കെന്നയറിതേന്തന്ത്തുജള! തോൻ
പിന്നെയകിക്കിഞ്ഞെന്നൊരുഭാഡിണ്ണം
നിന്നെങ്ങയിപ്പാനിപ്പടന്ധവിൽ

=ഉവ=

എഴുവം റംഗം.

സത്രഘാകം.

ഒഴു. 12. ഗംഭേയി—ചെയ്യട

കൃതപാവിഗ്രഹമർണ്ണി: പദ്മജാ
മഞ്ചലവിക്രാന്തിമാൻ
ശങ്കുണ്ണാപി ഭ്രാതരജാരുദശനിം
ജിതെതപ്പചതംസമ്പദഃ
എത്ത്വക്കസ്യയയേ; സഹതമക്ഷുന്ന
രാത്രീംഭിവംപീഡിതാ
ഗതപാസത്രപദംജഗാഭിവിഷ-
സാതേത്മദ്യസംശ്ലംഖിയീം.

ചടം. 12. അദ്ദേഹന്മാർ.

- കണ്ണികൾ 1. അംഗഭാജസംഭവ! വിജ്ഞംഭാ! മദം
ഗംഭീരവയമഹിതയംഭവിയുതമാർ =അംഗഭാ=
- 2 തച്ചത്രവരനേക്കതിമത്താത്മകൻപ്രഭാ!
നക്താവുരാധിപതിനിൽക്കുന്നരാവണൻ =അംഗഭാ=
- 3 ഭ്രാഹിപ്പതിഹപാക്കിലാഹന! മഹാല്ലാവാൻ
മോഹിക്കിൽ തൈഷളാലാവതില്ലേതുമെ =അംഗഭാ=
- 4 സപ്രഭ്ലാകവനിതാദികല്യാണസാധന
നിക്ഷാജനാൽവ്രതമിതല്ലാൽത്തീച്ചനീ!
- =അംഗഭാ=

ചടം. 13. ശ്രൂവമാവ° ഗാംഡോധി—ചെവു

- കണ്ണികൾ 1. ഒദ്ദേരുംഭിഭിഭവമത്രനീക്കുമ്പുംനെ
അധുനാഗമികപുരമ്പറമനസവിയത്തിൽനാം
=ഗിദ്ധരും=
- 2 ശൈരംകണ്ടിനാം സങ്കടംചോല്ലിയമ
തിക്കരിശേഖരൻബന്ധൻര തിരുമനസ്സാലെ =ഒദ്ദേരും=
- 3 മദനഹരസമഹിതംമാന്ത്രതരമായഹാരി—
പദമദിഗമിച്ചിടാ വിയുഹിതംചെയ്യും =ഒദ്ദേരും=

എട്ടാംതംരം.

ആരീക്കെലാസം

പ്രഭോ. 13. അനിഗ—ചെവ

ഇതീരയൻ വിയിൽ്ലുകൾ മനോനകവിനാകിന—
ഒറ്റതേഴ്സ്ത്ര പദ്ധതിമാനിതത്രിയാധികംപിനാകിനഃ
അമീഡിരാവുത്തല്ലുതാഗ്രഹിതമാനസംപദം
തമാഹ ഭക്തസംസജ്ജവിധിയമാനസംപദം.

പാഠം. 14 ശ്രൂഹാദിപ്രേവനാർ—

പല്ലവി. ഇംഗ! പായാൽഭവാനാശപ്രപായാൽ
അ. പ.] നാശഹീന! നിൻപാദംനാട! അട്ടുനോൻ=ഇന്ത=
വരണ്ണങ്ങളു

- 1 ചുള്ളാഞ്ചിംശാനന്നസ്തനരാധ്യപ്രേവകൾ
കഷ്ടംജഗ്രത്തിക്കലിപ്പിയുമില്ല. =ഇന്ത=
- 2 സന്താപനിവാരണ മെരുകകാണ്ടലബ്ദുമാം?
മിന്തിച്ചുചൊൽക്ക! ശാന്തസംസ്വദ്! =ഇന്ത=

പാഠം. 15. മദ്യഹ്രപ്രതൻ. ശക്രഹാസിരണ്ണ—ചെവക.

കണ്ണികൾ.

- 1 കേരിക്ക! മാമകം ശ്രൂഹൻ! വാക്കുമിതയുനാ
ഭിവം തീപ്പതിനിധമവ്യാസപ്രകാശിനേൻ =കേരിക്ക=
- 2 സേവനീയൻമരിലോണനീയൻ
ഒദവത്താഹിതവനവാവകനജിതൻ =കേരിക്ക=

- 3 ലേപകമവിലമവസ്ത്രങ്ങോക്കതോരക്കിരും
ലാല്പദ്ധവോന്നെന്നപുണ്ണയോഗിയെന്നറിക് =കേരിക്കാ=
- 4 ചാലുശിഡിയുടെ ഹാരവേലയെന്നതപാ
നീലാമേജുമീശം ചാലവവസ്തുമെഹ =കേരിക്കാ=
- ഭണ്യകം. 1. ഇത്യാതിപ്രഭാകപതിള്ളതുഞ്ജയൻവരദ -
- * നന്ദ്യാദരംതാടപറമ്പൽ; അലസതവടിഞ്ഞൽ,
അലമിഹകനിഞ്ഞൽ;
ച്രമിണവലദമനമുവബ്ബഹസ്സപടലി
യോട്; സഹഗമനമതിന്മള്ളനിഞ്ഞൽ.
- 2 ക്ഷീരാംബുംബാഡിയുടെ തീരസുരായയും
ഭാരംഗ്രതിയാധികവിശാലം; വിലസിത
തമാലം, വില്ലൂളിജാലം
തിരകളുടെ നിരകയറിപരശിരിദശ
യോട്ട, നൈജചരിരമരക്കിൽലിലം.
- 3 അതുനദിതാനിവിബുധ്യാനാംകച്ചാനി, പവ-
നാനിതമാം പരിമള്ളതാൽ അസൃത്തിജന
താൽ, അസുലഭതരത്താൽ.
നഷ്ടനമകരകനവനുടെ ലളിതതമ
ലസച്ചരസികലിതസുമപടലജനിതതാൽ.
- 4 അത്യസ്തുതേ നിഗമ ഒവ്യസ്തസ്യച്ചരി
വാല്പസ്തനാത്ത നിശ്ചമിച്ചു അതിൽമതിക്കേവച്ചു
വ്യമയുടനോഴിച്ചു.

* ഭണ്യകം അരങ്ങിയവച്ചുടക്കണം

ഗിരിഛമിതുമമനങ്ങവ സുരവിത്തി
യേമനസി നിരവധിസുവമനുഭവിച്ചു.

ഒപ്പതാംറായം.

അനീവൈക്കണ്ണം.

ചോദ്യം 14.

ശമാഹനം—അക്കന്ന

പ്രീളിതാഗ്നിശ്രീമേല്ലീകോട്ടീയച്ചി
മേല്ലിരത്താഗ്രഹ, മിഡിരാ-

കേളിസുദരമത്യ പുരംത്രിഭഗ-
പാളിരേതുമധ്യമാപിന:

കൊള്ളികാക്കവലയാളി വാസവഗി-
ലാളിലാളിത്തരംഗാവലീം

വൃംഖിരാജശയ, മസുവീത്തിവന —

സായകം ദിവുക്കാഡിയകം

(അനീഭവയ്ക്കുതി)

ചാദം 16. മഴഹശ്രദ്ധാബി ഉദ്ദവനാർ:-

പ്ല്ലവി. വാരിജലോചന! ഭദ്ര! ജയ! ജയ!

ത്രിമഹിതാനഭാവ!

അം: പാ:] സുരിജനാച്ചീത വാരിത്തഭ്യൂത!

സാരി ഗം! മരനീരത്യധകര!

ബൈരിക്കലധര! ഗൈനരഹട! ധര!

=വാരിജ=

ച.രണാങ്കറിഃ:-

- 1 മുത്തിത്താത്തക! പാഹീ ഇഗ-
ഡാത്തിഹര! സുഖം ദേഹി!
പാത്തലംവബ്ലിഥ കീത്തുംവള്ളിഥ
മുത്തവരളുണ! വാത്തയിത്തവ
വാഴു വതിന്നസമത്രാരിഹ. =വാരിജ=
- 2 അംഗനഭാർമണിയാകം നില്പി-
മംഗളദേവതപുത്രകം
മംഗളമാംദവദംഗമദഹാ! ഭവ-
ഭാഗകരമജ! സംഗരഹിതജ-
നങ്ങരമനസിവിള്ളങ്ങിടനിത =ഹരിജ=
- 3 ആനന്ദങ്ങളപസമഞ്ജ്ഞപ്രേര!
ഇത്താനസപത്ര! നമഞ്ജ്ഞ.
ചീനദയാകലമാനസങ്കവല!
ഭാനസമല സമാനമകട! ന-
വീനജലദസമാനി സൗന്ദര്യ! =വാരിജ=

ദ്രോ. 15. ക്ഷേരംകരണം—ചെന്നട

ഇതിന്നുവരദവാൽക്കരാപ്രചരാദേഹാഷിതാശാദിവാം
നതിബ്ലിഥവിതനപ്രതീരധികക്കതിഭാരാനപിതാ:
പ്രദേതകരണാമൃതസ്സപ്രിതപ്രദഗ്ധിലരണസ്ത്രിഥ-
സ്ത്രീഭാണമദിതാത്മികാ വിദ്യദേവതാദേവതാ:-

പദം. 17 മഹാവിജ്ഞു:-

പല്ലവി. വിജ്ഞവർക്കലവരരെ! സ്പാനതമല്ലി!
പിശേഷാഭ്രണപരരെ!

ശ. പ.] നിഃനിവന്നോൽ കാഞ്ചനിങ്ങളിനൊന്നൊടാ
യുരക്കു! സത്ത്വംവിശ്വകരകു! വിശബ്ദതാം =വി=
ചരണം. ഭാനവവരക്ഷിച്ച വഞ്ചയാരയാ-മറ
ഹീനതാ കിമസ്തി ശ്രൂരയാ?

വാനവർപ്പമിയിലല്ലോ ധന്തവും കിന്ന
ബുന്നതയെന്നു ഭാതിശയ്യവും
ബന്ധധര വിമത! മഹിതവിയെ!
വിജ്ഞവർവര! വരാന്നമമസവിയെ
സംഗതി പരയവിനെന്ന് പ്രദയ
നിങ്ങൾ വാഴ്വു! പ്രഥമത്രിസദയെ
ഒക്കിയെരാതെന്ന് ചരണത്തെജിപ്പുവ-
രതലകന്നമുവത്തെപ്പാലിക്കം.

=വിജ്ഞ=

പദം. 18. മദ്ദഹശ്രീരാമി ഭേദമനാർ:-

സാവഹി—ഈടൻ

പല്ലവി. അയി! വിഭോ! ഫനിയെന! വയംഭേ-
ഭാഗ്രുചനാർ ഭഗവൻ!

ശ. പ.] അക്കശലമതുപുനരരജിനെ ഏകദിനക്കു
സുവഭ! ഇന്നുമക്കിലും ചാവക്കു കേൾ! =അയി=

പരശാഖപറ

- 1 കരുത്തൻഹാവണനെന്നംബണായത്തൻഹങ്കയായീടം
പുരത്തിൽമണി! വാഴുന. പെരുത്തഗത്തുമാളിനോന്ന്
ജയത്തിനായിലോകാനാംജഗത്തിന് കാരകമെന്ന
നരത്തിൽപ്പീതനാക്കീടുവരത്തസ്വീകരിച്ചവൻ
=അയി=
- 2 തദിച്ചുവൈകകൾക്കാണാഗ്രഹിച്ചിച്ചില്ലെല്ലാജീവി
അടിച്ചുകൊന്നുകളുംമാടിച്ചുകേളിയാടുന. =അ_=
- 3 നാക്കൽിലമയം സ്രീലോകങ്ങൾ ധനങ്ങളിൽ
ഹാകഷ്മമവൻതനനാൽ ലോകിൾ! എത്തങ്ങളായു
വൈവക്കുറ്റ! ഗ്രഹങ്ങളുമാകവൈശ്വടിക്കന്ന
ശ്രീകാൺ! പരിപാഹി! ശ്രോകാൽക്കെട്ടോരാത്ര!
=അയി=

പദം. 19. മഹാവിജ്ഞ ദണബി—ഖയാ.

പല്ലുവി. നാകിലോകമെ! മനസി

ശ്രോകം റപരംകുളക! മുദം.

അ. പ.] രാധവനാമജസ്മുന്നല്ലഹരത്തുനയന്തയ്

ജാതനായുദ്ധക്കന്യരം കൊല്ലുമതിവലം

സമർ സവിരെ സൃഷ്ടലുാരെ

=അയി=

പരശം. യാത്രസമ്മൈതിനു നാമനായീടുമെത

മഹമഹ്രത്തു

കൈത്തുകേനനിങ്ങളുമാരാൽ മമാശരൈയുള്ള
തരമായ

നിശ്ചയമായ സാഹാത്യം വിധാതുമില്ലായോ

പുവഗമംരായ്

ജാതരാക! മാലുഡേഖയ്യുഡാവിനകക്കാഡിൽ

ദൈമകലെനീക്കി

പ്രീതിഭാവാന്തപ്രിതരായെന്ന ദേവതസിനിന്ത്യ

വസിച്ചുകൊടിക! =നാകി=

ചോ. 16. ഇതിമധ്യുരിച്ചവംചാസ്ത്രിണിതാശ്രൂഷി റീഡ-

ദ്രവിണാർഹവിക്രവാനാം നിങ്ങൾബാം നികാമം,

സപവദമിവഗതാമോളിക്കവീഞ്ഞ ബാഞ്ചു-

ംവിനിജനിജംഭവെന്നമംക്കണ്ണപ്രദർശനഃ:

പ്രത്യാംശം.

അംഗയാദ്ധ്യാപകി.

ചല്ലാൻ—ചെയ്യ

വിഞ്ഞേന്നായഃ തൃതയനപതിന്നാംഭാന്നന്മഖാഭി-

യപ്പുള്ളിതിന്നുഭാസ കലാപ്പുശ്ചിപ്പരൂമലാഭഃ:

റ്റമംണം സാരം പ്രസിതവ്രദ്ധയോവിള്ളുംബവാസ

[മത്രം]

പുണ്യംഞ്ഞക്ഷേപിന്റുപതിരജ്ഞാരാവാഡശ സുമത്രം

പദം. 20. ദയരമണ്ണഃ:-

പാഞ്ചവി. കേരംഭക്ഷണം മന്ത്രികൾവരു! മു

വാക്കു സുമത്രു! സുഖിഘ്നമതെ!

അ. പ.] ഓക്സിം കരണിയം

ഹൃദിയെമ്മുതെ ബുദ്ധിയെമ്മരത്തെ!

തക്കപല്ലതെ ചേർക്കിയതെ.

ഹൃദയമാദരം ഘോക്കയെതെ.

=കേരംകൈ=

ചരണം. പുതുമീനതയിതരമാ! വുസന-
പാതുതാംഡിയൈപരാമനിൽ.

വിത്രലോപവിമര്ത്താമരയേ: കിമപി
നാസ്തിചിയമമ മതിതനിൽ.

അത്യന്തപുത്രനകീതിലിസ്സവമ-

പുതുപ്പുംകിഴുമനിൽ

ഭ്രാഹ്മിത്രിലബ്ദ്യപുപായമത്ര-

രഞ്ജി, ടെങ്കറ നിന്തവതിലോനിൽ

=കേരംകൈ=

പദം. 21. സുമഗ്രന്ഥ:- മുൻമട്ട്-

പല്ലവി] ഭ്രാഹ്മിത്രിപ്പണി! തവ പദപകാശ-
വദനമാര ചയെ

അ. പ. ആ.പാഠിക്കൈ! നീമോഡം

സുതകംഗതയെ പരയാംകുഡിയയെ

താപസംഹരത: സംഹ്രതയെ

ഹൃദിനിത്രപണം തോന്ത്രകലയെ.

=ഭ്രാ=

ചരണം. ശിഷ്മമന്ത്യുട്ടുരുതംവരാത്രുക! വ-

സിശ്യനായ മനികലവന്ത്രം

ഭ്രാജുമേവസ്ത്രതലബ്ദ്യങ്ങ വിധിവ-

ഭിഷ്മികമ്മിഹകാന്തം.

ഒരുത്തുംഗമനി കമ്മിയാകിവതു
 ഒന്നുമാത്രപലഹിതിയെയ്യും
 വിശ്വമാന്ത്രണ! നീയരിക്കുന്ന
 തൃഷ്ണമാന്ത്ര എലിപരിമാന്ത്രം.

—എപ്പ—

പരിനാശം റംഗം.

സന്താനചിന്തനം.

പ്രധാ. 18. ദവംരി—ഞകൻ

തഭാവസിജ്ഞമാനനിഡി ബുധമാരാധയയൻ്ത്രയം.

ഭ്രഹ്മാധ്യദാഹപായം താപസംതാപസംഹ്രതൈ
 പദം. 22. ദശരമണ്ണഃ—

പ്ല്ലവി. അംബുജഭവസുത! നിമ്മലഭനിവര!

സാമ്പരധമിത സർത്തുണി!

അ. പ. ഇമമധിതമാംപദം മനംഗലാസ്തം

ശ്രൂതിനിന്മാനിത്രജ്ഞണി! മത്തളരോ! —ആംബു—

ഹരണം. പുതരായിരാവാവാൻ കത്തവ്യമെന്തുവാത്താൽ?

മിത്രഗാത്രജ്ഞഭേദിക!

വ്യത്യാസങ്കൂദായി, തിജ്വാല്പക്കുദായി, നില്ലുത്തപ്രാഞ്ചി

കുത്തമെന്തതിനോത്തേണം പ്രീതുത്തമിന്ന =ആംബു=

പദം. 23. വസിജ്ഞണഃ— ദശരഥവരി—ഞകൻ

പ്ല്ലവി. ഏ! ദശരമാവനിത്ര! കേരംമുമ്പവന്നം

സ. പ.] വേദനിക്രമല്ലനം മാഭനിവഹകലനംതവത്ത്
=ഇഡാഡരു=

ചരണം. യജനംനീശ്വരാപ്പീക്ഷാസ്ത്രിയിനാ ചെഞ്ഞണംവിളിപ്പ്
ഒഴുവാണിൽചനാത്മുരഹാകംനാരനാമ!
വദിക്കണമുഹരണം ധാഹാമച്ചയ്യുണ്ട്
ബവിക്കണംപ്രതാമരണം. തവതർക്കാലെ
തുക്കുരീയയിൽനിപ്പണം ഔദ്യുത്രുംഗരന്
വദിക്കണമുഹരണംപ്രതാമരണം. =ഒണ്ടരു=

പ്രാറ്റണാംരംഗം

ഔദ്യുത്രുംഗവക്തിമദ്ദം

സ്ത്രീ. 19. കാഞ്ഞൻ—മെയ്യ

സഭാ ജിതാദ്യന ഗ്രാന്ത് ചാണാം

സഭാജിതോ ഭ്രമിഭ്രതോപനിത:

മഹാഷ്ഠി ക്ഷേകതാമ പജാരുതിതാനാ—

മഹാഷ്ഠിതോദ പ്രസ്തുതിപ്പാരുത്രുംഗഃ.

പദം. 24. ദശരമൻ:-

പല്ലവി. താവജേസദ്യ! വിഭിണ്യ കസുത! ഓർ
തവപാദം വരെ!

അ. പ.] താവജമല്ലാംമെ ലോപച! കൂപയാ
ശപനാധിക്രമവികായ! ഭരവൻ! =താവ=

ച... നദിയാഥിൽ എന്തിനാലിവന്നുതിരഞ്ഞാമഹിലേ
കിന്നടിപ്പറ്റിയേ പ്രസ്താവിഷ്വബ്ദാനവിഷാദം

[മേ

ഖണ്ഡഗംഗാത്രമതാംമമവിപ്പുപരാഘമാസ്മാശാഭേദം!

എന്നാതുകാണിയമത്സ്യതെസ്മതെ

ഖത്യന്ധുത അയി! ഒരു വിജയഭത

=താപ=

പാഠം. 25 ആഗ്രഹം:- മഹാമഹി

പല്ലവി. പാത്രിവൈദ്രോഹം രംഗ തമ! നന്ദന

വരമംപ്രസ്താവന

ശ. പ.] ആത്മിച്ചരണതേ ഏതിലങ്ങതേ

അമരാധിപത്രഭമിത! വിനയിൽ!

=പാത്രി=

പരശം. തപത്തുംവരനാലുക്കത്താക്കമൊ

രഘുമവനസ്താൻ

സക്രാണനിലയാനടനെല്ലിക്ക

മസക്കണാഡാതരതാൻ,

സപർന്നികേതനഗ്രാജുഗത്ത-

സൗഖ്യദക്ഷിംതിരതാൻ,

തണ്ണുഡിയായകരവാണ്യുചുനാ

വിഡിനാമനസാഭനിധിനാസ്മാശാഭിനാ =പാത്രി=

പതിമുന്നാം റംഗം.

ചതുകാദമജ്ജി. *

ദ്യോ. 20. ചതുരിയം വിധിവൽക്കരിക്കുന്നും വിദ്യുഷം
തീരേസരയപാസ്തുനോ

മന്ത്രസത്യജ്ഞം വിശ്വാസകളിലാ
ഭ്രമിച്ചേപായസേ.

താഴേന്നു വിഭ്രാംകോസല മഹി-
ഭ്രത്തംമിശ്രനുപ:

കൈകേരുപ്പു; തംശരത്തുപ്പുമാപയാ
താഴുംസമിന്നാതിതാ.

ദ്യോ. 21. വിധുരുതകരസ്സുമഃ പ്രമാണി
ബുധപരിശേഖവ്യപാടോമപായസാത്രം,
ഉദരഗഗനമാപകോസലോർജി-
പതിച്ഛമിത്രംവനസ്യ താപനത്രേ.

ദ്യോ. 22. താഴേന്നാപ്രിയദ്യാർദ്ദനയോ രജാളവ-
സ്സപ്രാംഗങ്ഗരഗാഭന്നുദ്യാ-
സ്സംചാത്രംവിക്രമസ്സുജഗഭാ-
നസാത്മമിദ്രാനജഃ:
ഗഭ്രകോസലഭ്രമിപാലഭ്രമിതു:
പുണ്ണ്വതിണ്ണസ്തുനോ

* ഈ റംഗം ചതുകാദമജ്ജി ചടങ്ങുകളും ക്ഷേണികൾ കൂടാനെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്.

മേഖമാസിച്ചന്ത്യസ്ഥനവർ—

തിത്രുന്നപിത്രേഷ്ഠചൃതഃ

ദ്രോ. 23. തംബരത്തുമാദലാഷയേന്താദധ്യാനാഃ

മിംബാ മോഹമാസമ്മഹാപ്രഭ്യാനാഃ,

സുരാ മംഗലസ്സോത്ര ലേവാവിധ്യാനാഃ

കിരണഃ പ്രസ്താവലീ ശ്രദ്ധിധ്യാനാഃ

പതിനാലംഒറ്റം.

അവതാരം.

ദ്രോ. 24

അപാരി—അടക്ക

ഭാജപ്രഞ്ചകിരീടക്കണ്ണയലകടാ—

ക്ഷേണാദൈഷ കൂമീരിതം

ബിഭ്രംഖകബരീരേ കരബസ—

ചുങ്കാഡിഡിവ്യായുധം

കെളസല്ലാ കടകാദി ഭ്രഷ്ണഗവ്വണ—

രഞ്ഞാസ്യമാനംഹരിം

ഭക്തുാദപ്രീക്ഷ്യപരഃ കളായപടവി—

കരുംപ്രണരുണ്ണവീൽ.

പദം. 26. കെളസല്ലഃ:

പണ്ണവി. ഇയ! ഇയ! ഇഗ്രീശഹര!

മരമണഞ്ഞൽ.

- 1 വിധിഗ്രിരിശാഖിക്കേസവിത! മനിഭാവിത!
ഷിഹതതരച്ചരിതജാത! =ഇയ! ഇയ!=
 - 2 വിഹിത വിനതിജനമോഭന!, മധുസൂഭന!
മഹിതഫണ്ടിവരയൈയാന! =ഇയ! ഇയ!=
 - 3 നിവില്ലവന്തിലയേഭര!, റരിസോഭര!
വചനഹ്രദയഗതിക്രിര! =ഇയ! ഇയ!=
 - 4 ഭേദചരണാപ്പ് സാലക്ഷ്യം!, നമ്പിനക്ഷ്യം!
സൗഖ്യംഗണപദ! പുരാണ! =ഇയ! ഇയ!=
 - 5 കാന്തിതുലിതനവനിരദ!, നതനാരദ!
കമലതചിസ്ത്രഹപാദ! =ഇയ! ഇയ!=
 - 6 മകടവിജിതകനകാവക! ഒള്ളപ്പേശല!
മിലിതകനകങ്ങിഴച്ചവ! =ഇയ! ഇയ!=
 - 7 വാരിനിയിച്ചരിതുവല്ലഭ!, വവദ്ധപ്പും
വരദ! സർസീസ്യഹനാദ! =ഇയ! ഇയ!=
 - 8 ഭാംപരസുവക്ര! പാലയ ക്രാന്നരലയ!
മമദവ! ഒഴവരണായ =ഇയ! ഇയ!=
- സ്വീ. 25. ഏവാംസൂത്രപാ പരമദ്യത്വം
കോസലാധിശപ്പത്രാം
ത്രക്കത്രാഥിവ്യം വച്ചരിഹമന-
ഷ്വാംകത്രാഭ്രജേതി,

കർണ്ണാജായാം ഭന്ധദമനഃ
പ്രാത്മനാമാദാനോ
ബാലസ്സാക്ഷാദ്വൈദത്തസീ—
ഗ്രാമളഗ്രാമവീഡിഃ

ദ്രോ. 26 ഇതകഷ്ടത്താചാര്യും ഇതക്കുള്ളംഗസാം
രാഹനാമാതനോത്തസ്യ രാമണീയക്ഷാലിനഃ.

ദ്രോ. 27. ഒക്കേയി ച തദാനിം
സ്വഷ്വവേംരതം, തമാസുമിത്രാച
ലക്ഷ്മണമപിശ്രൂഢിം
ലക്ഷ്മണയകതാംസ്തംശകാംസ്തനയാം.

പതിനഞ്ചാം റിഗം.

പുത്രലാളിനം.

ദ്രോ 28. കംഘമാഖി—ജടനഃ.
ബാല്യം മനോജനമടരാമമുവാലിന്തഃ
ങ്ങീഡാരസേനനനിവിലാനഭിഹഷ്യന്തഃ
ചത്രാസ്ത്രതേ പ്രാക്കരജ്ജപലമിക്കപ്പുജന്തഃ
പ്രാച്യഃ കഭാചനപിത്രസ്ത്രാധിംഗ്രുജന്തഃ

ചടം. 27. കമാർന്മാർഖഃ:-

പ്രലൂഡി. താതി! തവപദംകൈത്താഴ്വന്നുചൂതം
വൈപതഞ്ചിംശനഞ്ചിം, ശ്രൂഢമാദരസംഘുതം.

ഈ. ചി. പോതകേളിരംഗംശിത്രും നിന്നുക്കം. = താതം =

ചരണം. വാനിടത്തികയൽ വിതാനമായ് ത്രുക്കിന-

ഭാരങ്ങവാഴമധുനാ - നീഡി

നൃനതാമാവലിച്ചറ്റരോച്ചം കളി-

പ്രാനാശ സത്കലീന!

എതാത്

പദം. 28. ദയരമൻ:- പുന്നീര—മഹാവ.

കണ്ണികരം. 1 പുത്രഗംഭേദച്ഛംനിജഭൂരികിൽവനാലു!

പരിരംബണവമെൻറകരമന്ത്വിക്കൈട്ട്

2 സുതനാരര! നിജദി ബാല്യയതനാരെ! മമഭാഗ്ര—
ലതയിലഭാഡയനല്ലമധുരഫലങ്ങള്ളു =പുത=

3 മനക്കയനിൽനിജദി ക്ഷതി നബ്രമാംധന്മിതു
നിനക്കനോരംപാരംകനക്കനു മോദഭാരം =പുത=

4 നിജത്രവിൽമാതുമല്ല; നിവിലത്രത്വത്തിലും,
അനഗരിപ്പരാജ്യത്തിലും, മഹിവാസദിലാക്കത്തിലും

[=പുത=

5 മതിയാംമറ്റവോക്കുത്താംഗതിന്ത്കവാനായും ലക്ഷ്മീ—
പതിയാംവൈക്കണ്ണൻതെൻറ അതിയാംതുപയാ

[നിജദി =പുത=

6 ഒളിയുംനിൻകാന്തികണ്ണിട്ടുളികരം ലജ്ജയാമൻഡി—
യോളിക്കണ്ണു; മമഹിതംകളുക്കണ്ണന്തുരാമചന്ദ്ര!

[=പുത=

7 ലളിതമീനുപാപാരം മിളിതഭാഗ്രാനതിയാം
നല്ലിനഭലിക്ക്ഷയോക്കില്ലനസമത്മ! വത്സ! =പുത=

- 8 തുണയായ് കല്പകംപോലെതന്നേകിപാരിലത്തി-
ഗണഹീതിചെയ്യാനാൽ നിണക്കസമനാവില്ല.
[=പുരാ=
- 9 സവത്പുണ്ടനദിനമവിലത്രവാസികൾക്കും,
മരുഭോജികൾക്കും നിങ്ങൾസുവഭരായുണ്ടോ! ചീരം
[=പുരാ=
-

കംറളി.

- ചുട്ടോ. 22. അഖിതാപിഞ്ചത്രാഷ്ട്രാലവച്ചിതാമഡാ
[വിത്രഹാ
ഒളിതാത്തിശ്രിയാവത്സമിളിതാഴേവതാസ്ത്രവഃ
ചുട്ടോ. 30 അമരാളിഗതിശ്വാപിമരാളിഗതിരന്ധരം
അഞ്ചായാപിപ്പരാരാത്രേജ്ഞായാപായാദപായതഃ.
സന്ധുബന്ധം.

വ്യാവ്യാനമംഗളം.

- 1 അന്നാജാതുപാരണം ഹി ഗദിനാം
 പ്രാബല്യക സന്ത്പ്ലം.
 യദ്ധപ്രാണീം ശരണീകരാതി വിശ്വയ
 ഭ്രാന്തിയമാകെന്നുഠിം|
 അന്തേവാസിപരവ്യരാചവിച്ചലാ
 യസ്യാദൈവനിന്മലാ
 രാമാവ്യാസഫലാചയത്രസജയ
 തപാച്ചാത്രവത്രിഷ്ടഭാ||
- 2 വഴങ്ങുക കലമഹ്യം
 മഹിമാതുലംമാതുവത്ര രാമാവ്യം
 ശ്രീതലോകാന്തരഭസ്തവ്യം
 തംകിർത്തുാകവിതകെന്നുഠിസാര്യാ||
- 3 യസ്യാ“തുഭ്രാധരണാ”ഭ്രാന്തേക-
 സംപ്രദായകാവ്യാന്തിതാനി; തോഷാ
 “രാമാവതാരാവ്യം, ലഘുലൃഷിസ്യ -
 വ്യാവ്യാം വിധാന്തു ഭഗവന്നിസുതോയം||
- എന്ന് സത്തുനവിഡേയൻ
 കെ. പി. നാരായണകുമാർ
 വ്യാവ്യാതാവ്.

ശ്രീരാമാവതാരം.

സംഖ്യാർത്ഥമുച്ചിപ്പിക്കാ രുന്ന വ്യാഖ്യാനം.

പ്രോക്ഷം 1.] വദനഹസിതഗോമം = പദ്മര തിരസ്സുരിക്ക
നമിവത്രേഢനുടിയവനായി. വദനിനാം ഭേദകാ
മം = അതുണ്ടിതനായടെ അബ്ലിഷ്യത്വത്വാകാട്ടക്കണ്ണവനാ
യി. ധൂതസ്വരൂപം = സർവ്വസംജ്ഞാജൈശ്വര ധരിച്ചവനായി
അസീമം = അനന്തനായി, ധന്യ സ്വഭാവപ്രണാമം =
ശാഖ്യവാനാക്കലിവല്ലനായി, കലിതമലവിരാമം =
പാപങ്ങളേന്തിപ്പിക്കണവനായി. കാളമേഘാഭിരാ
മം = നീലമേഘാവോല ദന്താധരകാന്തിയോടനുടി
യവനായി, വിമതഭീമം = ശാതു ക്രംക്കൾ യങ്കരനായി
രിക്കന, റാമം = ശ്രീരാമനെ. ഭക്തിഭാഗഗന = ഭ
ക്തിയോഗമാപ്രകാരം, ഭജ = നിഃജം ഉസവി
ച്ചർഥം.

വൃത്തം മാവിനി.

സാരം :- സ്വദമനം, അതുണ്ടിതവത്സവനം, സംശ
രൂണാജരംകിഴിപ്പിടവും ശാഖ്യവാനാക്ക സംശേ
ഖ്യനം, വാവങ്ങളേ നിലപിടിക്കണവനം നീല
നിറമുള്ളവനം ശ്രേണം ശ്രേണംഹാരം ശ്രീലഗന്ധാര ശ്രീരാമ

നേ നിഃഖരം ക്ഷേത്രിപുരസ്സരം സേവിച്ചുകൊള്ളുവി
ൻ. (എന്ന അത്യാഹിസ്സ്)

ദ്വോ: 2.] അതരതാകരമേഡിനിരമന്നതാം=നമുദ്രത്വാം
ചുറവെപ്പട്ട ഭ്രമിയുടെ നാമത്പത്രതെ അത്രസബിവാ
ൻ=നേടിയവനായി. അതു മഹാദേപ്പദ്മനാഥനപബല
തി=മഹാന്തർക്കളുടെ വേദ്യത്തിലോളം = സപ്രദ്യത്താം
ലോളം. സ്വീകാപബലതി=അക്സമാർത്തുംതനാടു കൂടിയവ
നായി. പ്രാണയത: വഞ്ചിണഃ പ്രാണാധിതഃ=ഭേദ്യഹം
ഫേതുവായിട്ട്. ഇത്രാണ്ടാ പ്രാണപ്രിയനായി ഭാസ്യര
വംശരേഖാക്തികമണി: = സൗത്രവംശരേതിലെ ദൃത്യർത്ത
മായി ഭോദ്ധുക്തികമരംഗ്രുക്കത്യൂരാരി: = അതിയായ
കരബുലംകൊണ്ടു ശ്രദ്ധക്കൈ കീഴടക്കിയവനായി.
യശസാ, വിരാജത്തമഃ = കീര്ത്തിക്കൊണ്ടു ഏററവും
പ്രഭാദിക്കനാവനായി, ശ്രീമാൻ, ഭഗവത്മഃ, രാജാ -
ഉദ്ദ്രൂതം=ശ്രീമാനായ ഭഗവത്മൻ എന്ന രാജാവം (ഉ
ത്വവിച്ച). ഉണ്ണായി - (ശാംസ്ലവിക്രീഡിതംവുണ്ടം)
“പ്രത്രണാത്മസജ്ജം സ,തംതത്രുദ്ധവും ശാംസ്ലവിക്രീ
തം (എന്ന ലക്ഷ്മണം)

സാരം:— സാർവ്വഭൗമനം സപ്രദ്യത്തിലോളം
അത്രാടിക്കനാവനം ഭദ്രവുദ്ധന്റെ ഇഷ്ടമിത്രവും സൃ
ംവംശരേതിലെ ദൃത്യർത്ത രത്നവും. (വംശം=ഇഷ്ട എന്ന
ക്രി അത്മം ഉള്ളിതിനാൽ ദൃതികൾ ധർമ്മം സമ

തമിക്കുന്നു. ഇത്തീരു നിന്നു മുന്ത് രത്നം ഉണ്ടാക്കുന്ന
എന്നും പ്രസിദ്ധം കരബലംകൊണ്ടു ശ്രദ്ധക്കുളെ തു
ക്കിയവും കീതിമാനം ശ്രീമാനമായി ഒന്നുമുതൽ
നും രാജാവുണ്ടായി.

ഭ്രഹ്മഃ 3.] അസ്യ രഘുനായകസ്യ = ഈ രാജാവിനു - (ഒ
ഒന്നുമും) കൈസല്ലും അപി കൈസല്ലും, കേക്ക
യക്ഷിതിചതഃ:- പുതിച=കൈകൈയിയും, സുമിത്രാ
ച= സുമിത്രയും, ഗ്രാഞ്ചമ്മഹിതഃ = അതിഗ്രാഞ്ചവ
തികളായ; യാ: തിസ്യ: ഔപ്രയസ്യ: ബന്ധവുഃ? = യാവ
ചില മുന്നു പത്രിമാർ ഉണ്ടായി?, താഭി: = അവരോ
ടാ (ഭാത്രാരോട്) കുടി; ഒപ്പുക്കല്പം അനുവദ്യം
കൂട്ടി: - ഒപ്പുക്കല്പം കാക്കല്പം, ഒപ്പുത്തിനു = മദ്ധതി
നു, എന്നുറമായിരിക്കുന്ന മാനികരമായിരിക്കുന്ന,
വദ്യം കൂട്ടിയോടു = സൈരഭാഗ്രത്താട കുടിയിരിക്ക
നു അഥവാ = ഇത്രേമം; ഇത്ര: ശ്രീയ: വൈവക്ഷ്യ
നു = ഏററവും എത്രപത്രത്തിന്റെ വിസ്തൃതാവാ
കൊണ്ടു; സുരഖ്യരായോദ്ദ്യാം - അരയോദ്ദ്യാം പരീംങ്ങു
വസൽ = സപ്താർത്ഥിനു ഇയിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത
അരയോദ്ദ്യാം പുതിയിൽ വരിച്ചു.
(ശാഖ്യലവികൂഡിയിതം: വുത്തം) സാരം:- ഒന്നുമും;
കൈസല്ലു, കൈകൈയി, സുമിത്ര; എന്നിങ്ങിനെ മു
ണ്വതികളായി മുന്നു പത്രിമാനംണായി- കാമസ്ത

ഗനാധ ഇള്ളുമും അവരോട് കൂടി; അമരാവതിക്കു അല്ലെങ്കിൽ അയോദ്ധ്യാപരിയിൽ താമസിച്ചു.

പദം. 1. പല്ലവി] ദശരമൻ സുവമായി പുരത്തിൽ താഴ സിച്ചു. (ഈ പദത്തിൽ ദശരം ഭാഗം ദശരമൻറെ വിശ്വാഷണം) മഞ്ജനാജൈള്ളടെ അമഹക്കാരം ശമീപ്പിപ്പുവൻ.

അ. പ.] മംഗലാരീലൻ-രാജുഭാണ്ടത്രാഞ്ചിൽ സമത്മൻ.

പരണം. 1.] ക്ഷേമത്തിനാസ്ത്രഭക്തായ മഹിപദ്മസേവന ത്വിൽ അതിന്തുല്യപതിപ്പിക്കുന്നവൻ - അനാമജന അള്ളിൽ അനന്തരയ നിമിത്തം അതിപരാധിനൻ രാജുവംഡത്തെ സനാദമാക്കിട്ടുള്ളവൻ.

എ: 2.] സൗത്രം സാന്തുഷ്ടൻ. ദേവത്രാണ്ടിന ഇഷ്ടമിത്ര മായവീരൻ. ശാന്തിജാളിൽ അധികം പാണ്ഡിത്യം നേടിയവൻ. സർക്കിത്തികൊണ്ട ചന്ദ്രനെ ഇയിച്ചിട്ടിട്ടിരിക്കുവൻ.

എ: 3.] ആപലാവണ്ണം കൊണ്ട അശ്വപിഡേവന്മാരെ ലജ്ജിപ്പിച്ചുമുഖം താഴ്ത്തിക്കുന്നവൻ.

എ: 4.] കൈതസ്ഥ്യ, കൈകൈകയി, സുമിത്ര ഏന്നീ സെഴ്ലാ ഗ്രവത്തികളായ ദുന്ന പത്തിമാരോട് കൂടിയവൻ.

രണ്ടാം റംഗം.

ച്ചോ. 4] കദാചിത്തുപഃ=രഹിക്കൽ രാജാവ്,- (ദയമന്ത്,) അത്രും സംശയം വായിലുണ്ട്; മരംവഹരിംപീതപാട്ടേന്നൊവി ന്തോപ്പിത്തനിന്ന് പുന്നേൻ കടിച്ചിട്ട്,- നിതാം-മാല്യത്തിഃ:- മാധ്യമികക്കൈയും സ്വന്നം: പരലുതെന്നും എറ്റവും മഒച്ചിരിക്കുന്നവയായി, രാധുംകൊണ്ടു മധുവിനെ ഇയിക്കുത്തക്കു സ്വന്നം താട്ടുകുറിയവയായിരിക്കുന്ന കയിലുകളാൽ മുഖരിക്കുതെ - മന്യരഗ സ്വാഹവിസ്തരിച്ചുനേരുവാഗമന്നു - ഉല്ലാനെ = ശബ്ദായമാനമായി; മന്യരഗസ്വാഹനാൽ = മന്മാ തതനാൽ, വീസരൽ = പ്രാപിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന - സു നേരുവാഗമന്നു = ചഞ്ചുപരിമുള്ളതോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ഉല്ലാനത്തിൽ, സൈപ്രംചരണസന്നം = നിർമ്മാധം നടന്നും കൈണടിഭിരിക്കുന്നവനായിട്ട് നാരീവാരമൺ നും രമണി = സുരിതനാജാംക്ഷ മരതുകകളായിരിക്കുന്ന പത്രിമാരോടു വാണിം അണാണിൽ = വാക്കിനെപറഞ്ഞു - (ശാശ്വതവിഞ്ചിയിതം - പുന്നം) സാരം:— തെ മാവിന്നുപുന്നനണ്ണമം പുണ്ണ കയിലുകൾ കുക്കി ശബ്ദായമാനമാക്കിയിരിക്കുന്നതും ഇളങ്കാറൻ വിശി സൈറല്ലും പരത്രാന്തമായ ഉല്ലാനത്തിൽ സ്വപ്നം നടന്നുംകൊണ്ടു രാജാവു രഹിക്കൽ സുന്ദരിമാരായ പത്രിമാരോടിജീവനു പറഞ്ഞു.

പദം. 2. [പാലുവി] സഹസ്രജഭളാക്ഷിമാസ്_താമരജിലും യോ
ഥെ ക്ഷേത്രം തിരുവൻ. (സുന്ദരിമാർ) അംഗൃഹൈവാക്കണം
ഈ ഏൻ്റെ വാക്ക് സഹസ്രം-സഹത്രാട്ട ശ്രൂവം
ബാധിക്കുന്നു!

അ. പ. നിങ്ങൾ ഈന്ന സഹസ്രജഭളാക്ഷി സുരനാരിക
ജില്ല ദേവസ്ഥലിക്കെല്ല വെന്ന =തോല്പിച്ചു് സാമോദിം മ
യവുന്ന=സഹത്രാഖ്യത്രാട്ട ശ്രൂവബാധിക്കുന്നു.

പി: 1.] ശ്രോഡിതസുനം. ഇദം ഉദ്ധാരണം = ശ്രോഡിക്കപ്പെട്ടു
പാലുജാഭളാട്ട ശ്രൂതിയ ഇതു ഉദ്ധാരണ കാണ്ണിൻ; ഫേഖി
യതിനായ ചിത്രം നുനം=വിനോദജിന്നചിത്രമായ
ത്. നിശ്ചയം. ലക്ഷ്മീനിധിനം. എദ്യം=ശ്രോഡിക്കിരി
പ്പടമായും, എദ്യംകാപ്പിക്കവുംായ ഇത്, അമരാരാ
മാഡിമാനം. തരസാ. മഹിക്കണം. നദേനോദ്യാനത്തി
' എൻ്റെ ശ്രോഡിമാനത്തെ പ്രത്യേകം നശിപ്പിക്കുന്ന
മധുപാനായ, സമഘാടം, പിക്കജാദം നബിച്ചീടുന്ന=
തേൻകടിച്ചു്, മത്തുചിടിച്ചു്; കയിലുകൾ ശ്രൂക്കനം.
മുളവാതാടനം=ഇള്ളക്കാറ്റ് വിശയ.

പി: 2.] മാനീ, മനസിജിൻ. അലഘതാംവിച്ചു=കേമനായ.
കാമൻ. ആലഗ്യുംവിട്ടു, മമഹ്രിഖാനരാജിനട്ടു=
എൻ്റെനെവിൽ (മനസ്സിൽ) അവിന്റുകുടം ഏല്പി
ച്ചു. വണ്ണാർവ്വണിമാരെ! = സുന്ദരിമാരെ! വിനു
ണാനാം. ചുഞ്ഞാവെള്ളഹസ്തീപെ = ചുഞ്ഞനജ്ഞംക്ക

അവഗണമില്ലാത്ത ഇത് സന്നിധാനത്തിൽ വന്നാലും.
 പ: 3.] മിവതഃ=മുഖത്തിൽനിന്ന്. മുഴമതി=ചൂണ്ട് വന്നു
 നാണിക്കം; വാഞ്ചാരുക്കശ്രൂണിക്കം സുവമില്ല=വാ
 ക്കിക്കാണ്ട് കിളിക്രൂട്ടവും ദിവിക്കണ്ണ്. പ്രച്ഛട്ടാ എന്നി
 ക്കം=കുള്ളിൻറെ ഭംഗിക്കാണ്ട് മാറ്റപോടക്കം, അക
 മതിലഴിയേത്ത് ബഹു അവഗണത=പരവഗതകാ
 ണിക്കം: അംഗജിൻറെ മംഗലായുദരേഗങ്ങൾ=കാ
 മൻറെ നല്ലനല്ല ആയുധങ്ങളുടെ. (ശാലകൾ= ചന്ദ
 രിവികൾ, മുകവാണികൾ, എണ്ണാക്കികൾ, എന്ന
 താല്പത്രം)

പ. 3. പല്ലവി.] മല്ലിശരോസ്സസന്ധിതേര്ത്ത്! = കാമനേപോ
 ലെ കാൺഡയോചക്രടിയ കായസൈരൗഢ്യമിഷ്ടവനെ!
 മത്തുശ്വരക്രൂ! =സാർവ്വഭേദമനായുംഇവനെ! കല്യ=
 ശ്രേഷ്ഠ!, ഇഗതാതകീതേര്ത്ത്! =ശ്വരക്രമാം യശസ്വിച്ചപ
 ലിപ്പിച്ചവനെ!

ഓ: പ.] സപർശ്വാകവതിഃയാച്ച തുല്യനാം തവഹിതം=
 ദേവേന്നുനോച്ച സമനായ അജ്ഞയുടെ ഇഷ്ടം,

പ. 1.] പണ്ഡിപംകതി=പണ്ഡിസന്ധിയം. ശംഖാഷിക്കണ്ണ=മുഴ
 ക്കണ്ണ. തണ്ണിലവർബാനന്ന്=കാമൻ, (തന്നെക്കടിച്ചുമ
 ദിച്ച വണ്ണികളുടെ നാശം ഏകാവാവിഷ്ണുനായ കാമ
 ദേവൻറെ തൊണ്ടാലി എന്ന സാരം.)

- ച. 2.] അരഘോകംഗോകം വള്ളത്തിട്ടനു എന്നും വിപരീതയമന്ത്തിൽ ആദ്യമുണ്ടം, സുരാന്മുഖങ്ങളിൽ എക്കാന്തവീതിം, ഇത് എക്കം=കാമാന്മുഖങ്ങളിൽ അഭ്യവിലും വെച്ച് വീഴ്ത്തുപ്പിടംമായത്* അരഘോകം രണ്ടതന്നെ. രാകാശഗോക്കുംഗോകാര ചാരമുഖഃ=പൂർണ്ണചന്ദ്രനും തുല്യം മനോഹരമുഖത്തോടു സുടിയവനെ!
- ച. 3.] ധനഭർഹനാരായ പമാനംരിൽ=വില്ലുളികളായ പുരഷമാരിൽ ചുതാഴികൾ=തേരമാവിൻപു മുതലായവ. ഡംഭം=ഓഹരാകാരം.
- ചോ. 5.] സ:ക്ഷിതിമമനഃ=ശത്രാജാവ് (ഭഗവത്മൻ) മദ്ദോത്സവാദ്ധതാജ്ഞാ=കാമക്രീഡയിൽ സത്തും ചീത്തനായിട്ട്, ഇതി അതിരാഗം റിംഗം ഉണ്ടിവരുടി: ഇങ്ങിനെ അത്യാസക്തിയോടുള്ളിട്ടും നമ്മാലാപംചെയ്യും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിജമഹിഷിജ നേന്തിസഹ=താൻറു ധന്മ പതിമാരോടുകൂടി, കേളിവനെ. കഹചന. നിശാധാരം=ഉള്ളാന്തതിൽ വെച്ചു ചില രാത്രിയിൽ, പത്രംസീതി=ക്രീഡിച്ചു (പണ്ണിതാഗ്രവും), “നനരയവിഷമതിലും സമത്തിൻ. പുനരിഹനം ജൗരംഗപുഷ്ടിതാഗ്രം (എന്ന് ലക്ഷണം) സാരം:—ശത്രാജാവ് മദ്ദോത്സവത്തിൽ തല്പുനന്നായിട്ട്, ഇങ്ങിനെ മേൽപ്പുസ്ഥാവിച്ചുപ്പുകാരം സാന്നരാഗം നമ്മാലാപംചെയ്യും കൊണ്ടിരിക്ക

നീ തന്റെ ധർമ്മപരിമാരോധം കുടി ചില രാത്രി തിൽ ഉള്ളാന്തത്തിൽ വെച്ചു വിനോദിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു.

—————:0:————

മുന്നാറംതു.

ഈസ്യോ: 6.] അപകാച്ചിൽ-അനന്തരം ഒരുപാദം. സ്വപ്നം ഓച്ചേപ്പള്ളാവുമിതജഗത്= സ്വപ്നപ്രായിപത്രംതിനോ തന്മുഖത്തിയാൽ ഭോകമിട്ടുംചെയ്യുന്നവനായി കണ്ണു മേരു:-പദ്മതിക്രൂരി= സാക്ഷിസഹജാവായിരിക്കുന്ന രാവണൻ, ഇഡയാസാല്പം-ഭാന്തുങ്ങാടകുടി; അരോക്കനിച്ചാമുഖാതീമല്ലിമരം= അരോകും. കടവ്; ദേശാവ്; പിച്ചി; മല്ലിക എന്നിവയോടു കുടിയതായി, ലീകമാനത്രംപിക്കലും-വണ്ടികളും കയിലുകിളിം കുടാകുടമായി വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നതായി, ലക്ഷാലക്ഷാരഭ്രതം-ലക്ഷാപ്രിക്ക അലക്ഷാരമായി, സ്വപ്നം ലഭിതം ഉപവനം-നിമ്മലമായി മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ഉള്ളാന്തത്തെ, ആക്ഷേരം ലീലാലീലാലസഃസൻ= പ്രാപിച്ചുവനായി വിവിധ വിനോദങ്ങളിൽ തല്ലിരുന്നായിട്ടും, മന്ത്രനാജസുതാം താം - മനാസുമന്നേര ചാതിട്ടും, മന്ത്രനാജസുതാം താം - മനാസുമന്നേര ചാതിട്ടും, മന്ത്രനാജസുതാം - പ്രതിഘയാടും അഞ്ചു

വീൽ = പറത്തു - (സ്വല്പരാവൃത്തം) എഴുപിഴിയുന്ന സംവാദം. മരഭന്നാരാവൃത്തമാക്കാം - ഒരു നംബർക്കുണ്ടാം.

സാധം:— “അമു,, സമകാലീനതയെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. മുൻ കംഗത്തിൽ ചാരണ്ടതല്ലകാരം കൈമക്കുതാടം സമാധാനത്താടം കുടി ദശരമക്കുറ രാജുഭാരം നടക്കുന്ന അവസരം ഒരുന്നത്തിൽ. തോന്ത്രാസപ്രവൃത്തികളും ലോകമഞ്ചനം ചെയ്യുന്നവൻം രാക്ഷസാധിപരുമായ റാവൻനും ഭാത്യ്യയാൾ മണ്ണേഡിരിയോടു കുടി; അശോകാബി നാനാത്തരങ്ങളതാശ്ശേരം ഭംഗാബിസൗമ്യജീവികൾ അധിവസിക്കുന്നതും ശ്രൂവിയും മനോഹരവും ലക്ഷാപൂരികലുക്കാരമായി ശോഭിക്കുന്നതുമായ ഉദ്ഘാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച വിവിധകുംഡും നായിട്ടും, പത്രിയോടു പറത്തു—

പദം 4. പല്ലവി] അക്കി! വനിതമാർമ്മണേ! = അല്ലയോ! സ്കീരതാമെ! അ രവിന്നും ലോ മനെ! = താമരഞ്ജലിം പോവെ കണ്ണും തീവഞ്ഞു! മയഭന്നാജന്നുവെനെ! = മയാ സുരക്കുവെത്തു! മമ മഹിഷി = എൻ്റുവെട്ടുമഹിഷി! മഹിതെ! = ശ്രൂഞ്ഞേം! (രേനാത്മംകൊണ്ടു മാന്യത അംഗിക്കുന്നവർ.)

സം. പ.] നിന്നായരാജാവി : നിന്റെ ചുണ്ടിനും മനോ

അക്കമായ ശോഭ. നമ്പിന്റും = ഇല്ലതനെ (തഴി മൊത്ത ചുണ്ടാട്ട കുടിയവർ.)

ചരണം. 1.] നിൻസ്പനം = നിന്റെ ശ്രദ്ധമായും, ഇഹ കളക്കണ്ണിതന്മംകളും - ഇവിടെയുള്ള കലിൽ പോകകളിടെ സ്വന്തസംബന്ധമായ അഭിമാനം പോകം. (ചികവാൺ എന്നക്കും) തെ ഗതം=നിന്റെ നടത്തം കളിഞ്ഞയതല്ലോ = അതന്റെതന്ത്രതോല്ലി ക്രാന്തക്രതു - കളിവല്ല ഉത്തരമിവരുതിയാ=അധികരിച്ച ദിവകാന്തികെഡാണ്ട്, രാജിവുഡിയം ജുഹം=ശരംഡു നീര തസ്താഗ്രാതിശയത്തെ പോത്ത് ഇന്ന നീ ക്കവാൻ, തവ-പട്ടത=നിന്നുക്കു സാമത്ര്യംപെത്ത് (ശരംഡുഡുവി)

ച. 2. നിങ്ങപമസുരദനെ! = നിങ്ങപമസദളായ സുരദനങ്ങൾ ഒരുക്കുടിയവരം (നിന്റെ പഛിന്ന ഉപമിക്കത്തെക്കു വസ്തുവൊന്നം ഇല്ലെന്ന സാരം.) നിന്ന സുരച്ചിരിക്കുവാൻ അള്ളാൽ=അതിമരുന്നായരാജായസ്തുന്ന അള്ളാൽ, സര സിങ്കഹക്കാരകും=താമരമൊട്ട്, പരിധസിതമല്ലി? = പരിഹസിക്കപ്പെട്ട് എന്നൽപ്പേക്ഷ, (താമരമൊട്ട് പോലെ സ്ഥാനങ്ങളിൽവരി എന്ന താല്പര്യം.)

ച. 3. കവകളിടെ നായകൻ= കലാനിധി (ചത്രൻ) നിൽക്കും വിലസതെ=ചുററവും ശോഭിക്കുണ്ട്. ഏനും മലർവി

ശിവസാരത്മികലയാമിച്ച-ഇവന്നെന (ചല്ലുന) കാമ
നീർ തേരാളിയായിട്ടാണ് എന്ന ക്രതുന്നതു.

ച. 5. ഇലയധിക്രമൻ = കാമൻ, മയാ എന്നോട്, കലധന
തിത്പ്രയന്നായിപ്പോരാട്ടവാൻ, മലയപവനാത്തകം
രമം = മലയമായതനാക്കന്നതെരിൽ, നലമൊട
ധിക്രൂഡൻ = ഭംഗിയായി കയറിയിരിക്കുന്നു.

ച. 6. നിന്നതനസുഷമദുലമായി = നിന്നേൻ ശരീരശോഭാ
തിശയത്തെ ലാക്കാക്കി, കനലോട്ടർചെഫ്റ്റിടം =
തീക്കനലിനൊരു കണക്ക്, മയി = എന്നിൽ
ചോരിയുന്ന, - (ആതിനാൽ)

ച. 7 അന്വച്ചമത്രശോഭരി! = അതുപ്പുംപരി!, മാംകം
മധു = മഹത്താക്കന്ന തേൻ - (വീരപാനം.)
അഞ്ചംകി!, മെ. മനസി. മനസിജ്ജയായ ദേഹത്തും
നമി = അപ്പുംതെ - കാമനെ വെയ്ക്കുവാൻ എന്നിക്കു
ദേഹത്തുമില്ല (പൂനിക്കൾ, ഇളങ്കാറുമതലായും
കാമോലിപനകരജ്ഞംഎന്ന പ്രസിദ്ധം.)

പദം. 5 പല്ലവി.] രതയെ - യോഗ്യം. ഇരു് കാലർ = വി
നോദത്തിനാളുചിതമായ ഇരു കാലം. കമലാസുന
സത്കാര്യം = കാമദേവന്നു നല്പണാഗ്രൂകാലം.

ഞ. ച. കാൺ! നിശിചരമൈലിമണി! = ഭർത്താവെ!
രാക്ഷസമ്മുഖം! കാൺജാലപുഡി! = തേജഃപണജ

തീനിരിപ്പട്ടഭായുജ്ഞാവെ!; ബന്ധ ത്രമതര
ണെ! ഒന്നു കളാക്കാ പ്രതമജ്ഞം ക്ക ആദിത്യനായ
ജ്ഞാവെ! - (ബന്ധകളിൽ സന്ദേശം വളരുന്നുന്ന നവ
ന എന്നതോ.)

എ. 1. (യഥാസാ - വിശദചത്രക്രമവിജ്ഞപ്പ!=കീർത്തിക്കൊ
ണ്ട പതിനാലുലോകവും വൈഴ്ദ്ധിച്ചവനെ! ദശഭവ!
സുമരാജിതം - പികക്രൂജിതം. റണിതാളി. ഗ്രൂപ്പം. ഹതു
കേളിവനം =, ചുണ്ണം കളാര്യ ശ്രാവിതമായും, കയില
കളാര്യ ക്രൂക്കനാതായും, വണ്ടകളാര്യ ശബ്ദിക്കനാതാ
യും മംഗളകരമായുമിഷ്ട ഹം ഉദ്യാനം, ചെച്ചതുരമ
പൂജിതം ജയതി = ക്ഷേത്രരാഘവനത്താര്യ വദിതമാ
യി സദ്യുപര്ക്കാൻപേണ്ണ വത്തിക്കുന്ന (കാമോദീപ
നക്കം എന്നതോ.)

എ 2] മഹാ-മഹാ-കാമൻ ആകിന മഹാശംൻ, ബത=ക
രജ്ഞം! നിർദ്ദയൻ (മഹ-മതിം- അർദ്ദയൻ = എൻറ
ബുല്ലിയെ - മനസ്സിനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവനായി.
(മന്മഹതിനാധികരതൻ) എന്നെ പീഡിപ്പിക്ക
നതിൽ അതി തല്ലുരനാക്കിരിക്കുന്ന. മാത്രമല്ല - അ
ചിരാര്യ - യവലോകഗർം - അതിമർദ്ദയൻ= പെ
ട്ടുനെ യവജനത്തിന്റെ അഭിമാനം നിദ്ദേശം നശി
പ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കുന്ന.

എ. 3] കാമത്താത്മി =അഞ്ചിനെയും കാമൻ ഉണ്ടാക്കി

തനീക്കർച്ചിലും അകറവതിനും, ഇഹ കാലവിളംബം ആലും - അയുക്തം = ഇപ്പോൾ കാലതാമസം ടെം യോജിച്ചതല്ല - ആയതിനാൽ - സുഖവ! = അപ്പോൾ സുഖരി! പ്രജയാന്ത്രപസ്വവദാധനം - മോധനം- ഉപഗ്രഹനം - കരി! = അനന്തരാഗത്തിനനുസരിച്ച അനുയിക്കം സുവല്ലുമായ മതിമറക്കുന്ന അട്ടേറേഷം (നീ) ചെയ്യാഥം.

—:o:—

നാലാം റംഗം.

ദ്രോ. 7.] അമ - അതിബുദ്ധഃ അബന്ധന - രക്ഷസാം ചക്രവർത്തി = അനന്തരം അതിശക്തനായ ഇതു രാക്ഷസ ചക്രവർത്തി(രാവണൻ)ഈതും പത്ര്യാ സമേതഃ സരസം അഭിരമന്ന = ഇങ്ങിനെ പത്രീസമേതനായി സരസ മാകംവള്ളും വിനോദിക്കുന്നവനായി, കൃതവല്പിത്തണ എന്നാത്മാ = ഇത്രെന്തെന്നും കിണിക്കുന്ന സ്വദാവദ്ധനാട്ട കൂടിയവനായിട്ട് അമരവരച്ചുമാരു = സപർഭത്തിൽ നിന്നും, ഒള്ളാണി രത്നാനിച്ച. രൂക്ഷതാരാനിച്ച ശ്രീ രത്നാനി അപിച്ചരമുജാളായ രത്നങ്ങളേയും കല്പകിാഡി രൂക്ഷരത്നങ്ങളേയും ശ്രീരത്നങ്ങളേയും പ്രാക്കി ഇവ എത്പൊ ഉപരേതും = മുൻപതിവു പ്രകാരം

കൈവഴേപ്പുട്ടതിക്കൊണ്ട് വയവാനായി ഇജ്ഞാഭി
രോഖുന്ന്- ചിത്രയോധിപ്രധാനാൻ, ഭര്ത്യാൻ അവല
അംഗാഗാഡി വൈദിക കമ്മ്വിരോധികളായി ‘ചി
ത്രയോധി, ഇവ്വന്മാരായ ഭര്ത്യമാരോട് കല്പിച്ചു. (സ്വ
ശ്വേതാവൃത്തം).

ഒഴ്വാ. 7] സാരം:— കഴിഞ്ഞപദ്ധതിൽ വിവരിച്ചപ്രകാ
രം ഓൺ്റയോട് മുടി രമിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതി
ശക്തനായ രാവണൻ മൻപതിവന്നുമരിച്ചു ഇങ്ങ
നേ ശകാരിച്ചുംകൊണ്ട്; സപ്രൂത്തിൽ ചെന്ന വില
പിടിച്ചു രതാജ്ഞാളം കല്പകാഡി വുക്ഷരതാജ്ഞാളം സ്കൂ
രതാജ്ഞാളം സ്വാധിനപ്പുട്ടതിക്കൊണ്ട് വയവാൻ,
യാഗാഡി സത്യകമ്മ്ഞാഡക്ക പ്രതിയോഗികളായ ചി
ത്രയോധി ഇവ്വന്മാരായ ഭര്ത്യമാരെ നിയോഗിച്ചു:

പദം. 6. പല്ലവി] ഉണ്ണക്കലുന്നവരേ! നിശാചരരേ! =
രാക്ഷസരേ! എന്ന്-ചോൽ = എൻ്റെ വാക്കു കേരം
ക്കു!

അ. പ.] നിജങ്ങളായ ഭർത്താം = അസാഖ്യമായിട്ട് എൻ്റെ
(നേമിശ്ശേനു സാരം.) വുതാരാതിപുരേ നിഘ്രമിക്കു
അമരാവതിയിൽ ചെല്ലവിൻ്റു റതാ വിത്തികൾ=റ
താസരുഹണ്ണം-(ബഹുവചനം ആധികൃതങ്കാണി
ക്കുന്ന.) നിഭ്രം = കൊഴിപ്പും മുടാതെ (ആദിമായി.)

പരണം. 1] ഭേദതാം എത്തസന്നാഹം സന്തശന്തമജാലം=

അതുതിതനാക്കി അഡീഷ്യലാനംകോൺട് ട്രിവാഡാനി ചെയ്യുന്നകല്പകരുക്കുക്കൂസ്മരുഹാ: ഉന്തിയുലരിച്ച=ഇഴ ക്കിപ്പറിച്ച; അങ്ങോടെട്ടതെ (ഇഹ) ഇവിടെ ചന്ത മേരം എന്ന് നിഷ്ടസീമനി = ഉദ്വാനത്തിനാകത്തു: കുടക്കേന്നൊട്ട് ആട്ടി കൊണ്ടുവന്ന ഉടൻനട്ടിഭേദം. ഇതു ഇഷ്ടകർമ്മ എന്ന നണ്ണുക്ക=ഹാക്കിപിൻ!

ച: 2] നാകവയ്യുംജീടെ മരണം=ദേവഗ്രൂപ്പീകളുടെ മരണംവയ്ക്കു! അവർന്നമുഖിവിടെ ഭാസിപ്പുത്തിക്കപ്പറി ക്കമല്ലോ. പാകവൈരി=ഇന്ത്രൻ ദാത്താൽവിശ്വലൻ = ഭഞ്ചപൻ (എതിപ്പ്:ൻ ശക്തനാല്പുന്നത്മം) ശങ്കൻ-പ്രമനം = അമേവാ ഇന്ത്രൻ യഥം ചെയ്തി ലേതുമെ ഭീതിയില്ല. സുമപതി-സപബി. ജിതനാം= ഇന്ത്രൻ വേഗം നമ്മാൽ ദോലിക്കപ്പെട്ടുട്ടും.

പദം 7. പല്ലവി] കബ്ബുരവശ്ശൈപ്പതെ! ഭദ്രപതെ! കരണാം കല്ലുയ! രാക്ഷസമേഖ്യ! മംഗളശീച! കൃപാരായദൈ സ്വേച്ഛ- (എന്ന അതുതിതനിലയിൽ)

ഒ. പ.] അത്രുതവീം= അത്രുത്തമായ പരാക്രമം, പൂജനിന്നരടെ അതുജ്ഞതയാ. തിഡിവംഗമിക്കുന്നു- കല്പനപ്പടി തെങ്ങും സപ്രൂത്തിലേക്കു ചെന്ന കൊള്ളാം. മന്മിസംഘജാദം = ദിവ്യരത്നസ്മരുഹങ്ങം, ശാഖാമണികർ = കല്പകരുക്കുങ്ങങ്ങൾ, മാനിനീമണികൾ= (സൂര്യരത്നങ്ങൾ, ഇവ കൈക്കലാക്കിടാം.

ചരണം 1.] കുലത്രൈന താനിം. ഹരി - കപിത ഭാവ
ഞാട് കുടി അപ്പോൾ ഇത്രൻ കുലം ചെയ്തിട്ടി
ൽ, സ്ഥാംബി = വീശോധിയാം അവൻ, അലംതസ്ത=
വ്യററവും ദേ വിമലഭാവം പുണി അതഭലാട്ടൻ
വിച്രതനാം=ലടിക്കളിയുനാവനാകം റീത്; ഇതരമാ
രാം ഇഷ്ടിഭക്കരം = മറുജി ദേവമാർ, പിന്ന
ംതു ചെയ്തു, ഭർജ്ജുലർ = അശക്തമാർ ഹന!
(ദേവത്രുൻ പേടിച്ചൊടുന സ്ഥിതിക്ക മറു ഭേദ
മാരുടെ കമ നിസ്സാരം എന്ന് ഫലിതം.)

അരിപ്പാം രംഗം.

ഐസ്വരാ. 8.] അവലിപ്പാഃ ശൈജനിവരാഃ ഇതി ഉക്തപ്രാഃ തന
ഹങ്കാരികളായ ആ രാക്ഷശമാർ ഇഞ്ചിനെ പറ
ഞ്ഞിട്ട് സുരപ്പമിംഗതപാ = സപ്രൂത്തേ പ്രാപിപ്പി
ച്ചിട്ട്, രണ്ടാച്ചുരപാലകാൻ, ജിത്രാ = യുദ്ധത്തിൽ
രാക്ഷശാച്ചുരപാലരെ തോല്പിച്ചിട്ട്, മണിവരാൻ
പ്രത്പാ = ദിവ്യരത്നങ്ങൾ ഏട്ടതിട്ട്, ഭ്രതാനി
അപി ഉംയുതു = കല്പകവുക്കാഡലേയും പറിച്ച
ടന്തിട്ട്, ആത്തകത്രുവലം രംഭികാഃ മുഗ്രുരാ:
ജഹ്രഃപ=കൈശ്രതുക്കത്രാട ക്രുംവണ്ണം രംഭാദികളാ

അ സുരിനാമാലേയും പിടിച്ചെടുത്തു - തരം സംഗമം സാദ്ധ്യം ബിഭ്രതു; വിധുരതാം പ്രാചി: വിവേചി: മാം അവർ പെട്ടെന്ന അതിവിഭയചകിതകളായിട്ട് കൂട്ടാവസ്ഥയിൽ പെട്ടകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. (ശാസ്ത്രം വികുന്നിഡിതം വുന്നം.)

സാമം:— ഗദ്യാട്ട ക്രടിയ അരു രാക്ഷസമാർ ഈ ജീവന പറഞ്ഞു സപ്രദ്ദത്തിൽ ചെന്ന; ധൂലങ്കിൽ ചുരവാലക്കമാരെ തോല്പിച്ചു; ശ്രേഷ്ഠമതാജ്ഞം എന്ന ടുക്കുകയും കല്പക്കുവുക്കുണ്ടാം കുതാരി പറിച്ചെടുക്കുകയും കൈതൃകത്തോട്ട ക്രടി റംഭാദി സുരിനാമാലേ കൈവരണപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു. അരു സുരിനാമാലേ പെട്ടെന്ന സംഭവമിച്ചു തയ്യാറിമപ്പകളായി നില വിളിച്ചു.

പദം. 8. പദ്മവിജ അരേന്തു! പരാന്തമഡാലിയായ ഇതു! അംഗം, ക്ഷണിക്കിയിൽ വേഗം ദയ ചെയ്യുണ്ടോ!—

അ. പ.] ഹാ ഹാ! നിശാടനമാർ = കഞ്ചം കുറ്റാർ! രാക്ഷസമാർ താങ്ങളെ അപയഹരിച്ചാർ, സൂരപതേ! ഉദഗ്രം ശ്രാകം മര! മര! = മേ ദേവരാജാ! കറിന മായ ഭ്രാവത്തെ പോകിയാലും (മര! മര! എന്ന റണ്ട് ശ്രാകാവരണങ്ങതാട ക്രടിയ പണിത്തു കാണിക്കുന്നു.)

മരണം 1.] ദിവസംവമേ! ഭരാശയ നിന്മിത്താൽ - വുസനാൽ - ദയയാ - ക്ഷണം - രക്ഷണംചെയ്തു! —

ഈ ഭക്തിയാദശാസ്ത്രിൽ സക്കടത്തിൽ നിന്ന്
ഒരു വിചാരിച്ചു വേഗം രക്ഷിക്കേണമെ! (ഈ അതു
ത്തനാഡം പൊതുനാ കേൾപ്പാനിട വരുന്ന വല്ലവരി
അനിന്നം രക്ഷകിട്ടാൻ മേഖസംഘമെ! എന്ന സം
ബുദ്ധി.) ഇധിവിവരണം എന്തു ചൊല്ലുവത് =
ഈതിന്റെ വിവരണം എന്തു പറയേണ്ടി? ഇതിൽ
കാരണം അള്ളപിന്തയാ ഫലം കിം = ഇതിന്റെ
കാരണത്തെപ്പറ്റി പുനരാലോചനകൊണ്ട് പ്രയോ
ജനമെന്താ? (ഒന്നമില്ലെന്നത്മം.)

ചാരണം. 2.] യാത്രസഖ്യയം=രാക്ഷസവർദ്ധം ഒരു വിധം
ഞങ്ങളുടെ വധം ചെയ്തു മന്ത്രകളും-തിനാടിം ദി
വൈനാമി! മരെ! എമി=ഞങ്ങൾവരുണെ! പാർത്താ
ക്കു, ഇവർമ്മതം=ഇവരുടെ അഭിപ്രായം, എവാളും
= ഇങ്ങിനെങ്ങാണെന്നും, കമാ = എങ്ങിനെ ചൊല്ലി
വഴു?, (ഇവരുടെ ഉച്ചം മാനക്കണ്ണത്തിനോ
പടിച്ചുതിനാനോ എന്ന ത്രജിപരം അറീയുന്നില്ലെ
നു സാരം.)

ചുറ്റോ. 3] ഇത്മം തിഡിവാംഗനാനാംഡിതംനിശ്ചയം=ഇപ്പു
കാരം മേവസ്ത്രീകളുടെ കരച്ചു കേട്ടിട്ടും, സഖല:
സവലപ്രമാമീ = ശക്തനായ രൈസന്റു സദമതനാ
യ ആ ഇന്ത്രൻ; അലോ നിജുജനാന്ത ദയോക്താ: സന്ന
=എററവും സ്വപ്നങ്ങളിൽ സ്വന്തംമായ ദയയും

ടെ ഉദയത്തോട് കൂടിയവനായിട്ട്. കുഞ്ചി: ഇംഗ്ലീഷ്: സൻ: = കോപിക്കാപ്പുട്ടവനായിട്ട്, യുലൂത്തിനൊന്നാൽ ഔദ്യവനാൽ, ഇഗച്ചുപ്പുകാരി ലീലാൽ പ്രത്യുദ്ധി നാം: ഇഗാഡ=ലോകോപദ്രവത്തിൽ വിജോദശിലന്മാ രാധിരിക്കുന്ന എതിരാളികളോട് വറ്റണ്ടു. (വുത്തം വസന്തതിലക്കം) ചൊല്ലും വസന്തതിലക്കം തദജംജം ഗംഗം-എന്നു ലക്ഷ്യങ്ങം.

സാരം:— ഇന്ത്യൻ ദേവാന്നൂർക്കളിൽ ഭാവിളിക്കേട്ട് സപ്പജനന്നുഹായിക്കും നിമിത്തം കോപിച്ചു യുദ്ധ തത്തിനൊന്നാൽക്കൂടിയും കൊണ്ട്; ലോകോപദ്രവം കൊണ്ട് വിജോദശിക്കുന്ന എതിരാളികളോട് വരാന്തു—

പദം. 9. പല്ലവി] ധാർഖ്ഖൃദഹിതം (ക്രിയാവിശ്വാഷണം)
=ധാർഖ്ഖൃദക്രമാത്തവണ്ണം; അംഗനമാരെ വിട്ട്; മുഹൂർത്തം! -

അന്നപല്ലവി] നിഗ്രഹാനുബന്ധം! =രാക്ഷശ നമാരെ ഇന്നവക്ക് ചേഷ്ടിതം = വ്യാപാരാ ദാത്താൽ അശോ! ഏന്ന കിഴും!

പരണം. 1] ഹാത! കൊന്തതന്നല്ലവരാൻ = കിഴു! .ക്ലീക് റൂക്ഷജാജൈ നിഃഡി എന്തിനുചരിച്ചും കാന്തിച്ചും ചൊന്തിടിന = തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന; നമ്മി സ്വജ്യ = നല്ല രതാസമുഹവും; വദ്യനയ്യാവൃത്തം കിമു? = ചോരണം ചേരയ്ക്കുന്തതാണോ? (ഇന്ന് കൊ

ഒരു ക്ഷക്താരനം കാണാൻമാത്രം “എന്തിന്” എന്ന
ജിജ്ഞാസ - അന്തായമാക്കയാൽ മോഹണമോ? എന്ന
നാസദ്ധമം.)

പല്ലവി 2] വലാരേ! = ഭേദവേദ്രു! ഇയ = ഇവിടെ നിന്ന
കുറ പോക! പോക!

അ. പ.] ചൈവക്കയത് - സ്രൂക്കലത്തെ = സ്രൂഡ്യമഭ്യത
വിച്ചെന്നാളും - ദേഹ പാകവിശമിന്ന! = പാകാ
രെ! (ഇത്ര!;) ചിന്താംമാക്കയുംനി വിധാരിക്കേണ്ണ.

ബ. 2] നിന്നട; ഉന്നതകംഗ്രൂ മാന്ത്രി തെട്ടം റത്തശ്രദ്ധം
=ശോഭാതിരേകത്താൽ പ്രശ്നപ്പുമായ രത്നാശ്വരമും
കാംക്ഷിതദായകാൾ ദ്രുക്ഷ്യവരാൾ ജൂ.പി = അഭി
ജ്ഞാനം ചെയ്യുംബിഭമായിട്ടുള്ള കല്പക്രമക്ഷണങ്ങളും
തന്നീടുക ഏന്നാണെന്നു; ന- എവ്വര = ഉണ്ണാക്കില്ല
തന്നു.

ബ. 3.] നിങ്ങൾ മരിച്ചുള്ളു . ഫോട്ടോച്ചു അംഗനമാണു
ണിമംഗളംബിഗണാൻ = സ്രൂഡ്യമഭ്യം - രത്ന
ശ്രദ്ധാം - ശ്രദ്ധകരണംബാധ കല്പക്രമക്ഷണാശ്വരമാം
(ശ്വരുവചനം അയിക്കുന്നുവകം) ഏന്നാവ മഞ്ഞ
തെട്ടുകട്ടവരുത്തെ. ഇങ്ങേക്കു- ഇതിനമടക്കിയുള്ള
ഹസമരെ)=പോരിൽ ആഹരം=ഞാൻ; ഉടൻഒട്ടക്കം.

ബ. 4.] വർക്കരശക്രൂ = വദ്വിച്ചുകൂളുമഴക്കാണ്ട്-നൃഥ

മറട = പ്രധാസംസ്കാരതെ. വിശക്കടക്കീത്തിയെഴും = വിസ്തൃതമായകീത്തിപ്രത്യേകിയ; ലക്ഷ്മന = രാവണന്നു, കൈകളുകും = ത്രിത്യാവ, മിയലും വയം = ത്രജം; അമിതുവിഭദ്ധനസമർപ്പമതികരം - ശത്രു സംഹാരങ്ങിൽ ബുദ്ധിസാമത്ര്യത്രംഘ കുടിയവരാണ്.

എ. 5] യുത്തഭാനന്ത്രിതകോണ്ട = യുത്തനായ രാവണന്നു ത്രിത്യാവംകോണ്ട (എന്ന മാസ്യം) ചീത്ത = വല്ലിച്ച; നിഞ്ഞരമദം = നിഞ്ഞളിടെ ഗത്രം - ലഘു = നിപ്പിയാസം. ഉജ്ജപ്പലമുലയുതവയ്ക്കുമിതാ! - ഉജ്ജപ്പലമായും ബലയുതമായും ഉള്ള വഞ്ചം ഇതാ! ഇതുകോണ്ട (ഇംവഞ്ചായയകോണ്ട എന്ന മന്ദിരത്തിൽ). യുഡി - യലുത്തിൽ.

ട്ട്രോ. 10] സ: ഭവബാധിനാമ: ഇതിഉക്തവാൻ = ആ ദേവദ്രോന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായി, രാത്രിയേരെ: പ്രമനം വിതന്പാൻ = രാക്ഷസന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനായിട്ട് താൻകും പ്രീതിജിതവാൻ = അവരെ പണിക്കെപ്പട്ട ഇരിച്ചുവനായിട്ട് തെത്തുമുക്കിയും മുഖാക്കിയുംരതാസംഖാൻ ലേഡേകില = അവരാൽ പിടിച്ചുടക്കുക്കെപ്പട്ട, ഗുരീസമുഹം-കല്പക്കൂക്കുസമുഹം റത്നസമുഹം എന്നിവക്കെളു വീംണംടക്കയും ചെയ്യു.

സാരം:— അ ഭേദവാദിന് ഹജ്ജിനെ പുറത്തുമകാണ്ട്, അവരോട് യുലംചെയ്തു, പണിപ്പെട്ട് അവരെ തൊല്പിച്ചു, അപഹരിക്കപ്പെട്ട സുരിതാദികളെ വീണഭട്ടത്തു.

ആരാം റംഗം.

ദ്രോ. 11] ഭജ്ഞി: ഒശൈവ! - ഭജ്ഞനായ രാവണൻ; സുരപ്പ തിഭവെട; തെതി: ഭബെട; ലക്ഷാം എത്തു, ഉദിതാംഹമാം വാത്താംഗ്രൂതപാ - ഭേദവിരോധികളായിരിക്കുന്ന അഭന്നാരാൽ, ലക്ഷയെ പ്രാപിച്ചിട്ട്, പറയപ്പെട്ട ഹൃഷാന്തരയെ കേട്ടിട്ട്, രോഷകഷായിത പ്രവികസഞ്ചി ഭജ്ഞിച്ചട്ടാധ്യാമരഃ: - രോഷ്മി കൊണ്ടുകഷായിതിഥായി, പ്രവികസത്താതിരിക്കുന്ന ഭജ്ഞിച്ചട്ടകൊണ്ടു ഉധ്യാമരനായിട്ടിട്ടിവൻ (കോപം കൊണ്ടുകലഞ്ഞിമരി എന്തു വികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടിട്ടി കണ്ണിഞ്ഞരം സന്ദുഹം കൊണ്ടു തയങ്കരനായി) - പ്രക്ഷണ്ടത്രവിജ്ഞവാട്ടമം സിദ്ധാത്യലഭ്യഃ - പ്രക്ഷണ്ടത്രവിജ്ഞവമായിരിക്കുന്ന അട്ടമംസിതത്രതുംഡോഷിക്കപ്പെട്ടവനായി, (ഡോഷിക്കുന്ന കുത്തെ എററവും പ്രക്ഷാണിപ്പിക്കുന്നാട്ടമംസിതങ്ങൾ ഉണ്ടോവാഷിക്കുന്നുട്ടുവനായി.) പ്രജ്ഞവനുണ്ടെന്നു:

ജീവി: = വല്ലിച്ചുരസന്ധി സമുദ്രങ്ങളാട്ട് ആടിയവനായി. ദിവാംപ്രവിജ്ഞാനം = സപ്രദേശത്തെ പ്രാപിക്കേണ്ടപട്ടം വന്നായിട്ട്, ഹരിംവ്യാപാരം - ഇതുനോട് പറഞ്ഞാണ് ശാസ്ത്രവികുലപിതാവുത്തം)

സാരം:— കിക്കരമാർ ഇതുനോടേരു തോറേറാടി ലക്ഷയിൽ തിരിച്ചെത്തി, അറിയിച്ചു വിവരം കേട്ട ഭിജ്ഞനായ രാവഗന്ന് കോപാദ്യശത്രാൽ കലജാ ഉത്തരിമിഴിച്ചിട്ടു ഇരുപ്പത്രം കാശേരക്കാണ്ട് ഭയങ്കരനായിട്ട് ലോകം തെട്ടുമാറ്റുഹാസിച്ചുകൊണ്ട് ബവുളു സൈന്യസമേതാ സപ്രദേശത്തിൽ ചെന്ന ദേവോന്ത്രന പോക്ക് വിളിച്ചു.

പദം 10. പല്ലവി] അംശാരമതേ! = അല്ലെങ്കിലോ! മാവ് വൻ! - ഇതു!

അ. പ.] സമരം = യുദ്ധത്തിൽ; തവ = നിന്നെന്ന മിട്ടക്കാ - അതു-അടക്കം, അമരരം = ദേവന്മാരുടെ ദൃക്കൾ-മ ടിക്കമോ? (മടിക്കാവിശ്വനസാരം.)

പ. 1] “താൻ അതിവധവൻ; സകല നിലിവനാക്കം = ദേവന്മാക്കം മുഖൻ ഇതിന്തെശാനല്ലോ - ഇനിതെ പ്രം = എന്ന നിന്നുക്കാ അമീതമായുണ്ടായ അധകാരം, അമപ്പൻ; അഹം, = എന്നാൻ അടക്കം ഇഹ-പുരം ആത്രു തകപ്പൻ = എന്ന ഇപ്പ പട്ടം പെട്ടെന്ന തകക്കിം.

ച. 2] ഉള്ളക്കരി = വിവിധരൈതികൾ, കുടിയ, നക്കൽവു രഹ = രാക്ഷസര-നീക്കാനാമോ? ചൊല്ലു? വിവ ശത = പാരവദ്ധം.

ച. 3] തവ = നിന്റെ ഉള്ളാനം; ഭേദം = തക്കേങ്ങളും സ്, സുരവനിതാദ്യങ്ങളും = ദേവസ്മൈകൾ മുതലായ വദ്യ, അരഞ്ഞർ അപവഹരിക്കം = രാക്ഷസർ പിടി ചെയ്തുക്കം, ഹനനാരിക്കൽ അരികൾ = ശത്രുക്കൾ മഹിക്കം-അറിക!

പദം. 11. പല്ലവി] മുഖ്യപിൽ അധിപനാം = ഭാജുന്നാരിൽ പ്രധാനിയായ.

അ. പീ.] സജ്ജനങ്ങൾക്കു എഴുപ്പും ഭഃവരതിന്നാളിൽ മാ ദ്രൂമാണം നിന്റെ ഇതു തൊഴിൽ.

ച. 1] കിമപിച = ലേശമെങ്കിലും, ധർമ്മാധിക്രമം വിവേകം = ധർമ്മാധിക്രമം സ്ഥാപിക്കിൽ വകതിമരിവു, നീ, ചിഞ്ഞ ന ധരിക്കാനിതുകിം? = മനസ്സും വെച്ചിട്ടുണ്ടാ? (വിവേകലേഖകാണ്ഡക്കിൽ ഭർത്തുത്തി നടക്കക്കയില്ലാ യിരുന്നു- എന്ന ഭാവം) അജ്ഞനാനികളായ ശ്രൂട്ടാള രോന്നാിച്ചു ഇഞ്ചിനെ ചെയ്യുതുചിത്രം! (നിന്നെ ഉഹ ദേഹിപ്പാൻ ശ്രൂട്ടാളിലും വിവേകികൾ ഇല്ലാതെ പോയി-എന്നതും.)

പദം. 11 പല്ലവി] മുഖ്യപിലധികനാം വാസവ!=ശാന്തിനൃവ്

നായ ദേവേന്ദ്ര! നിന്റെതാഴീൽ ഒക്കിൽക്കുത്തചിത്രം
(അമ്പുള്ള എന്ന പരിഫരണം.)

അ. പ.] സാധുജനം = സജ്ജനം എന്ത്? (നിന്റെ അഭി
പ്രായത്തിൽ) മട്ടിയമിതാതിങ്കുമതിൽ = എൻ്റെ
ഇപ്പുഴത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിൽ = അഭിരത്രതിയോ, =
താല്പത്രപ്പെടുന്നവനോ? (ഇപ്പുണ്ടെന്ന യാക്കിലെ “സാ
ധുജനം, ഇത്രാദിക്കിൽ സുചിപ്പിച്ചതിനെ എതിക്കു
നോ.)

പ. 2] മുസ്ലിംയുടെ=റിവൻഡ്, വാസന്ധമലമാം=വാ
സ്ക്രമിഡായ അധികം ഉന്നതം- പുത്രപിലർവ്വരു=
അന്തുനുതമായ പര്യതപ്രേജ്ഞനെ (കൈലാസത്തെ)
കുറി, യെടുത്തു, കഴിച്ച; മമ - കരാവലിശക്തി=
എൻ്റെ കരസ്ഥമത്തിന്റെ ശക്തി, അത്' (അതി
തമന്ന സ്വല്പസിലമായതു-) കമതേ! = ചിന്ത്യാലിയാ
യവനോ! നീ ഹാക്ക്.

പ. 3] പക്ഷേരഹിവവരണ്വലമാൻ= ബ്രഹ്മാവിന്റെ വ
ബ്രഹ്മത്തായ, ഒരുക്കായമെന്നു = അല്ലവുംസംശയം
കുടാതെ, വോകമശ്രേഷ്ഠം = സമസ്താലോകത്തെയും,
സക്തജാലയിൽ = ചിംബമയ സമുദ്രത്തിൽ ആളുള്ളു
നിന്റെ, അധകാര ക്ഷയകാലം = അധമഹതിനീ
രാണിഷ്ഠ കാലം അടുത്തു, (നിന്നെ തൊന്ത യുദ്ധത്തി

എ തോല്പിക്കമെന്നസാരം.)

- ച. 4.] അഗ്രജനാകിന കിന്നരപതിയെ = ജ്യേഷ്ഠനായ കുർവ്വരനെ, വിഗ്രഹമല്ലു = യുലത്തിനിടയിൽ ഞാൽ; വിജയിച്ചു = തോല്പിച്ചു; ഭർഹം = ഭസ്മാല്ലു മായോദ്ധപ്പള്ളക (വിശാനം) മരണം, രൂഹത്തെയെ = ക്രസ്തങ്കാതെ ചെയ്തു നീ കേരംക്ക! - (യുലത്തിൽ വൈത്രേയനെനു തോല്പിച്ചു; പള്ളകവിമാനംതലായവ, രാവനൻ പിടിച്ചെടുത്ത കമ ചുസില്ലോ.)
- ച. 5.] മോഹം = അജ്ഞനാനംകേണ്ടി, അന്യതത്തേടി = അന്യത്പം പിടിചെട്ട നീ അനേകം ഭ്രാഹം ചെയ്തുപാത്തായ; തവ- ത്രിലിതാജ്ജനപത്രം = നീ സ്ത്രീ അജ്ജനപത്രം പോലിക്കുന്ന ദേഹം; ആ മഹമിതിയിൽ = ഈ യുലത്തിൽ വിണോ, അതു = പൊട്ടനാനവെ നാഡിക്കും.
- ച. 6.] നിശ്ചല കയ്യുക്കിത്തയാണെന്ന ഞാൻ മുന്നേ അറിഞ്ഞതെന്നു. (അതു അതുക്ക നിസ്സാമമെന്നത്മം) (പിന്നെ ആനധമിതിക്കു ഈ പടക്കിൽ നിന്നെ ഇതി കുന്ന കാള്യം എന്തിക്കു പ്രയാസമാണെന്നു? എന്നാണുവം.) കരബലം = കയ്യുക്കും, ദണ്ഡം = സാധസം

ఎంటో రంగం.

డ్యూ. 12] అంత్యగులిక్కానెందుకు-ఎంచు పల్లుజాంశుగు
 ణీ: = అంత్యగుపరాక్రమశాలియాయిరిక్కగా ఈ
 రాక్షసు గెంతావు, శఙుగు విగ్రహం తృత్పా=
 ఇంపుగొంఢ యిలుం చెఫ్ఫ్లిఫ్; భూగుజాగుండగెం=అంపి తం జీత్పా=కుఱ్చిత తెఱ్ఱుంచుం వాళ్ళాయుయ
 గెంతాం క్రుటియవగాయితింంచవక్కిలుం అంగుగెన జయి
 చ్ఛిఫ్, తస్యసుపుః ఏత్పాయయెత=అంవగెంగ స
 యప్రతుకులై కవగెంఢత్తుమక్కాం. అందుగాధ్వరుమంగా
 తుండివంపీయితఃసః = ఇవగాం (రావగుగాం)
 ఇంకాగెన రాష్ట్రకం పీయితగాయిరిక్కగా అంవగు
 (భేవెర్మం), దివియతుంగెంమః చ సాలుం = ఓ
 వగణణాంఛోం క్రుటి, సత్యపబంగత్పుం వియింజ
 గాం = సత్యలోకగతం ప్రాపిచ్ఛిఫ్, బ్రుహమావి
 గోంగాత్తిచ్ఛ- (శాంత్రలవిక్రీయితంధ్వతం.)

సాంగః.—అతిభయమాయ ఒపరాక్రమఁగెంతాం క్రుటియ
 రావగెం యిలుతుంతిత అత్యయచాణియాయితింపుఫ్
 ఇంపుగెన ఏతాప్పిచ్ఛ; ఇంపుసుమాపిచ్ఛ రథాభిస
 యప్రతుకులైకవగెంఢత్తుమక్కాం. ఇంకాగెన రావగు
 గాం రాష్ట్రకం పీయితగాయ ఇంపు భేవగణ
 ణాంఛోం క్రుటి సత్యలోకత్తిత చెంగ వివరా

ബുധാവിനെ ഉണ്ടിച്ച.

പദം. 12. പ.] അല്ലെങ്കിൽ ബുധാവേ! അങ്ങനോ സ
രനാഷം വല്ലിപ്പിക്കേണമെ!

അ. പ] ഹേ! മഹാശയ! തൈസ്തം ഗ്രാമിക്കിട അഹം
കാരണത്താൽനിന്നിതരംഗം.

പ. 1] ഹേ പ്രഭോ! തപ്രക്രിയവര രക്തിമത്രാത്മകൻ =
അങ്ങനാക്കാട്ടതു വരബെലം കൊണ്ട് മദിച്ചുവന്നു,
നിർദ്ദേശയില്ലാത്തവനും, നക്തമുരാധിപതി
=രാക്ഷസരാജാവും ആയ രംഖൻ;

2. ഫ്രോഹിച്ചതു ഉണ്ട്രവാൻ വിചാരിച്ചാലും ആയ
തിനു ടുക്കേ സാധിക്കുന്നില്ല.

3. സപർഡ്യോക വനിതാബികല്ലാണസാധനം = സപർഡ്
സ്ത്രീകൾമുതലായ മംഗളവസ്തുകൾ, നിർബ്ലജനാൽ
പ്രതം = നിസ്ത്രുപനാൽ അപദഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
ഈ സക്കടം അങ്ങനു നീക്കിതരഞ്ഞേമെ!

പദം. 13. പ] ദൈത്യാരി = മഹാവിജ്ഞ, ഈ വ്യസനം ഉട
നെ നീക്കം.

അ. പ.] അധുനാ = ഇപ്പോൾ തന്നെ, ഘുരമ്പനസവി
യത്തിൽ നാം ഗമിക്കു = ശിവസന്നിധാനത്തിൽ
ചെല്ലുക!

പ. 1.] ശങ്കരം = ശങ്കരനെ, കണ്ണ നാം. സക്കടംചോലി =
വ്യസനവാത്താനറിയിച്ചു, തിങ്കൾശേവരൻ = ശിവൻ

2. മദനമഹസഹിതം_ഗീവനോട്ടകുടി (ആയാവിശ്വാസം) മാനുതരമായ മരിപദം = അതിശൈലേജ്യമായ വൈക്കുന്നതിലേക്ക്, അഭിഗമിച്ചിടാം = പോകാം. വിധുഹിതംചെയ്യും=മഹാവിജ്ഞാ അഭീഷ്ടം ചെയ്യും.

ദ്രോ. 13.] വിധി: ശത്രൂപചയുമാൻ, നാകിനാ_= ശ്രൂരമാവു, ഇന്ത്രൻ ദിതലായ ദേവന്മാരോട്, അനന്തരവിമന: ദയൾ, ഇതിഇഴരയൻ = ദയാദ്രമായമനസ്സിനെ ധരിക്കുന്നവനായി ഇംഗ്ലിഷ് പറയുന്നവനായി, അമീഡി: ആവുതസ്സൻ= ഇവരാൽ ചുറരപ്പേട്ടവനാഡി, ആയാധികം പിനാകിന: പദം ഇതസ്സൻ = അധികം ആയോട്ടകുടിയിൽ ഗീവൻറെ സ്ഥാനത്തെ (കൈലാസത്തെ), പ്രാവിച്ചുവനായിട്ട്; സതാംഗ്രഹിതമാനസംക്ഷേപത്തെ, വിധിയമാനസവദംതം ആരുഹം= സജുനാഡിപദങ്ക അധിനമായ മനസ്സും; കുടിയവനായി ഭക്തവർഗ്ഗത്തിനു സവാൽപ്പുഭനായി കിക്കനാ അഭദ്രഹത്തെ അടിയിച്ചു.

(പദ്ധവാമരംവുത്തം.)

സാരം:- ശ്രൂരമാവു ദയാദ്രമിതനായിട്ട് ഇന്ത്രാഡി ദേവന്മാരോട് ഇംഗ്ലിഷ് പറഞ്ഞരു അവരോട് കുടിശോഭാസന്ധിലുമായ കൈലാസത്തിൽ ചെന്ന സത്രം, ക്ഷണിക്കായിന്നും ഭക്തജനങ്ങളംകൂടെ സവാൽപ്പുഭനം ആരു ആ പരിശൃംഗനോട് ഉണ്ടാർന്നിച്ചു.

പദം. 14. പ] ഇരുൾ! പായാൽ ഭവാനാഡപരായാൽ =
അല്ലെങ്കിലും മഹാശ്രേഷ്ഠ! അങ്ങളനും അപായത്തിൽ നി
ന്ന (എജ്ഞാക്ഷി) വേഗം രക്ഷിക്കേണമെ!

അ. പ.] നാശമീനി! നാഡി = ശാശ്രൂതനായനാഡി! നിന്തി
അവടിയുടെ കാലിണ തൊഴുന്നോൻ!

മ. 1] ചുട്ടാത്മദശാനന്ദനായ = ചുറ്റുപ്രഭാവിയായ രാവ
ഞാനാൽ ഭേദകൾ പീഡിതരംയി, കുട്ടി! ലോകത്തി
ൽ ഇപ്പോൾ (യാഗവും) ഇല്ല. ക്രതുക്കാക്കളായ ഭേദ
നാക്കി അനുസ്രൂതി മഹാകപ്പുമെന്നന്തർഗതം.

മ. 2] സന്നാഹ നിവാരണം = വ്യസനത്തിനുണ്ടിച്ചുണ്ട്,
എങ്ങിനെ ലഭിക്കുമെന്ന് ആരുദ്ധരവിച്ചുതുള്ളണം. ഈ
ന്തസംസ്വയു - നിരുത്തമാരാൽ സൗഖ്യനും യുദ്ധം വരെ!

പദം 15.] മേ! ആവുമൻ! അധ്യുനാ മാമകം ഇതും വാക്കും
-അല്ലെങ്കിലും ബുദ്ധാവേ! ഇപ്പോൾ എന്നോ ഇത്
വാക്കേ കേൾക്കും!, ഇവ ഭാവം = ഇത് വ്യസനം, തീപ്പ്
തിന്നം (നശിപ്പിക്കുവാൻ) ലക്ഷ്മീശൻമിവൃംഖൻ = മഹാ
വിജയവാന് സമർത്ഥൻ.

മ. 2] പാലാഴിയുടെ, ചാങ്കവേലയെത്തപ്പാ = മനോഹര,
മായത്തിരഞ്ഞ പ്രാപിച്ചിട്ട്, നീലാംിം അഞ്ചം ഇഞ്ചം
= നീലവർണ്ണനം, സനാതനനം ആയ ഇത്ത്രൈരനെ-
വിജയിച്ചുവെ, ചാലവെ, സൂര്യഹോ-നല്ലവർണ്ണംസൂതിക്കുക.

*ഒണ്ണുകൂ. പാദം. 1.] ഇത്യും തിലോകപതി, വരദൻ, മുത്രഞ്ജയൻ = മുലോക നാമനായി, വരദാനഗീഖനാ യിരിശിഖന അന്തകാന്തകൻ - ദിവൻ. അത്യാദര തേതാട്ട കുടി പറത്തു, ആരുലസ്യം ചെടിത്തു. ഇഹ, അലും = ഇതിൽ ഏററവും കനിഞ്ഞു, ക്രമീണ രബ കമനമുഖബഹുലസൂര പചലിയോട് = ഗ്രൂഹാവ്, ഇം സ്റ്റ്, മുതലായ അന്തേക്കും ദേവതന്മാരുടു, സഹ = കുടി, അമ, ശമനമതിനു = അനന്തരം ധാതുകളു കിന്ത്യേ.

പാദം 2.] സുരാ: ക്ഷീരംബുരാശിയുടെ തീരംയയ്യു് = ഭേദവ സുർ പാല്ലുടല്ലിഞ്ഞു കരക്കു് ചെന്ന. (ശ്രേഷ്ഠത്തിര ക്കിഞ്ഞു വിശ്രേഷണങ്ങൾ) ത്രിയാളിഭാരം = ഭോദ കൊണ്ട് ഭ്രാഞ്ഞമായയ്ക്കു് - അധികം വിശ്രാലം, വിഭ സിതതമാലം = പച്ചിലമരത്താല്ലു് കൊണ്ട് മഴനാ മരം; വിഭള്ളിജാലം = വണ്ണിണിപ്പറന്ന കളിക്കനാ തു. തിരകളുടെനിക്കയറി, പരമിശിരദിശയോട് = അതിശീതളാവസ്ഥയോട്ടുകൂടി, ഉയരുചിരമയ്ക്കും ലിലം = അതിമനോമരമായ ക്രഷ്ണകുറ കളിയാ ടന്ത്ര.

പാദം 3] പവനാനീതമാം = കാററടിച്ചു കൊണ്ട് വന പരിമള്ളനാൽ; വിശ്വയാനാം കലാനി, ആനന്ദിതാ

*ഒണ്ണുകൂ. അംശുവിന്വദ്ധിച്ചണഡാണ്.

നീ=ദേഹനാഥരെ സംഖ്യാദി ആനദിപ്പിക്കല്ലേട്ട് വരായി (ശ്രേഷ്ഠ പരിമുള്ള വിശ്വേഷിക്കുന്ന്.) -അ സുകൃതിജ്ഞത്താൽ-അസൂഡിതരത്താൽ = പാപിജന അദിക്ക അപ്രാപ്യമായതു്. നൂറിനമുകൾക്കണ്ണവന എ=മഹാവിജ്ഞവിന്റോ, മനോഹരമായ മാറിടത്തി റു ധരിച്ച വനമാലയിൽ നിന്നുള്ളവായതു്.

പാദം 4] തേ ആല്ലസ്യ നിഗമവേദസ്യ തസ്യ പുരി = അ വർ (ദേവനാർ;) ലോകോല്ലത്തിക്കു കാരണനായി, വേദം കൊണ്ടരിയപ്പെട്ടെങ്കായിരിക്കുന്ന അവ ന്റോ ഷൂരിൽ (ഒവക്കുന്നതിൽ) ഉള്ള വാല്യസ്പനം കേട്ട്, അതിൽ മനസ്സുബെഞ്ചു, ഭാവം ഏഴിച്ചു. റിരാജി ഹിതുരമംണ്ണവസ്തുവിത്തിയുടു = മഹേശ്വരൻ മുതലായ ദേവതാന്തരിക്കിൾ, മനസ്സും, നിരഹയി സ്വവം=അളിവററസ്സും ഉണ്ടായി.

—:0:—

ക്രമാം റംഗം.

സ്ത്രോ. 11.] അതഃ ത്രിശ്രോഷി: = പിന്നീട് ദേവതാശാ, (പ്രീജിതം) ലഭ്യിക്കല്ലേട്ടതായിരിക്കുന്ന (അഗ്നി, ശ്രീ, മഹാദിക്കോടിയുടു) അഗ്നി, പരു, മൃദു സന്ധവത്തി ന്റോ ആവിശ്വളി, ശ്രോഢയോട് മുടിയിരിക്കുന്ന, മതാ

ഗ്രഹങ്ങളോട് സ്ക്രിപ്തതായി, ഇന്ദിരാഒകളി എന്നും = വകുപ്പിൽഗവതിയുടെ ലീപാവിലാസങ്ങളുക്കൊണ്ട് മനോഹരമായിരിക്കുന്ന, മധുമാദിനഃപുരം = വിജ്ഞ വിന്റെ പുരത്തെ, വൈക്കുന്നത്തെ, ഏതു=പ്രാപി ചുട്ട്, (കാളികാ) മേലുപടലത്താലും (കുബലയാളി) നീലത്താമരങ്കുട്ടത്താലും (ഹാസവരിലാളി) ഇത്രനീല തത്തനിരയാലും (ലാളിത), ലാളിക്ക്രഷ്ണചന്ന (യഗാ വലി) തേജഃ ചഞ്ചലത്തോട് സ്ക്രിപ്തവനായി, ഭവന നായകം = ഭോക്കനാമനായി, ഭവക്കായകം = മംഗളപ്രദനായിരിക്കുന്ന, വൃഥരാജശ്രയം. അസ്തുവിൽ = അനന്തശ്രയന്നെന്നുതിച്ചു. (പുത്രം, കസ്തുമണജരി) സാരം:- പിന്നീട് ദേവസംഘം, പലതരം തത്തങ്ങൾക്കുകൊണ്ട്, കോടിക്കണക്കിലുള്ള തേജസ്സുയത്തെ (അശ്വിച്ച്രാക്കണ്ണാരെ) പഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടി പ്രഖ്യാതത്തോട് സ്ക്രിപ്ത മനിഗ്രഹങ്ങളുള്ളതും ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ലീപാവിലാസം കൊണ്ട് മനോഹരമായിട്ടുള്ളതുമായ വൈക്കുന്നം പ്രാപിചുട്ട്, കരികാർക്കുട്ടവും കരിക്കുവള്ളുക്കുട്ടവും ഇത്രനീലരത്താനിരയം ലാളിക്കുന്നതുകൊണ്ടിരുന്നു. കാന്തിയോട് സ്ക്രിപ്തവനം, ഭോക്കനാമനായ അനന്തശ്രയി ദേവനെ നുത്തിച്ചു.

പദം 16 ചല്ലവി] താമരക്കിലം പ്രോബലയുള്ള ക്രൈസ്തവക്കുടി യുദ്ധത്താവെ! അമേരിപ്പഭാവനായുദ്ധത്താവെ! ദേവ! ജയി! = സദ്ഗ്രാഖ്യഹേംഗം വത്തിച്ചാലും!

അ. പ.] സുരിജനാച്ചിതി! = സജുനങ്ങൾക്കായും പുജിതനാ യുദ്ധത്താവെ! (ശ്രദ്ധവും സംബുദ്ധി) (വാരിത്തിള്ളത്) = പാഠത്തെ നിവാരണം ചെയ്തുവനേ! സാരിഗരി! = ചക്രവർത്തകരോടൊക്കെ കുടിയവൻ, ഭരനിരത്യമകര! = ക യുൽ ശാഖപത്മങ്ങൾ ഉള്ളവൻ, ചൈതികലധര = ശരൂപുദത്തെ നശിപ്പിക്കു ശീലമായിട്ടുള്ളവൻ, ഏഴരപ്പടയാറി! = പിതാംബരൻ.

ച. 1] മുന്തിരമാത്രക! = ബുദ്ധിവും, വിജ്ഞാനം, ശിവൻ എ നീ മുന്ന ത്രാവന്തിൽ നിന്നുംപുജ്ഞി, സ്ഥിതി, സം ഹാരങ്ങൾക്കു നടത്തുന്നവൻ, ഇതാത്തിവര! = ലോക സന്നാഹം നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, ചാഹി! = ശാജമാരകക്കി ചൂഡാം!, സുവം ദേഹി! = സുവം തന്നാലും! - വല്ലി ത്രക്കിത്തിക്കാണ്ടി ലോകം വെള്ളപ്പിച്ച; ശ്രേഷ്ഠരു നാഞ്ചിട്ടുടെ മുന്തിരമാനായുള്ളതാവെ! അഞ്ചയുടെ ച രിതം വാഴ്ത്തിവാൻ സമർപ്പരായിട്ടു ഇവിടെന്തുങ്കും? (ആരംഭിക്കുന്നതും..)

ച. 2] മംഗള ദേവത - ലക്ഷ്മീദിവതി, ഭവദിനകരം - സം സാരഭി:വച്ചരം. സംഗരഹിതജനങ്ങൾ = ദൈവരാഗ്ര

വാന്മാർ.

ച. 3] ആനന്ദഗ്രൂഹ! = ആനന്ദമാകന ഗ്രഹത്വാട്ട ക്രടിയുജ്ജ്വാവെ (ശ്രേഷ്ഠവും സംഖ്യാലഭി), സമരോധ്യപര! = സർവ്വപ്രഥമത്തിനു നാമനായിട്ടുള്ളവൻ, അതാന്സപ്രൂഹ! = അതാനുംതനെന സപ്രാഹമായിട്ടുള്ളവൻ, ദീനദയാകലമാനസ! = ദീനമാരിൽ ദ്രോക്കണ്ണപരവാദമായ മനസ്സാട്ട ക്രടിയവൻ, കേവല!=എകൻ (അഡ്പിതീയൻ), ഭാന്ധസമാനമകട! = എന്നുന്നതെപ്പോലെ വിള്ളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കിമീട്ടത്വാട്ട ക്രടിയവൻ.

നവീനജ്ഞലദസമാനസൗഗ്രഹി! = കാളിമേഘലംപോലെ നിലനിറമുള്ളവൻ. തെ നമഃ = അദ്ദേഹം നമസ്കാരം.

ദ്രോ. 17] ഇതി=ഇലുകാരം, സ്ത്രീവരദവാള്ളരലുച്ചരഫോഡിതാശാമുവാഃ = സ്ത്രീകളുടെ ഉച്ചാരണദഹിഷം കൊണ്ടു ശ്രദ്ധായമാനാശാലായ ദിദ്ധേവജ്ഞാലോട്ട ക്രടിയവരായി, അധികമായ ഭക്തിഭാരത്വത്വാട്ട ക്രടിയവരായി; ബഹു നതീഃ, വിതന്പത്രിഃ താഃ ദേവതാഃ = അനേകം നമഃസ്കാരം ചെയ്യുന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായ ആ ദേവതകളെ; (ദേവസന്മാശാലൈ) വിഭിംഗ്രാമതകരണാനൃത സ്ത്രീപിത്രദഗ്ധിലാസേഃ = വിഭിംഗ്രാമതകരണാനൃത ക്ഷേപിപ്പിക്കുന്നപ്പെട്ട കടാക്ഷിജ്ഞ

കൈക്കാണ്ട്, മറിതാതമികാ: എവ വിദ്യൽ, ബാഡി = സന്തുഷ്ടസ്പണ്ടാവനാരാക്കി തന്നെ ചെയ്തിയ അനാവനായിട്ട് പറത്തു. (പുച്ചിവൃത്തം)

സാരം:- ഖലുകാരം, അതിഭക്തിയോടു കൂടിയ അനുഭവഗണങ്ങൾ; സ്ത്രിയുടെ ഉച്ചാരണാദേഹാശം കൊണ്ട്, ദിംബുംബങ്ങളും മുഴക്കുന്നവരായി, അനേകം നമസ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യും കൊണ്ടിരിക്കു; (ശോകാകലനാരാധിതനവുകും) ക്രാനാത്തം വുംബിക്കുന്ന കടാക്കിങ്ങളുംകൊണ്ട്; സന്തുഷ്ടമാരാക്കി തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഭഗവാൻ പറത്തു.

പദം. 17] പ്ലൈവി] വിശ്വാസരണപരരെ! = ലോകരക്ഷാ നാതാർ തല്ലിന്നാരാധവരെ! വിശ്വാസരക്കലവരരെ! = ഒദവമുഖ്യമാരെ! നിങ്ങൾക്കുസ്ഥാനതമല്ലോ?

അ. പ.] വിശ്വാസത്താം = ധാരവശ്യത്തെ. (ശേഷം അത്മം സ്വാശ്വം.)

പ. 1.] ത്രായാ, വജ്രയാരയാ, ഭാനവവരക്ക്, മദ്ദീനതാ അസ്തികിം? = അതിനിശിതമായ രജായുമതതിന്റെ വായ്തലകൊണ്ട് അസ്തിന്നമാങ്കെ മദ്ദതിനു ശേഖംകിട്ടുന്നില്ലോ? സപ്രൂത്തിലെ ഏല്ലാ ധന്മവും സുവിശ്വം തരങ്കെട്ടു ക്രിംബതെ ഉണ്ടോ? മഹിത! = മഹാത്മാവെ! (മുന്നു സംഖ്യാലികളും വിശേഷം)

ഷണം) ഭണ്യയരവിമത! = കാലാരെ!; വിഡി! വിണ്ണ
വർവ്വാ! (നിങ്ങൾ) മമ സവിഡേ = എൻ്റെ സ
നീഡിക്കിൽ വരാൻ സംഗതി പറയുവിൻ!. അതി
സദയേ എൻ്റെ ഏടെയേ = ദയാപരവശമായ എൻ്റെ
മനസ്സിൽ നിങ്ങൾ കടികൊള്ളുന്ന. ദുധം, എൻ്റെ
പാഡ്രോതന്മാർ അത്തലകന്ന സുഖംപൂഛിക്കും.

പദം. 18 പല്ലവി] അഡി! വിഡോ! ഫനിശൈന! = അന
ന്തരായിയായുള്ളിട്ടാവ!- ഭഗവാനെ!, വയം, ഭവദാ
ആയമുർ=തൈപ്പറി, അഞ്ചു ശ്രീരാമമായുള്ളിട്ടാവരാണ്.

അ. ട.] യേ! സുഖദ! സ്വാദംപാശ, ആരക്കശലം ജന്മം=ആ
ശ്രൂട്ടേ ഉണ്ടായെങ്കാം എക്കിലും അതു എങ്ങിനെ പ
റഹതു? (അംഗദ് സുഖപ്രദനായിരിക്കു; തൈപ്പംപാശ
കശലമല്ലെന്ന് എങ്ങിനെയാണെന്നിക്കേണ്ടത് എ)
ന താല്പര്യം)

എ. 1] പെയൻ റാച്ചുള്ളിവനായി കയ്തത്താർ രാവണൻ
എന്ന ഒരു തന്ത്രം (ക്രൂസിലും) ലക്ഷ്യംപുരത്തിൽ
വാഴിനു! കാഴ്ചം!.. ഇതു ഭോക്കാനാം = ഇതു ഭോക്കംപോളുള്ള
ടെ ജയത്തിനായി, ജഗത്തിനു കാരകം, എന്നും=ജ
ഗത്തുള്ളാവായ- ഇതേമഹത്ത-ബ്രഹ്മാവിനെ (ഹ
സ്ത്രീക്കേഡം) തന്ത്രത്തിൽ പ്രസാദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, വരം
നേടിയവൻ (രാവണൻ എന്നാത്മം) രാവണൻതും
നകാഞ്ച ബ്രഹ്മാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു, ഇപ്പും

നേടിയ കമ സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ച. 2] തടിച്ച കൈകരിക്കാണ്ട് എത്രരാവതാദിലിസ്തീജങ്ങൾ ഒപ്പിടിച്ചു, കൊന്ദുകളല്ലോ അടിച്ചുടിച്ചുവഗ്ഗു കെട്ടുകുന്നു. ഫോറ്മിമാരെ കടിച്ചു രക്താ കടിച്ചു; ഒരു മടിക്കാതെ യാഗങ്ങൾ മുടക്കുന്നു. ഈ വക കാഞ്ഞുങ്ങൾ, ലോകോപദ്രാജ്ഞർ അവൻ വിനോദങ്ങളും നാലു!

ച. 3] സപ്രീതിൽ നിന്ന ഭേദഗ്രൂപ്പീകരിക്കേണ്ട ദിവ്യരംാ ദി സന്ധത്തുകരിക്കേണ്ട അവൻ പിടിച്ചടക്കി! (എന്തി) നേരേ, നധഗ്രഹങ്ങൾ കൂടി അവനെ പേടിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു! കൈടലാരാതേ! = കൈടലാബുരുനെ നശിപ്പിച്ചുവനു! ലോകേരു! ശ്രീകാൺ! വൈക്കുമ്പു!, ശ്രേകാൽ = സകടത്തിൽ നിന്ന, പരിപാഹി! = അങ്ങു രക്ഷിക്കേണ്ടോ!

പദം. 19 പല്ലവി] നാകിലോകമെ! = ഭേദസംഘമെ! മനസ്സിലിവഴി ഭിംബം അതിക്രമം കൂടിയുവിൻ!

അ. പ.] രാഘവനാം = റഹ്യവംശജാതനായ (അവതാരത്തിന്നു യോഗ്യമായവംശഗ്രാഹി കാണിക്കുന്നു.) അജസ്വിന്റുപരെ = ദശരഥസ്തനുതന്നയായിജനിച്ചുവന്നായിട്ടും, അതിവലും. ദശകന്യരം = അതിക്രമിച്ചുനായരാവണാനെ, സവീരെ സുഖേയരെ സമരെ = വീരനും രോധ കൂടിയ ഭയക്കര യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു കൊല്ലും.

ച. 1.] യാഗ്നസന്വാ (രാക്ഷസവർദ്ധ) തതിനു നാഥനാക്കം എത്തു അപധാരി = ഇവനേക്കാല്പിവാനായി കൈയ്യു കൈന നിങ്ങളിൽ അടുത്ത എനിക്ക്, സമരെ ഉചി? തതരമായ = യുദ്ധത്തിൽ .തേച്ചിത്ര ബോധത്തോടു കൂടി നിന്മ്മാധമായ = ബാധകില്ലാതെ, സഹായം ചെയ്യാൻ! ഇഷ്ടാധ്യാ = ഭ്രമിയിൽ പൂവഗമാരായ “ജാതരാക! = വാനമന്മാരായ ജനിക്ക! ലഹള = വേഗം, പോയേണ്ടാൽവിന്ന! പ്രീതഭാവാനപിതരായ = സന്തൃഷ്ടരായ”, മനസ്സിൽ ഏനൊന്നിനെചുവസിച്ചുകൊടുക്ക!

ചോ 16] ഇതിമധ്യരിപ്പുവാചാനികാമംപ്രീണിതാ = ഇപ്പു കാരം ഭഗവാന്റെ വാക്കിനാൽ എററവും സന്ദേശം ചുപ്പിക്കപ്പെട്ടു, ഇംഗ്രേഡിണമഹരിമുഖാനം നിങ്ങൾ രാജാം ശ്രേണിഃ = ശിവൻ, ശ്രൂരമാവു്, ഇന്ത്രൻ മുതലായ ദേവമന്മാരുടെ സംഘം സ്വപദം. ഉപഗതാ = സ്വപദമാനാപ്രാപിച്ചു - അമസപ്രദർശവാടാഃ നിജനിജ ഭാഗ്യരാജി = അനന്തരം ആ ദേവമാർ അവവരവരുടെ അംഗങ്ങളുടെക്കാണ്ടു, ഭവി. ഉദ്രിക്കവീഞ്റാഃ മക്ഷാഃ ബാഭുവിഃ = ഭ്രമിയിൽ അതിരേക്കത്തന്മാരായ വാനമന്മാരാജികവിച്ചു. (ഭാലിനീറ്റുന്നതം.)

സാരഃ:- മെണ്ടപരണ്ണത ഭഗവാന്റെ വാക്കിൽ എററവും സന്തൃഷ്ടരായ ആ ദേവസംഘങ്ങൾം സ്വപദമാരു

ങ്ങളിലെക്കു തന്നെ തിരിച്ചു-അനന്തരം അവർ (ഒരു വാസ്തവിക ഉപഭേദപ്രകാരം) സ്വന്പന്നാംശലൈംഗങ്ങൾ എന്നുമിയിൽ വിത്രുംപ്രകാരം മന്ത്രമാരായി ഒരു കിടക്കും ചെയ്യു.

പത്രാം റംഗം.

ക്ഷും. 17.] തദ്ദനക്കാപി = ഡേഷം ദരിക്കൽ, വിത്രേതന അധിക്കരിക്കുന്നതിനും പരിപാലി = ധനംകൈണടി കുദേരുന്നെന താ ത്രിയവനാൽ, അഗ്നിച്ചപ്രാഥലാഃ = അഗ്നിച്ചപ്രാഥലാഃ ദപ്താലൈ നിന്തുവേണ്ടുന്ന സ്വന്പന്നായി, വിജ്ഞുംസവാസം (ബഹുവചനം ഇപ്പഴ്യാനാംനാൽ സേവാ വൈവിധ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.) പ്രസിതവ്രദ്ധയി = വിജ്ഞുംസവ കളിൽ അസുക്തമനസ്സായി, സാരം മന്ത്രംമുഖം സം = സാരമായ മന്ത്രം ഗ്രഹിക്കുന്നവനായി, ഘണ്ടാ ക്ഷീംപി = ഘണ്ടാത്തിരിക്കുന്ന ആധിക്ക്രമണാട്ട ത്രിയവനായി, അജ്ഞാഃസമ്രൂപതി = അ പ്രസിദ്ധനായിരിക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രംജാവ്, നദനാനാം അദ്ദുദ്ദേപസ്ത്രാപി തി = സന്ദോഹണാശപ്രഭാട അശ്ലാഖത്താൽ അസ്ത്രാജ്ഞനായിട്ടിട്ടി, സുമന്ത്രം അമുഖദിവ്യം-സുമന്ത്രംനാട്ടപറഞ്ഞതു. (ഉദാക്രമാന്തരാസ്ത്രം)

സംശാനം:- എന്തുപറ്റും കൊങ്ങളും കാബേരനെ ജയിച്ചുവാണ്, (ഭീമകാന്തഗ്രാമം ഒളിപ്പിച്ചുതേരുന്നപി ആം, മഹാത്മായമ്മാലോചനയെ ഗമിച്ചിട്ടിട്ടും എ വിഴ്സു സേവാത്തല്ലരും അതിചുണ്ടുവാനമാനു ആ രാജാവ് (ദശരമൻ) സന്നാനമീന്തയിൽ വിഷ ശ്വന്നായിട്ടും മന്ത്രിമുഖ്യനായ സുമത്രനോട് പരഞ്ഞു.

പദം 20 പല്ലവി] മന്ത്രികൾവരു! = മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠ!, സുഖി എംതേ! - അതി വിശ്വാസ്യുണ്ടാലും! സുമത്രു! നീ ഏ സീര വാക്ക്' കൈപ്പാക്കണാം.

അ. പ] ഏററവും ധന്തല്ലരനായവനെ, ശ്രമ്മുതൈ= സുവല്ലപ്പാളിക്കായി, കരണിയം=ചെയ്യേണ്ടതു ഉള്ളി തങ്കളോച്ചിക്കണം. ഏഡയം, തക്കവപശ്ചതൈ - സ ദേഹമാർഗ്ഗത്തിൽ ചെക്കിരുത്തു! - ആശം - ബഹുമാനം ചോക്കിത്തെ എന്നത്മം.

ബ. 1.] ഈ ഉച്ചതുമീന്ത ശ്രദ്ധാദി എന്ന ഏററവും വ്യസനപാതമാക്കിരിക്കണം. ഏക്കുറ ഉള്ളിൽ ഭാരിലു ശത്രോഗങ്ങളായ ടെം പീഡിപ്പി: ധനം, ആഹം, മുഖം, കീത്തി, എന്നിവക്കാൽ സന്നാനമി പ്ലാന്തവനു എത്തു സുവമാണെങ്കിൽ? (ഒന്നമില്ലെന്ന ത്മം) മംഗളകരനായ പുത്രക്കുറ ലഘുിക്കജ്ജി ഉപായം പറയുക! - ഏക്കുറ നീനവ്' അതിൽ വനിൽ മുത്തും.

പദം 21 പല്ലവി] രാജാക്കമൊക്കെലങ്ങാരമായുണ്ടിട്ടാവെ! ത
വ=നീൻറെ, പദ പക്ഷഭർത്തിൽ = കാർത്താരിൽ, വഞ്ചി
നം, അതു ചരയും തോൻ ചെയ്യുന്നു.

അ. പ.] നീമോം, അതുപാടിക്കുക = ഉണ്ടാക്കുക (സുന്ദരം
ഷിക്കുക!) സുതസംഗതയും = പുതിലബ്ദിക്കം, ക്രിയ
യെ പറയാം-താപസംഹതേ:=ദിവസനൃഹത്തിൻറെ
സംഹ്രതയെ=നാരേത്തിനായി, മനസ്സിൽ എന്ന് അതു
ലോചിക്കയാണ്.

പ. 1] വിശിഷ്ടനം ഫോറേഞ്ചുനം കുവരുത്തവും അതു
ഹസിപ്പുനെ വരുത്തുക!. സുതലബ്ദിയേ, ഫേഞ്ചും ഇ
സ്ഥികമും ഏവ, വിധിവരു ഇഹകാര്യം = പതലും
ഈക്കായും ത്രേപ്പുമാരം യാഗംതന്നെ വിധിപ്രകാരം
ഇവിടെ ചെയ്യുന്നു. ഫുഞ്ചുനുംഗമഞ്ചികമുഖിയാകിൽ,
അംഗു=യാഗം, അതുപുലം ഇതിഡെയത്രുംപുഞ്ചും = ഫ
ലം സിഞ്ചിച്ചതായി ദേഹത്രുപ്പുടാം-. മേ വിശ്വമാ
ന്നുത്താണ്! എൻ, കുഞ്ചും അതു പരിഹാരത്വംനും = ഉ
ഴുംബുവും കുഞ്ചിലെ അധികാരിക്കുന്ന നീ ധരിക്കു:

வதிகனானாம் மாணி.

ஶட்டு. 18] தலாஞ்சூ; எடுயற்றுவானிலீஸும் அன்னிய குறு
சாயகங்;=அன்பூர்ப்பு காஜாவ், வளையித்தாயி க
லாஹாற்றுங்கிரிக்கா வளிலீஸுகள் வகுதீட்டு, பூஜி
க்காவகாயிட்டு; தாபாஸாவுத்தாதுயுத்தாவாயும் தா
வாஸாப்ர்தி = இவகிலுத்திக்கீ உவாயு கஷ்டிட்டு
இல்வகாய உயங்கிரோடு, வளிலீஸுகோடு பரதை.
(அன்பூர்ப்பு. வுதந.)

நடங் 22.] அங்குஜலூக்குதி! - மூவகவுது! கிம்மலூக்கு
ஸ்ருவாகாயுக்கீரை! முகிவர! ஸாந்திமித = அங்
ஸாமாங்கமாய ஸாந்திலைக்கோடு குடியுக்கீரை!

ந. வ.] மஹ்தி=குரைஸும், மங்கலூக்குதி = ஏந்திர
அந்தியத்தின்கிளிஸமான். யம்ஹிருளி குரைஸு! -
யற்றுத்தெங்கி ரதாலக்காரமாயுக்கீரை!

ந. 1] மிதங்காநுஜேநிக! = ஸுத்துவங்ரோஜாக்கைங்கீ
புரோஹிதகாயுக்கீரை! புதுநாயகவாயங்,
வாத்தாய், கத்தவுர்=வெற்றுக்கூத்து ஏது?
ஹஸ்துத்திஜம் = யார்தி ஸந்கம்ஜெய, நிஸ்ஸு
தத்தாய்=புதுத்துநூதகொள்கீ வுத்தம்ஜெய=விழவு
அங்குவி. அதின்=ஸந்தாநலாத்தின், குதும்=ஹ
நி வெள்கீ உவாயு ஏது? அப்பதுவத்தும் ஹதுவ

നീ ചെയ്തു സത്കർമ്മങ്ങൾ ഉള്ളം സാധിക്കായ്ക്ക്
യാൽ വിഹലങ്ങളായി, മേലാൽ അതുവിലേക്ക്
വേണ്ടന്ന ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം അതോച്ചിത്പു കല്പി
ക്കേണമെന്ന സ്ഥാരം.

പദം 23 പല്ലവി] അസ്ത്രങ്ങോ ദശാമ രാജാവേ! എൻ്റെ
വാക്കുകേട്ടുകൾ:—

പല്ലവി] തയ്യതവ = അത് അ വാക്ക് അങ്ങേക്കു, വേദ
നികർദ്ദേശനം = ഭാവസ്ഥൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതും,
മോദനിവധദിവസനം = സദനാശാധിക്രൂം ഉണ്ടാക്കുന്ന
തുമാണ്.

പദം 1] വിജ്ഞഭൂതനത്തിൽ = മഹാവിജ്ഞാ സേവനത്തി
നേരം, രചനാ=പ്രവർത്തിയിൽ, തല്ലുനനാകം = ഖജു
പിപ്പടനവനായ, (വിജ്ഞഭക്തനായ എന്നതും.)
നനനാമി=രാജാവേ! ധാരംചെയ്യാൻ ഉപകരണം.
(ഈഗത്തിനേരം ഉപകരണങ്ങൾ സംഭവിക്കേണമെ
ന്നതും.) തല്ലാലേ=അ അവസരത്തിൽ; ധാരാവ
സരത്തിൽ ല്രതാച്ചരണം, തവഭവിക്കേണം=അങ്ങേ
ക്കു ഉണ്ടായിരിക്കേണം. (ധാരാനീക്ഷിച്ചെല്ലുണം.)
തുങ്കുഡിയയിൽ = തുങ്കമ്മത്തിൽ, പെരുദോഹിതു
ത്തിൽ, തിച്ചുണ്ണം = സമർപ്പനായി, ഘൃതസത്തമുണ്ണം
ഒന്നൽത്തുണ്ണങ്ങൾ ഉജ്ജിവനായിരിക്കുന്ന, ആഞ്ചുതും
നേ=ആഞ്ചുതുംഗമധിഷ്ഠിയെ ക്ഷേണനവത്തരണം.

പഞ്ചാംഗം റംഗം.

ദ്രോ. 19] അപം, യേന്തുണ്ണണഃ ഇപാണാം സഭാ, ഇതാ?

= അനന്തരം യാവനാങ്ഗതനാൽ, ത്രണാജ്ഞഭൈക്ഷണം, ഇപരായട സഭ ഇതയായി? തെന്ത്രമീഉതാ ഉപനിതഃ സഭാജിതഃ; = ആദ്രമീഉതിനാൽ, ദശരമ രാജാവിനാൽ വരുത്തുപ്പുട്ടവനായി സഖ്യാരിക്കപ്പെട്ട ക്രവനായി, പദാനുതിനാം അധിഷ്ഠിതോ ഫുദ്രത്ത് ആയുസ്തുംഗനായിരിക്കുന്ന മഹാഷി പരക്കപ്പെട്ടു.

(ഉച്ചപഞ്ചാംഗം)

സാമം:- അനന്തരം, ത്രണാജ്ഞഭൈക്ഷണം രാജാക്കന്മാരുടെ സംഘം ഇവിക്കുന്ന ആ രാജാവു; ദശരമൻ; ആയുസ്തുംഗനായിരിക്കുന്ന അംഗമഹാഷിയെ വരുത്തി അംഗപാല്യാദിക്കാണ്ഡ പൂജിച്ചു; പാദക്രമനാഞ്ചട സന്താപാനിറുത്തി ചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹത്തോടിങ്ങിതെന പരംതു.

പദം24 പല്ലവി] വിഭിണ്യകസ്തവം = വിഭിണ്യകമഹാഷി യഥ പത്രം, വാദം=വദിക്കുന്നം.

അ. പ.] തപനാധിക്രമികായ! ഭ്രാവം! = തേജസ്സുക്കാണ്ഡ ആദിത്രുതെന അധികരിക്കുന്നാവെ! ഭ്രാവാനെ! തുപയാ! = ഭയവിവാദിച്ചു, മെ രാപം=ചു നീറ ഭാവം ഭലാപചി! = നശിപ്പിച്ചുബലം!

ചരണം 1] നദനരഹിതൻ - പത്രില്ലാത്തവൻ, നദിതാനഹി=സത്ത്വാവഗമ ഇല്ലതനെ, വിഷാദഗമേ-
ഭിവശാന്തിയിലേക്ക്, സമർപ്പതാം-പത്രാപ്പമാകം.
വിഷ്വമാന്ത്രണാസ്പദമെ! - ലോകമാന്ത്രാജാലയമു
ണ്ണാംക്ക ഇപ്പട്ടമായജീവാവ!

ചരണം 25 പല്ലവി] റഘൂ അമൻ-രഘുവംഗരത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ
ൻ, പരമാദ്ദേശ്യാർത്ഥഹത്യാക മംഗളം ഭേദക്കെട്ട്,
അ. പ] ഇത്രാംഗ കല്പപ്രാണ ദിതമായി വിനയിയായ
അംഗങ്ങൾ ചെറും വിഷാദം വേണ്ടെ.

ചരണം 1] ത്രപ്തിഗ്രാന്തിവരനാൽ-അംഗങ്ങൾ പുരോഹിത
നാൽ വസിപ്പുനാൽ, ഉക്തമായ = ഹരയപ്പുട്ടിവ
നായ, അഞ്ചുമുഖേന = ഉത്തമധ്യാഗം കൊണ്ട്, ഉട
നന അഞ്ചു, സുതാൻ = പുത്രമാരെ ലഭിക്കം (അവർ
എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്നാൽ) സത്ത്രാജിലയാൻ
= സത്ത്രാജിപ്പംക്ക വാസ്ത്രഭീകരം, അസ്ത്രഗണ
മഹാതരതാൻ = മുഞ്ഞനവർദ്ധത്തിനു ശ്രേക്കരം, സപ
റ്റനികേതന = ദേവന്മാർക്ക (അർധ) പാടാവുന (ഇ
ഗരുദ) മുന്ന ലോകത്തിനു (സൗഖ്യം) സുവാങ്കരാ
ടക്കുന്നതിൽ (കീത്തിശ്രോതാൻ) കീത്തിസമുഹത്രോട്
കൂടിയവൻ (സപ്രദാവാസികൾക്കു പാടാവുന), മുന്ന
ലോകങ്ങൾക്കിം സൗഖ്യം കൊടുത്ത ചരിത്രം കൊ
ഞ്ചിണായ കീത്തി സമൂഹക്കൂടിയവർ എന്നത്മം.) തൊ

ന്ന് ഇപ്പോൾ, അത്രമനിയിന്നാ സ്വർഗ്ഗചിന്നാ മനസാ=
അത്രവും ത്രാലിയും ഉജ്ജി മനസ്സുംകൂടി; വിധിനാ
തക്കുതിയെയും, കരവാണി=വിധിക്കു തക്കവണ്ണും അ
മഹായജ്ഞനും ചെയ്യുന്നതാണ്,

പതിമൂന്നാം റാഗം.

ദ്രോ 20] തതः സരയുപാ: തീര = അമന്തരം സരയുവി
ക്കുന്ന തീരത്തിൽ എവച്ചു, വിധിവൽ ചതീയംകുത്തു
_ വിധിപ്രകാരം ചതുകാമ യാഗത്തെ, വിദ്യുഷം
വിഭണ്യകളിലൊ = ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായ ഒ
ശ്രദ്ധംഗനാർഥഃ സത്രജ്ഞിപ്പ ഭ്രമിക്കും _ സത്രസന്ധ
നായ രാജാവിന്നു ദശമന്മനാരിക്കൊണ്ടു, പായസം
ഭത്തൈസതി = പായസം ഭത്തമായിരിക്കും വിഷയ
ക്കിക്കൽ, രൂപഃ തക്കവിജ്ഞു = രാജാവ് അതിനെ
ഭാഗിച്ചിട്ടും, കോസല മഹിഭ്രത്രം ഭവിത്തുവ, കൈക
കേരുവുംവദന്തെന്നു = കൈസബലുക്കൊണ്ടുവും കൈക
കേരിക്കാവയ്ക്കൊണ്ടു കൊടുത്തതു, താഞ്ചാം സുമിത്രാദി
ശനുഷ്ഠാവിദയാകൃതാ = അ രണ്ടു ദേവതാർ സുമിത്ര
താംശനുഷ്ഠാവിദയരായിരുന്നുണ്ടായി - (മാളുവിന്തി
വസിതംവുത്തു.)

സാരം:- അനന്തരം സത്യനിതിരണ്ടിൽ വെച്ചു ഒരു ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മഹാഷി, പുതകാമേജ്ഞി ശാസ്ത്രാന്വാദം ചെയ്തു, ആത്യതിൽ നിന്നും ലഭ്യമായ പാരമ്പര്യം കിരീടം മരാജാവിന്നു കൊടുത്തു. അപ്രേഖം അതു രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾക്കി കൈത്തിരം കൈകേക്കയിക്കം കൊടുത്തു. അംഗുൾം അവകാശം ആഗജിലിന്റെനിന്നും വാരോറംഡം കൊണ്ട് സുമിത്രാദേവിയേയും സംതൃപ്തിയാക്കി.

ച്ഛന്ത. 21] അമേളിവനസ്യതാപനാദ്ദേശം = അനന്തരം ദലാക്കത്തിന്റെ താപശാനിക്കാര്യങ്ങളാണ്, ബുധവരിശ്ചവുപദഃതമഃപ്രമാഥീശ്വരതകഃവിഡഃ =ബുധനാക്കൽ ചരിശ്ചവുമായ പദത്തോട് തുടിയവനാക്കി, തമസ്സിനെ നശിപ്പിക്കുവന്നാക്കി അതുതകരനാക്കി തിക്കന വിഡഃ; പായ സാത്രാഃ കോസലോദ്ധീചതി ഭക്ഷിതു; ഉദരഹനനം ആപഃപായസം അഭിച്ഛവിശ്വായ കൈത്തസല്യാദേവിയുടെ, ഗഗനസദ്ധമായ ഉദരത്തെ ഫൂചിച്ചു. (പ്രജ്ഞിതാഗ്രാഘിതം)

സാരം:- വിഡുഡാപുത്രിന്റെ ഠർഡാവിജ്ഞുവവൻ്റെ വാദം കൈനാടം അത്യും. വിജ്ഞുപക്ഷത്തിൽ - ദലാക്കത്തിന്റെ ഭഃവശാനിക്കാക്കി ദഭവന്മാരാഘം വിദ്രാന്മാരാഘം പാദിനേബ ചെമ്പുപ്പുട്ടന്നവന്നാക്കി, തമോഗ്രം സന്ദരി നശിപ്പിക്കുവന്നാക്കി മോക്ഷപ്രദനമായ ദഹവാൻ: കൈത്തസല്യാദേവിയുടെ, അണ്ണത്പരംകൊണ്ട്

ഗഗനത്തല്ലായ ഉദിഷ്ടത പ്രാപിച്ചു. വദ്ധപക്ഷം തിരിക്:- ലോകത്തിന്റെ ചുട്ടറതിക്കു വേണ്ടി; ദേവ മാരാളം സൗഖ്യന്നരാളം സേവ്യമായ ഉന്നതസ്ഥാന തോട്ട ക്രടിയവൻം ഖാട്ടകരിഡനാവൻം സുധാംഗ്രം യും ആയ. വദ്ധൻഃ (പരിഗ്രിശിക്കാണ്ട കൈതസല്പാ ഭവിയുടെ ഉദിഷ്ടസ്ഥാനായ ആകാശത്തെ പ്രാപിച്ചു എന്നത്മാം. ദ്രോഷാലക്ഷാം.

ച്ചുറ്റ്. 22] അത്രുതവികുമഃ തുപ്രാണജഃ ത്രിജഗംഗാന്തഃ ത്വം=അത്രുത പരാക്രമശാലിയാഖിരിക്കുന്ന ഉപേ പ്രസ്തു, അമന്ത്രാംബശഃ=അനന്തരം സ്വപ്നിഗംഭീരു കൊണ്ടാണു, താദ്വശ്രോഃ അജ്ഞവഃ അനൃത്യോ: ദ്വയോ: പ്രിയയോ: = അപ്രകാരക്രിജി കൈതസല്പാഭവിയേ ദ്വൂപാലിജി, പശ്ചാമാണ്ടര മരം ഒഴു പത്രിമാത്രം യും, ഗംഭാംഗാം=ഗംഭീരത പ്രാപിച്ചു, തതഃ തകാ സവല്ലുമിപാല ഭവിത്രു: ഗംഭുശ്നിസതി=അനന്തരം കൈതസല്പാഭവിയുടെ ഗംഭ തികഞ്ഞപ്പൂർണ്ണഃ; മേജേമാസി=മേടമാസത്തിൽ, ഘനത്തുംസുഖവഹി തിമ്രപ്രതെ അഫി=പുനർത്തം നക്ഷത്രങ്ങും നവ മി തിമിഞ്ചും ക്രടിയദിവസം, അപ്രൂതഃ അവതീണ്ടിഃ= അധിവതീണ്ടനായി. (ശാശ്വതവികുഡിതം പുരം.)
സാരം:- അത്രുതപരാക്രമശാലിയായ ഭഗവാൻ ത

നന്ന് ആദംശജാല്ലരഹണം കൈതസ്ത്രയേപ്പായും അശ്വരമാൻറെ മറന്ന് രണ്ട് പത്തിമുണ്ടുകേയും ഗംഗാന്റെ അവരീച്ചു. കൈതസ്ത്രയേടു ഗംഗ അഞ്ചിനെ തിക എന്തെപ്പാറ്റും മെടമാസം പുണർത്തവും നവമിയും ക്രിം ദിവസം ഭഗവാൻ അഭവതരിച്ചു.

അപ്പോൾ 23] താം മഹേന്ദ്രപ്രധാനഃ = ശ്രദ്ധപ്പാർഡി ഇന്ദ്രാ പ്രമാരായ ദേവന്മാർ, ഇംഗാ അമേരാഹം തുന്ത്രംദയാനാഃ = സദഗണാഷ്ടന്താടി ക്രടി സഹാലമായ തുന്ത്രവർത്തദയാ നമാരായിട്ട്, ആത്മാഹം അനഃഃ = ആത്മാഹാഷിക്ഷനാ വരായി, മംഗലദണ്ഡാത്മാലവാവിധാനാഃ = മംഗലാ തമം സൃഷ്ടിപരശ്വരകളൈ ഐഥാഷിക്ഷനാവരായി, ഏ ത്രധാനാഃ പ്രസൂനാവലിഃ കിരന്തഃ ആസൻ = ശുദ്ധധാ നന്മാരായി പുണ്ണസ്ഥൂഹാജരൈ വാഷ്പിക്ഷനാവരായിൽ വിച്ഛു (ശാംഗപ്രധാനാന്തര്മ്മതം.)

“ശാംഗപ്രധാനാന്തര്മ്മം യായയംയം” എന്നലക്ഷ്മണം സാരം - തദവസരത്തിൽ മഹേന്ദ്രാദി ദേവന്മാർ സ സദഗണാഷം സഹാലമായ (ഉദ്രേഖാലസിഖിഇണാ അപ്രകാരം) പെയ്യവറന്നാണം മഴക്കി. (മാതൃമണി) വ കൂരെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മംഗലാത്മം സ്നേഹം പുരുഷരക്കു ഉയ്യേഥാഷിക്ഷനാവരായിട്ട്, സമു അഡിയായി പുണ്ണവഷ്പാജം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യു.

പതിവാല്പാ റംഗം.

എറ്റ. 24] (ഭാജൽ) ശോഭിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (രത്ന കിരിട) രത്നകാരിംകൊണ്ടം (കണ്ണയല) കണ്ണയലം കൊണ്ടും (കടാക്കേഷാമേഷ) കടാക്കേഷാമേഷം കൊണ്ടം (കുമ്മീരിം) പിതൃക്രതമായിരിക്കുന്ന, കബർ ഭരം = കെരഹോഡത്തെത, ബിഭ്രാണം = ഒരിച്ചിയങ്ങളും നാവനായി, (കരലസൽ) കൈകളിൽ ശോഭിക്കുന്ന (ചക്രാദിഭിപ്പുംയും) ചക്രാദി ദിപ്പുംയും യോടു കൂടിയവനായി, കടകാദി ക്രൂഷണരാജൻം = കടകാദി ആശം കുറഞ്ഞാലഞ്ചേരുക്കൊണ്ട്, ഉത്താസ്യമരിനാ = ഉശാദി ചുത്തിങ്ങളുംനാവനായി, കളിയ പടച്ചി കുറുക്കായാന്തു, ക്രൂട്ടം പോലെ മനോഹരനായിരിക്കുന്ന, മരിം = ഹരിയെ; പുരിഉല്ലിക്കും = മുനിയൽ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടിട്ട്, കൈഞ്ചലപ്പുംക്കരുംപ്രസന്നരാസതി അസ്സുവീയിൽ = കൈഞ്ചലപ്പുംവേഡി കേരളിയോടുകൂടി നംസുരിച്ചുവരുവാൻ യിട്ട് സ്ഥൂതിച്ചു.

(ശാഖ്യലവിന്തിയിൽനിന്നും വുത്തം, സംരം:- തിളിഞ്ചിപ്പരി ബാഡിരിക്കുന്ന രത്നകിരിടക്കണ്ണയലഞ്ചുള്ളടേയും കടാക്കും തിന്നേൻഡും പ്രസരിച്ചുകൊണ്ട് പിതൃക്രതമായകേൾ ഓരോത്തെ ധരിച്ചുവന്നായി; നാല്പത്തിഒന്നുംഒന്നിൽ പുത്രി)

വസിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനും ഭിഖായ്യാങ്ങളോ ടക്കടിയവനായി, കടകാല്പാരണം ദായാരണികൊണ്ട് ഉത്തരാധികാരിയായി, കായാന്പുക്കുട്ടം പോലെ മരനാ മരനായിരിക്കുന്ന ഒരവാനേ പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടി ട്ട; കെസല്പ്പാദേവി ക്ഷേത്രത്തിൽ തുടി നമസ്കരിച്ച സൗതിച്ച.

പദം 26] കെസല്പ്പാസ്ത്രി:- മഹ! ഇഗ്രീശ! അഞ്ചേ ഇയിത്രാലും! ഓഷ്ഠം പദങ്ങൾ സംബുദ്ധികൾ, വിധിഗ്രി രിമാറിക്ക സേവിത! = ത്രുമാവ്, ശിവൻ മുതലായ ദേവന്മാരാൽ സേവിക്കപ്പെട്ടുവൻ, മനിലാഡിത! = മഹാമായൈടെ ചിന്തനത്തിനു ഏകവിഷയമായിട്ടു ഇരുവൻ, വിഹതച്ഛരിതജാത! = പാപങ്ങളേ നശിപ്പിക്ക ശീലമായിട്ടുള്ളുവൻ. വിഹിതവിന്തിജനമോ ദന! = വണങ്ങിനാവക്ഷി സദനാജ്ഞപ്രദൻ, മധുസൂര ത! = മധു എന്ന അസുരനെ സംഘരിച്ചിട്ടുള്ളുവൻ, മഹിതഫണിവരശയാന! = ഉൽക്കുപ്പനും സപ്തരാജുനും - (അനന്തരേത) കീടകക്ക ശീലമായിട്ടുള്ളുവൻ, നിവിലഭ്രവനനനിലയോദര! = എല്ലാ ഫോക്കൾക്കും ഇരിപ്പെടമായ ഉദരങ്ങനാട് തുടിയവൻ, മരിസോദര! = ഇന്റുന്നു അനഞ്ജനായിട്ടുള്ളുവൻ, (ഉപേത്രാർ) വചനവ്യഥഗതിക്കും! = വാക്കിനും മനസ്സിനും അന്തരാഹരൻ, തിന്റെവരണാപ്പണലക്ഷണ!

= ഭൂമഹർഷിയുടെ കാൽചവവിട്ട് ലക്ഷ്മണം (മര) അയിട്ടിള്ളിയുണ്ട്, നളിനേക്കുണ്ട്! = താമരക്കണ്ണൻ, സൗഖ്യം ദാനപാദ! = സത്രുഗ്നി സന്ധുമത്തിന് സ്ഥാനമായിട്ടിള്ളിയുണ്ട്, പുരാണം! = അപ്രായമീനന്. കാന്തിതുലിതനവനീരം = കോടക്കാറിനൊന്ത ശരിര കാന്തിയുള്ളിയുണ്ട്, നതനാരദം! = നാരദമഹർഷിയാൽ വദിക്കപ്പെട്ടുവുണ്ട്, കമലങ്ങിസ്തുംപാദം! = ചെന്നാമരപ്പും പോലെ കാലടിയോടു കൂടിയവുണ്ട്, മകട വിജിതകനകാചലം! = കിരീടത്തിന്റെ ശ്രോംകൊണ്ട ആയീക്കപ്പെട്ട മഹാമേരുവോടു കൂടിയവുണ്ട് - (സ്വർണ്ണ തിരിപ്പയുള്ള കിഴിം ധരിച്ചുവുണ്ട്) ബഹുപേരലും! = അതിമനോധരൻ, മിളിതകനക്കയചിച്ചേലം! = സ്വർണ്ണം പോലെതിളങ്കുന്ന വന്മും (പിതാംഖരം) ധരിച്ചുവുണ്ട്.

വാരിനിയിട്ടുമിറുവല്ലം! = കടൽ മകളിട (ആരോഗ്യം)തേര്ത്താവം, വലത്തുല്ലം! = ദിശാജനങ്ങൾക്കുംപുംപും എന്ന്, വരദം! = വരദാനശിലവും, സരസിങ്ഘമനാഡം! = നാലിയിൽ സരസിങ്ഘമുള്ളിവുണ്ട്, (പത്രമനാഡം) പരമസുഖകരം! = മോക്ഷപ്രദം!, ക്രാനാവയം! = ദയാനിഡിയം!, മാം പാലയം! = മാം പാലയം എന്നൊക്കുംകേണ്ടാമേ - മരം ദേവഹരണായകിവം! = എന്നും, ജനനമരണാനുപരമായസംസാരഭൂഷിവത്തിനും നാശംതിനായ്ക്കുംണ്ട് അ

അോ ഭവിക്ഷണമെ, (സനാല്ലനാക്കണമെ) എന്ന അത്മം.

ദ്രോ. 25] കോസലാധിശ്വത്തും = കൈസല്യാദേവി, ചരമപ്പരാശം, ഏവംസ്തുതപാ=പുഞ്ചേഷാത്തമനന ഇപ്പ കാരം സ്ത്രിച്ചിച്ചിട്ട്, “ദിവ്യം വദഃത്യക്തപാ- ഇഹമ നബ്യാഭക്തപാംപ്രജ! ”=അംജലി ഇത്തിവ്യത്തുപംമഹത്ത്, ഇപ്പിട മനഃച്ഛബിലാഡാവണ്ണ കൈഗക്കാഡാലും, ഇതിപ്രാത്മനാം കർണ്ണാണാധാംസത്രാം = എന്ന ഫു ത്മനയെ ചെയ്തിരാണെനാവളായിരിക്കു; ദാജുഭമനഃ അത്ഭദാനസ്തം=ഭഗവാൻ (അതിനെ) സ്ഥികരിക്കു നാവനായിട്ട്, അതാപീശ്രാമളി: മാരാലിലി: സാക്ഷാ റബാലി: നാഭവർണ്ണ=കായാന്തുപോലെ നീലവർണ്ണനാ യി സുദരശലിലകളോട് ക്രടിയവനായി സാക്ഷായി മുഖനായിഭേദിച്ചു.

(മദാക്രാന്താവുത്തം) ഗാരം; കൈസല്യാദേവി, ഭഗവാന്ന ഇണ്ടിനന സ്ത്രിച്ചിട്ട്, “അതാപം ഇത്തിവ്യത്തു പം മാച്ചു. മനഃച്ഛബിലാവം അംഗീകരിക്കേണ മേ” എന്ന അപേക്ഷിച്ചതന്നസരിച്ചു; ഭഗവാൻ കായാന്തുനിറമുഖവനായി മനോഹര ബാലലിലക ഓട്ടക്രടിയ സാക്ഷായി ഒരു മനഃച്ഛബിലനായിമാറി.

ദ്രോ. 26] അചാത്രജാതകമ്മളിൽ = അചാത്രംജാതക മക്കുന്നതായിട്ട്. \ അംഗസാം ജാതംഉം ഹൃഗ്രതി = ചരിത

അള്ളിടെ സന്ധ്യമത്തെ സംഘരിക്കുന്നവനായി, രാമ സീയക്കുലിനും തസ്യ = അതിസുന്ദരനായിരിക്കുന്ന അവന്നും, രാമനാമ അത്തന്നോൽ=രാമനാമമത്തെ കല്പിച്ചു. (അന്നപ്പൂർവ്വത്തം) സാരം:- കവറ്റുവായ വസിപ്പും, ജാതകന്മാവസരത്തിൽ, മഹാപാതകങ്ങളിടെ സന്ധ്യമത്തിനു നാശകമനായി, അതിമനോധനായിരിക്കുന്ന അതുഖാലനും; “ഇഗത്തിന്റെ സ്ഥാപ്തി സമിതിസംഘാരാഭികളിൽ രമിക്കുന്നവൻ” എന്ന അത്മാന്തിൽ “രാമൻ” എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു.

ദ്രോ. 27] തൊനീം കൈകേയി ഭരതം ച = അപ്പൂർബ്ബ കൈകേയി ഭരതനേയും, തമാസുമിത്രാ, ലക്ഷ്മണം, ഗ്രൗണ്ട് അപി=അപ്രകാരം സുമിത്ര ലക്ഷ്മണനേയും ഗ്രൗണ്ട് ലക്ഷ്മണയും; ലക്ഷ്മണയുക്കതാൻ, തദംശകാൻ തന്ന യാൻ സുഷ്ടുവവ=ലക്ഷ്മണയുക്കതമാരായി തദംശകമാരായിരിക്കുന്നതന്നും മുസവിച്ചു.

സാരം:- അപ്പൂർബ്ബ കൈകേയിഭവി, ഭരതനേയും; അതു പ്രകാരം സുമിത്രാഭവി, ലക്ഷ്മണാഭവിയും; ഇങ്ങിനെ പായസാംശേതതെ അപേക്ഷിച്ചു ശ്രവംശജമാരായി രാജുലക്ഷ്മണം തികഞ്ഞ ചതുരാരു മുസവിച്ചു.

പതിനഞ്ചാം റംഗം.

അദ്ദോ. 28] അപ്പ മനോജ്ഞനം ബാല്യം ലഭിച്ചു-അനന്തരം മനോഹരമായ ബാല്യത്വത്തെ പ്രാണ്ടിക്കാരായി, കീഡാ രസേന നിവിലാൻ അഭിധിഷ്ഠയന്തി = കീഡാരസം കൊണ്ട് സകലരേയും ആനങ്ങിപ്പിക്കുന്നവരായി രാമ ആവാ; ഒഴു ഘതാ:തു=രാമാദികളായ അ ഘതമാരാ-ക്കട്ട, കദാചനപിത്രഃ സവിധഃപ്രജനഃ = ദയനാർഥ പിതാവിന്നു സമീചം ചെന്നവരായി, ഉജപലപ്പുള്ള കു ഉത്സാജനഃ സന്തഃ = ഉജപലമായ ഘൂളക്കുണ്ടതു ഉള്ള രാക്ഷസാവരായിട്ട്, പ്രാച്യഃ=പറഞ്ഞതു.

(വസന്തതിലക്കുണ്ടം) സാരം:- അനന്തരം മനോഹരമായ ബാല്യം പ്രാപിച്ചുവരായി കീഡാരസം കൊണ്ട് സകലരേയും ആന്ധ്രാഭിപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കുന്ന ആരാമാദികൾ- (ക്രമാർധാർ) ഒരീക്കൽ അ മുന്നു ശാട്ടത്രുച്ചുന്നു, അരദ്ദേഹത്വതെ അസാമാന്യം കോരി തത്രിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് പറഞ്ഞതു.

പദം 27. കണ്ണികർ] താതി!-പിതാവെ! ചൈതന്യം എ ജ്ഞാദം, തവഗ്രൂഹം പദം ആദിമസംഘര്ഷം=അംജയുടെ മംഗളകരമായപ്രദേശത്തെ സാഭരം കൈത്തൊഴിനോൻ!

എ ശീതളം നിന്നാക്കം = കളിമ്മയുള്ളി അംജയമട്ടിത്തട്ട്, പ്രോത്സക്കളിരംഗം = കട്ടികൾക്കു കളിപ്പുണ്ണം വിശ്വ

வமாயனர்னாள். (கூடியும் அதைப்பறையும்) “அந்தே
என்ற டடித்தட்டில் கவரி கல்லிப்பூங் அதனுடையிடை
யா” என்றார்கள்.

- 3 സർക്കലിന! = സജീവത്രേഷ്ടനായുണ്ടിട്ടും അധികാ = ഇട്ടപും, വാനിടൽത്തിൽ വിതാനമായു (ആരോ) തുക്കിയ, ഭാന = അതിത്രേനാട്ടം, നിശി = രാത്രിയിൽ, നൃനതാരാവലി വന്നരേണ്ടം = ചുണ്ടും പോലുള്ള നക്ഷത്രക്രമിന്റെനാട്ടം ചന്ദ്രനേണ്ടം കുടികളിപ്പുണ്ട് ആ ഗ (തൈദിക്കുട്ടിനുണ്ടും) ആകാശത്തിലെ വിതാനമായ ഏതു ത്രേനാട്ടം നക്ഷത്രങ്ങളേണ്ടം വന്ന നീണ്ടം കുടി രാസ്തകൾ കളിപ്പുണ്ട് തൈദിക്കുട്ടം ആറു മിക്കനു എന്ന താല്പര്യം!

വാദം 28] പ്രത്യേകം = അമിതത്രണം, ബാലുയ്യതന്മാർ = ബാലന്മാർ ഹരിഹരംഭസ്വവം = അലുംഗനസ്വവം.

2 ഭാഗ്യാതിരേകത്തിന്റെ സർപ്പവാദങ്ങളായി സിഖിച്ചു വൻ എന്നത്മം. നിങ്ങൾക്കു മനസ്കങ്ങൾക്കിൽ ഉജ്ജി ഇതു അനുഭൂമായ ധന്തം കാക്ഷ്യോദാഃ:-

3 ആകാശത്തിലെ അനന്തരജ്ഞാതിസ്ഥൂകളോടു കുടി കളിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അസാധാരണ മനോധർശം ഓക്ഷ്യോദാഃ, മേഖലിംഗംപാരം കനകങ്ങം.

4 അജയാല്പാവബിസമത്തിൽ മാത്രമല്ല: ക്രീഡിംഗലം ശവനം, സപ്രസ്തിഥം പാതാളത്തിലും മറ്റു വോക്ക്

- 5 അളിലും രക്ഷ കൊടുപ്പാൻ വിജ്ഞഭവാൻറെ അന്ന പ്രമായ തുപകാണ്ട നിങ്ങൾ മതിയാക്കു.
- 6 ഇം എത്രലോക്യം രക്ഷിക്കാൻ തക്ക അനുയിക്കപ്പെബം ഭവാൻ നിങ്ങൾക്കു കല്പിച്ചിട്ടു് - ഏന ആരീപ്പാം.
- 7 മിളിതിംഗ്രോന്റിംഗ്രാതിരേക്കുന്നതാട കുടിയതു.
- 8 തുനയായിംസഹായമായി, കല്പക (പുക്കം)പോലെ പാരിൽ തന്നലേക്കി, അത്മിതന്നല്ലീതിംഗ്രാവകസ മുഹമ്മദിന മുള്ളി: ചെയ്യാൻ ആരും നിനക്കു സമ നാവില്ല.
- 9 സവത്പുണ്ടി = മെമതിയോടു കുടി, നിങ്ങൾ അ സ്നേഹിവും അനൃഹാരോടു ഏന്നത്മം, അന്നദിനം_ ഒപ്പോഴം നിവിലത്രവാസിക്കുക്കും=ത്രമിയിലെ എ ഫ്ലാനിവാസിക്കുക്കും, മവഭോജിക്കുക്കും = ദേവരാജം സ്വാം സ്വാവാദരായു്-ആനദേഹപ്രദരായു്-പിരം വാഴു! എ നാരീപ്പാം.

ഡ്രോ. 29] അളിതാപിഞ്ഞെള്ളും പ്രഥമലഭിതാമല വിഗ്രഹം - വണ്ടിൻ ചാത്രപോലെയും പ്രതില മൊട്ടിൻകുട്ടിം പോലെയും മനോഹരമായി സ്വന്തമായ ശരീരകാ ണിംഗ്രാദം, വത്സ ശ്രീയാ മിളിതാച്ചമാരിൽ ലക്ഷ്മീഒ ഗവതിയോടു കുടിയിരിക്കുന്ന ദേവത (ദേവൻ) വാ

ಇತಿತಾತ್ತ್ವಿಃ ಅಂತ್ಯಃ-ತಿಷ್ಠಿತಿಂ ನಾಂತಾಪಂಗಿತಿಯಾ
ಯಿ ಭವಿಕಾಣ್ಡ-

ಛ್ಯಾ. 30] ಯಾ ಶಂಪಂಹಂ ಅಂಮರಾಳೀಗತಿಃ ಅಂತಿಮರಾಳೀತ
ತಿಃ ಹ-ಯಾತೊತ್ವಂ ಏಂಧ್ಯಾಂ ಅಂಮರಾಳೀ ಗತಿಯಂ
ಣಣಿಂ ಮರಾಳೀಗತಿಯಾಂಃ ಅಂಜಾಂಜಾವಿ, ಪುರಾ
ತತಃಜಾಯಾವ? - ಇಂದ್ರಿಯಾಣಣಿಂ ಪುರಾಕಾತಿಂ
ಂಡ ಜಾಯಯಾಂ ಭವಿಕಣಂ; (ಸ) ಅಂಪಾಯತಃ ಪಾ
ಯಾತ್=ಅಂವರಂ ಅಂಪಾಯತತಿಂತಿಂ (ನಮಹ) ಪಾಲಿ
ಖಣ್ಡ!

ಅಂಮರಾಳೀಗತಿಃ-ಅಂಮರಾಳೀಕಿ (ದೇವಸಥಹತಿ
ನಂ) ಗತಿಃ = ಅತ್ಯಾರ್ಥ, ಮರಾಳೀಗತಿಃ ಮರಾಳೀಷಂ (ಅಂಪಾಂಪ್ಯಾಂತಿ)
(ಅಂಪಾಂಪ್ಯಾಂತಿ), ಗತಿ (ಗಮಂ). ವೋಲೆಯತ್ತಿ ಗಮ
ತಣತಾಂತ ಕ್ರತಿತವರಂ, ಇವಿದ ಅಂಮರಾಳೀಗತಿ ಏಂ
ಓಂಬ ಮರಾಳೀಗತಿಯಾವುಮಂ ವಿರೋಧಂ- ಅಂಮರಾ
ಳೀರೆಯಂತಿಂ ದೇವಸಥಹಮಂ ಮರಾಳೀರೆಯಂತಿ
ನಂ ಅಂಪಾಂಪ್ಯಾಂತಿಯಂ ಅಂತಮಾಕರಾತ್ ವಿರೋಧಾ
ರಿಹಾರಂ- ಅಂಜಾ-ಇಂದ್ರಿಯಾಂತವರಂ, ಪುರಾಹಾತೆ; ಜಾ
ಯ-ಪುರಾಹಾತಿಂದ, (ಪರಮೇಶ್ವರಣಂ) ಜಾಯ-ಂತ್ರ
ಅತ್ಯಾವಿ ಅಂಪಾಯತಃ=ಅಂಪಾಯತತಿಂತಿಂ (ನಮಹ
ರಹಣಿಕಣ್ಡ.

ವಿರೋಧಾಂತಾಸಂ ಅಂಲಕ್ಷಾರಂ.

ಸಂಖ್ಯಾ.

40291

“കട്ടമത്തു” കമ്പിയുറ “സാഹിത്യ സഭച്ചയ്” എന്നിനു
ലഭിച്ച അദ്ദീനദനങ്ങൾ

“അരുതരഗ്രി”

The “HINDU” of 2nd July 1939 says:—

This is a collection of eight poems by Kuttamath Kunniyoor Kunhikrishna Kurup. “Kuttamath” is a name well-known in the Malayalam Literary World and neither the poet nor his poetry needs any introduction. The wave of nationalism has stirred the poet’s heart and found an outlet in “SRI CHAKRAGANAM” “SUVARNA SOPANAM” and “DESEYYA BODHAM” three of the eight poems published in this book. The other poems also afford interesting reading. This is the third publication by the Kuttamath Kunniyoor Sahitya Samuchayam.

The COCHIN AGENT 24th June ’39 says:—

Amritarasmi is simply marvellous. The glories of our motherland and the significance of the Charka to the Indians are vividly depicted in the first poem itself. The Author recognises the realities of life in its simple and sublime glory and every line of Amritarasmi appeals to the imagination and inspires the reader. The poet sings in his poem “SUVARNA SOPANAM” that the Indian Brotherhood is based upon the three great principles of truth, ahimsa and equality, the watch-words of

II

Mahatma Gandhi and that the great organization the Indian National Congress rests on them. The poet preaches the gospel of self-sacrifice and points out how Jesus Christ had sacrificed his life solely to relieve humanity from peril and alleviate human misery. Poet Kuttamath through many of his works has evoked in his readers a burning desire for swaraj. We wish the poet further laurels and renown in the world of Malayalam Poetry.

 ദിനാംകം “അമുതരായ്ക്കിൽ “മല്ലമാല” എന്ന പിഷയത്തിൽ 15-ാംബാഗം രണ്ടുവരികഴിഞ്ഞ് പിന്നു ചേ രണ്ടുനാ “എന്നം നാലും” വരികൾ അംഗൃതിയിൽ വിച്ഛേഖക യാർ ആ സ്ഥാനത്തു താഴേചേര്ത്ത് രണ്ടുവരികൾക്കുടി വായിക്കേണ്ടഭാക്തനാണ്.

“അമുതരായതന്ത്രങ്ങൾ തിൽ ചുടാനല്ല
പിരതരലീ വന്നം തൊന്ത്രചൈറ്റും താഴും!”

അഭിരാദനാജ്ഞയിൽ “ഉള്ളട” രിനോസംബന്ധിച്ചു (സം
ഹിത്രുഭ്രാഹ്മണാതു) “സാഹിത്രുഭ്രാഹ്മണന്” എന്നം തിങ്ക
തേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

മഹാകവി കട്ടമൻരാജൻ ബാലഗോപാലൻ
മതലായ പുസ്തകങ്ങൾ വില്പനക്ക് തെള്ളാറണ്ട്.
കട്ടമൻരാജൻ സാഹിത്യസമഖ്യയം
പോസ്റ്റ് നീലേശപരം.

ധനപത്രരീസദനം.

തലച്ചീരി.

വൈലുർ പി. ചാത്രക്കുട്ടിനന്ദ്രാരവർക്കളുടെ വകയാണി തലച്ചീരി റഡിയോവൈലുർപ്പന്മാസമിച്ചം പട്ടിഞ്ഞാരാവശം സ്ഥാപിച്ച വൈലുർമാലയിൽ എപ്പി രോഗങ്ങൾ കും വിധിക്കുപ്പുടു ഇഴികകൾ, ഭ്രാവകങ്ങൾ, തെതലങ്ങൾ മതലായ ലിക്ക് ഷൈഡ്യങ്ങളും ശാന്താനസമിനാം ഉണ്ടാക്കി വില്പനക്ക് തെള്ളാറായിട്ടണ്ട്.

രോഗശമനതക്കു ദിനമഹരണങ്ങിനിടയാവാതെ രോഗം അറിഞ്ഞും ദോഷങ്കാപങ്ങൾക്കുംസരിച്ചും ശൈഡ്യ മീങ്ങൾ വിധിക്കുന്നതിലുള്ള തട്ടകവും പഴകവും, മാത്രം പി രോഗികൾക്കു കാഴ്ചക്കിടയായ മാത്രയിൽതന്നെ തല്ലാലാശപസനം ലഭിക്കുന്നതു വാഗ്മാധ്യത്തുവും ത്രാഗസമിത്ര മായ ശാന്തസ്ഥാവവും സത്രനിശ്ചയം തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാക്കിട്ടിള്ള ഒരു ഉത്തമവൈലുരാജൻ ചാത്രക്കുട്ടിനന്ദ്രാരവർക്കൾ എന്ന അഭ്യർധവുമായി സംസ്കർിച്ച നില്പക്കുമ്പു തികൾ. എന്നെന്ന അഭ്യർധായത്തിനാനുകൂലികളായിരിക്കുമ്പോൾ നീ തൊൻ ബുദ്ധായി വിശപസിക്കും.

കെ. നാരായണക്കുട്ട്.

“കുമതാ” കനിയും സാഹിത്യസമിച്ചയം”

വക ഗമാവലിയിൽ നിന്ന്

പ്രതിമാസം ചുറപ്പെട്ടുനാ ഗമാങ്ങൾക്ക്

വരിസംഖ്യ ക. 3-0-0

(മുന്നഭളികമാത്രം മന്ത്രി.)

കാഞ്ഞഭർ.

കുമതാ “കനിയും” സാഹിത്യസമിച്ചയം

പോസ്റ്റ് തലജ്ജോഡി.

പ്രത്യേകം അറിയിപ്പ്.

“തീരാമാവതാരം” കമകളി(വ്യാവ്യാനഭ്യാസത്വാടക്കുടിയതു) ഗമാവിസ്താരത്താൽ ഇതേവരേയേഴ്ത്തു പ്രസിദ്ധീകരണം ചെയ്തു അപേക്ഷിച്ചു, ഭാഗങ്ങളും ഒരു ദിവസിക്കയാൽ ഇടവം, ദിവസം ഇം മണിമാസങ്ങളിലേക്കു കൈ ഗമാമാക്കിക്കണക്കാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടിവനാിക്കുന്നു. ഇനിശ്വേലം ഇംഗ്ലീഷ് വലിപ്പത്തിനിടവത്ര ഗമാങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിനാസംബന്ധിക്കുടി വാരോ ചുസ്തുകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. അടുത്തു ഇനി ഉണ്ടാവുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണം തുണി: “നിരജനാനന്ദസ്പാമികളുടെ “നിവേദന” ദിവസാടക്കുടി കക്ഷിക്കം, ചിങ്ങം എന്നീ മണിമാസങ്ങൾ മിലേക്കു കുമതിനിന്നു് “തീരാമതുജ്ജയിത്” യാദിരിക്കം. സഹിതയമാരായ വരിക്കാതരം സമാധാനം “സമിച്ച” തത്തിനാഴ്തു രക്ഷയെന്ന ഇതു വിശ്വാസംപന്നതിലും പ്രസ്താവിച്ചാക്കാത്തുണ്ട്.

എൻ, പ്രവത്തകനാർ.

